

உ
கடவுள் துணை.

சப்தரிஷிகளில் மகாமகத்துவம் பொருந்தியுள
கௌசிகமஹா ரிஷியருளிய

க ள சி க சி ந் த ர ம ணி .

❀ மூன்றாம் பாகம் ❀



இஃது

கோயமுத்தூர் ஜில்லா, அனுப்பாபாளையம்,
ஸ்ரீ மான்,
முருகைய ஜோதிடர் அவர்களால்
பரிசோதித்து

. கோபால் நாயகரது

சென்னை, கோஸ்டன் எலெக்ட்ரிக் பிரஸ்ஸில்
பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

All Rights Reserved.

தன் விலை]

1923.

[ரூபா, 1.



இதனால் எல்லா அச்சுக்கூடத் தலைவர்களுக்கும் மற்றயாவர்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில்:—

1923-ஆம் ஏப்ரல் மீ 3-உ சென்னை, முத்தியாலுப்பேட்டை கச்சாலிஸ்வரர் தோட்டத்தெருவு, 3/17-வது நெ. வீட்டிலிருக்கும், சி. வி. கேசவலு நாயடு குமாரன், வி. கே. வீராசாமி நாயடு எழுதிக் கொடுத்த ரிஜிஸ்தர் காபிரைட் புஸ்தகங்களான, கௌசிகசிந்தாமணி. 1-ல் பாகம், ஷெ-2-ம் பாகம், ஷெ-3-ம் பாகத்தையும், ரிஜிஸ்டர்காபிரைட் சதந்தரத்தை அடியிற்கையொப்பமிட்ட டி. கோபால் நாயகராகிய யான் கிரையத்திற்கு பெற்றுக்கொண்டு என்னுலச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியிருப்பதால், ஷெ. கௌசிக சிந்தாமணி. 3-பாகத்தை யாதாமொருவர் அச்சிடுவரேல் 1887-ஆம் 25-வது ஆண்டு 20-வதுபிரிவு 6-வது உட்பிரிவின் விதிப்படி அதனால் எனக்குண்டாகும் நஷ்டத்திற்கும் பின்ல் கோர்ட்டு சட்டகுற்றத்திற்கும் உத்தரவாதிகளாவார்க ளென்பதைக் கவனிக்கக்கடவார்களாக.

இப்படிக்கு,

டி. கோபால் நாயகர்,

கோள்டன் பிரஸ், புரொப்ரைட்டர்,

17/18. காளத்தியப்பமுதலி வீதி, மதராஸ், என். சி.

குமரகுருபரன் துணை.

வசிஷ்ட விஸ்வாமித்ரர் சம்வாதமாகிய

தர்க்கசோதிட மென் னும்

கௌசிக சிந்தாமணி



மூன்றாம் பாகம்.

காப்பு-வெண்பா.

ஆதிப்பொருளை யனுதினமுந் தான் பணிந்து
நீதிசூரு வதிஷ்டர் நேராக—மேதினியிற்
பெண்களுட சாதகத்தைப் பேசப் பலமுரைக்க
கண்ணுதலோ னீன்றகரி காப்பு.

வதிஷ்டருக்கும் விஸ்வாமித்ரருக்கும்
தர்க்கம்.

வதிஸ்டர் வாக்கு.

சீருறும்பெண்கள் சாதகமதனைச்
சிறப்புடன் பார்த்திடு முறைகேள்
பேருரும்புகர்ச்சி நின்றதோரடைவும்
பிறந்ததோர் லக்கினத்தடைவும்
நேருநன்றாய் நிலைபதையறிந்தும்
நேர்ந்திடும்பலாபல மனைத்தும்
வாரிசூழ்புவியில் வாழ்குநர் தமக்கு
வகுத்தனர் வதிஷ்டரிப்படியாய்.

விஸ்வாமித்ரர் வாக்கு.

வகுத்ததுசரியே வஞ்சியினுருவம்
வடிவமும் பார்த்திடவேண்டில்
தொகுத்திடுஞ் சென்மலக்கினத்தோடும்
துலங்குமேழாமிடங்கொண்டும்

பகுத்திடுமிந்நுலக் கினம்பார்த்தும்
பகர்குணம்பர்த்துரு நற்குணமும்
கருத்துடனிப்பலன் கண்டுரைப்பாயென
கனதவக்கௌசிகருரைத்தார்.

2

வதிஷ்டர் வாக்கு.

உரைத்ததுமுறையே அஷ்டமங்கொண்டு
ஒதிடுமாங்கலியப் பலனும்
திருத்தமாமேழாமிடத்தினுற்சுகமும்
திகழுறுங்கணாவ னற்பலனும்
கருத்துடன்ஜன்ம லக்கினங்கொண்டுங்
கருதுசீர்த்துடனழகும்
சூறித்திருநலத்தால் புத்திராவிருத்திக்
கூறெனர்வதிஷ்டரிப்படியாய்.

3

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

கூரெனப்படியே கோட்களின்வவயும்
கூட்டமும்நாட்டமு மிடமும்
சீரெனயவர்க்குச் சிறந்திடுமனையும்
செயவபசெயங்க ளாமனைத்தும்
நேரெனப்பகையும் நீசமுநட்பும்
நிகழ்த்துஞ்சொச் சேத்திரமுச்சப்
பேரெனப்பார்த்துப் பலாபலமதனைப்
பேரருள்கொளசிகர் புதன்றார்.

4

வதிஷ்டர் வாக்கு.

புகல்வதுகேந்திர மிலக்கினமுதலாய்
புரியொன்றுநா லேழுபத்தும்
அகல்திரிகோண மைந்தொன்றுநலமாம்
அதிற்பவமான தூர்த்தானமேகேளாய்
இகலுறுமிரண்டுமூன் றீராறுமெட்டும்
எழில்பதினென் றுறுமாகும்
மகலுறுசுபஸ்தான கேந்திரதிரிகோணமா
மாமெனர்வதிஷ்ட ரிப்படியாய்.

5

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

மாமெனசுபக்கோளாவதுங்குருபுகர்
மதிபுதனிவர்களேயாவர்
தாமெனும்பவக்கோளாவதுங்கேளாய்
தருங்கதிர்சனி குஜன்பரம்பாம்

நாமெனும்பாவஸ்தானமேவெதுவெனில்
தற்பகை நீசமேயாகும்
தேமெனுஞ்சபமா நட்புச்சமாச்சி
திகழ்குருவதிஷ்டருமுறைத்தார்.

6

ஜன்மவார பலன்கள்.

திகழ்கதிர்வாரம் ஜனிக்கினுமலது
தேன்மொழிருதுவே யாகினுங்கேள்
மகிழ்கீர்த்தியுடையாள் மாபுத்திசாஸி
மாதவள்கணவனுக் கினியாள்
புகழ்காமிதேகம் மானிறமுடையாள்
புத்திரதோடம் பின்விருத்தி
அகழ்தருமுதலுங் கடையிலுங்கஷ்டம்
அனுகுமென் லுறைத்தன முனிதான்.

7

வதிஷ்டர் வாக்கு.

அணிகடுமென்றவதின் பலன்கேளீர்
அவளுமேயுஷண மாந்தேகி
கணிகையாங்காம மிகுந்தவளாகும்
கடினசொல்பதரும் வாக்குடையாள்
மணிமுகமண்டல நேத்திரங்களினும்
மலுவடையாள மொன்றுண்டு
தணிகையாமெத்த தயவுளாளாகும்
தானெனவுரைத்தனர் வதிஷ்டர்.

8

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

தானெனவுரைத்தப் பலனதுசரியே
தழைத்திடுஞ் சோமவாரத்தின்
தேனெனுமாதூதான் ஜெனித்திடினும்
திகழ்ருதுவாகினுங் கூறாய்
கானெணக்கனவன் கஷ்டங்கள்படவே
காட்டுமேயிவளுள மட்டும்
மானெனுமிவளுஞ் சென்றபின்யோகம்
மடுக்குமென கௌசிகருரைத்தார்.

9

வதிஷ்டர் வாக்கு.

மடுத்திடுஞ்சரியே மாதாமேவடிவாள்
மயிர்நீட்சியுள்ள வபிமானி
உடுத்திடுந்தேகதிடமதே யுடையாள்
ஊருநோய் சிலசிலநாளில்

கொடுத்திடும்பெண்மக நிலைக்குமானிலாது
கூறும்பின் விருத்தியுமற்பம்
அடுத்தமா வெண்மை நிறைபணிவிச்சை
யாமெனர்வதிஷ்ட ரிப்படியாய்.

10

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வாமெனமங்கள் வாரமாமதனில்
வனிதையர்செனிக்கினும் ருதுவானாலும்
தாமெனவான்சேலை மேலிச்சை
தரித்ததோர் குடும்பமும்நாசம்
போமெனப்பொருளுஞ் சேதமேயடைவாள்
புத்திரர்சகோதரர் தோஷம்
நாமெனத்தரித்திரமுன் பின்போகமுமாய்
நவின்றனர் கௌசிகர்தானும்.

11

வதிஷ்டர் வாக்கு.

நவின்றதோர் புந்திவாரமாமதனில்
நங்கையர் செனிக்கினுமலது
கவின்றுதுவாகின் சம்போகிபத்தியுளாள்
கனதயசாலியா யிருப்பள்
பவின்றதோர்கல்வி பட்சமேயுடையாள்
பண்பிலாமகவு பர்த்தாவழிநஷ்டம்
குவின்றபின்வயதினில் சுகமடைவாளெனக்
குறுமுனிவதிஷ்டரு முரைத்தார்.

12

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

குருவாரமதனிற் செனிக்கினுமலதுகேள்
கோதையாள் ருதுவுமேயாகின்
பருவாகத்தன்னாலும் பர்த்துர்தன்னாலும்
பலித்திடுங்கல்விமுதல்யோகம்
திருத்தமாம்புத்தியற்பமாம்ரோகி
தேடுபொருள் புத்திரரையிழப்பள்
உருவமேவுயர முற்றமானிறமென
உரைத்தனர் கௌசிகர்தர்மும்.

13

வதிஷ்டர் வாக்கு.

உரைத்தவர்சுக்கிர வாரமாமதனில்
உருவையாள் ஜெனிக்கினுமலது
திருத்தமாய் ருதுவேயாகினும்தோகம்
திகழ்வஸ்திரபூஷண முடையாள்

பெருத்திடுஞ்செல்வம் புத்திரலாபம்
பேதையாள் ஸ்ரீயிச்சினை
கருத்துடன்புரியில் வாழ்குவளென்றும்
கயன்றனர்வதிஷ்ட ரிப்படியாய்.

14

விஸ்வமித்திரர் வாக்கு.

கயன்றவார்மந்தன் வராமாமதனில்
கன்னியர் ஜெனிக்கினுமலது
நயன்றவார்ருதுவே யாகினும்ரோகி
நண்ணிடும் புத்திரதோஷம்
மயன்றலார்கணவற்கு மரிஷ்டமேநேரும்
மாபெருங் குடும்பமும்நாசம்
இயன்றவார்மந்த புத்தியேயுள்ளாள்
என்றுமேகௌசிக ருரைத்தார்.

15

நட்சத்திர பலன்கள்.

வதிஷ்டர் வாக்கு.

உரைத்திடுமுனியே யின்னமுங்கேளாய்
உற்றதோ ருபதியதனில்
திருத்தமாய்மாது ஜெனிக்கினுமலது
திகழ்ருது வாகினுங்குராய்
வருத்தமாய்பாவத் தொழிலுமேசெய்வள்
வஞ்சியர் குறையுளசரி
கருத்துடன்பிறருக் குபகாரியாமெனக்
கருதினர்வதிஷ்ட ரிப்படியாய்.

16

விஸ்வமித்திரர் வாக்கு.

கருதியவாறு கன்னியர் தாமும்
கணவனையிழப்பன் நடுவயதில்
அருதியாம்புத்திர தோஷமேயடைவள்
அறிவையாள் மெல்லியசரி
குருதியாந்தூர்க்குணி கூடியப்பொருளையுங்
குற்றமாம்விகாதத்திற் றோர்ப்பாள்
தருதியாஞ்சவுக்கிய மனைத்தையுந்தோர்ப்பளென்
தவமுனிகௌசிக ருரைத்தார்.

17

வதிஷ்டர் வாக்கு.

தவமெனும்பாணிதா னதிற்கொல்வேன்
தையலாள் செனிக்கினுமலது
அவமெனருதுவே யாகினுங்கேளாய்
அன்னவள்சரி கனமுடையாள்

பவமெனமகவு தோஷமேயடைவள்
பலிக்கினும் பத்தாவையிழப்பள்
சவமெனபாலிய விதவையாமென்றே
சாற்றினர் வதிஷ்டரிப்படியாய்.

18

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சாற்றியபலனுஞ் சரிவரவின்னமும்
சாதகியாந் காரியாவள்
கூற்றனைப்போலும் கொடுமையுமுடையாள்
கோதையரெண்ணம் பலவிதமாம்
போற்றியமுன்னுந் கடையிலுந்தானும்
பொருந்திடும் பிரபலயோகம்
தோற்றியயெவரையும் நிகரனவென்பள்
தோஷியா மென்றனர்முனியும்.

19

வதிஷ்டர் வாக்கு.

தோஷமேயல்லாற் கார்த்திகையதனில்
தோகையாள் ஜனிக்கினுமலது
வாசமாய்ருதுவே யாகினுன்கேளாய்
வஞ்சிமெய் காந்தியுமுடையாள்
நேசமாங்கணவன் றனக்குமேலாக
நீடியவதிகாரி செல்வி
பாசமாந்தனமு முடையவளாமெனப்
பகர்ந்தனாவதிஷ்டரிப்படியாய்.

20

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

பகர்ந்ததுசரியே பருந்தவமுனியே
பாவையர்க்கின்னமும் பலன்கேள்
மகிழ்ந்திடுங்குடும்ப நஷ்டமேநண்ணி
மாதவள்மாண துக்கியுமாம்
நகர்ந்திடுமுஷ்ண சரீரியாந்தியாகி
நவில்லகல்லிமானே யிச்சித்தடைகவள்
வகிர்ந்திடும்சென்ற நாள்முதல்யோகம்
வாமெனக்கொள்க ருரைத்தார்.

21

வதிஷ்டர் வாக்கு.

வாமெனரோகணி யாமதிந்கேளாய்
வஞ்சியர் செனிக்கினுமலது
தாமெனருதுவே யாகினும்ருபி
தழல்விழி மயிறழுகுடையாள்

நாமெனருசியில் பிரித்தியாளசாது
நண்ணிடுங்குடும்ப வழியினிற்செல்வம்
கோனெனநஷ்ட மடைந்துவின்சுகியெனக்
கூறினர்வதிஷ்ட ரிப்படியாய்.

22

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

கூறியப்பலனில் குறையதைச்சொல்வேன்
குருமுனிவதிஷ்டரே கேளாய்
கோரியவஸ்திரா பரணலங்காரி
தோகையாள் கணவனுக்கிளையாள்
வீறியபோகி யாகியேவாழ்வன்
விளம்பிடும்மகவு தோஷமுமாம்
பாறியமேன்மை பாற்பாக்கியமுண்டெனப்
பதிலுரைகௌசிக ருரைத்தார்.

23

வதிஸ்டர் வாக்கு.

பதியெனமிருக சீரமாமதனில்
பாவையர் ஜெனிக்கினுமலது
ததியெனும்ருதுவே யாகினுங்கேளாய்
தான்புத்திர லாபமேயடைவாள்
விதியெனவாயு ளற்பமாம்பின்பு
வேதையாங்கணவற்கு மரிஷ்டம்
நீதியெனப்பாற்பாக்கிய செல்லமுடையவளெனவு
நீட்டினர்வதிஷ்ட ரிப்படியாய்.

24

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

நீட்டியவதிஷ்ட முனிவரேகேளாய்
நீடியப்பலனதை யின்னம்
தாட்டியாம்விகாத வழக்குமேயுடையாள்
தானமேபுரிவள் ஞானியாயிருப்பள்
தேட்டமாமடிசுத், தலைமயிற்சுருட்டை
திகழுறும்பிறந்த வழிவிருத்தி
மேட்டியாங்கணவன்மே விச்சையுடையளென
மேன்மையாய் கௌசிகருரைத்தார்.

25

வதிஷ்டர்வாக்கு.

மேன்மையாய்சொன்னக் கௌசிகமுனியே
மிகுந்திரு வாதினையதனில்
தேன்மொழிஜென்ன மாசினுமலது
திகழ்ருது வாகினுங்கேளாய்

கான்மையாங்கணவன் வகைநஷ்டம்பிணியாம்
கலகமாங்குடும்பப் பகையாவன்
தீன்புத்திரவிருத்தி யில்லாதவளாமென
திரைந்தனர் விதிஷ்டரிப்படியாய்.

26

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

திரைந்திடுபலன்கள் தெளிவதுசரியே
தேகத்திலேரோகமே யுடையான்
குறைந்திடும்வயது யாகவேயாகக்
குறுகினும்பொருள் பின்சுகமாம்
கரைந்திடுங்கலக்க முடையவள்கிலேசி
கருதியசுகமது மில்லாள்
பொருந்திடும்பெண்வழி யினிற்சுகமெனப்
புன்மையாய் கௌசிகருரைத்தார்.

27

வதிஷ்டர் வாக்கு.

புன்மையாயுரைத்தக் கௌசிகமுனியே
புனர்ப்பூச மாமதிற்கேளாய்
நன்மையாய்ஜனன மாகினுமலது
நங்கையும் ருதுவாகிற்செல்வம்
பன்மையாமதிக மோகியாம்பிறரால்
பரிவுளதனவிருத்தி யடைவாள்
வன்மையாமதிகாரி யாயிருப்பாளென
வழுத்தினர்வதிஷ்ட ரிப்படியாய்.

28

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வழுத்தியவாறில் வரும்பலனின்ன
மறைகுவேன் வதிஷ்டரேகேளும்
சுழித்திடும்வெண்மைகளி லதிகவிச்சை
சூடுமுதல்விரண நோயுண்டாம்
செழித்தியப்பிறந்தவழி நஷ்டமேயடைவள்
சேரவேவிஷநோயு முண்டாம்
அழித்திடும் புத்திரதோஷமேயடைவளென
வருந்தவக் கௌசிகருரைத்தார்.

29

வதிஷ்டர் வாக்கு.

அருந்தவக்கௌசிகா யறைகுவேன்கேளா
யானதோர் பூசமாமதனிற்
நிறைந்தருமது செனிக்கினுமலது
நீடிய ருதுவுமேயாகின்

நிருந்தியவதிகருபமே யுடையாள்
திசுழ்செல்லியெவர் மீதும்பிரியம்
வரும்புத்திவிசாலமே யுடையவளாமென
வகுத்தனர் வதிஷ்டரிப்படியாய்

30

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வகுத்திடுந்தவத்தின் வதிஷ்டமாமுனியே
வரும்பலனின்னமுங் கேளாய்
தொகுத்திடும்பர்த்துரு பிதூர்வழியிரண்டில்
தோகையாள் பிரபலமடைவாள்
மிகுத்திடும் வஸ்திரபூஷணபரணம்
வருஞ்சிறுமகவிச்சை யுடையாள்
பகுத்திடும்முன்பின் வயதினிற்சுகமாம்
பாரெனக் கௌசிகருரைத்தார்.

31

வதிஷ்டர் வாக்கு.

பாரெனவுரைத்தக் கௌசிகமுனியே
பண்புறுமாயிலிய மதனிற்
சீரெனமாது ஜெனிக்கினுமலது
சிறக்கவே ருதுவுமேயாகில்
பெறெனப்புத்திர விருத்தியேயில்லாள்
பேசுமுன் கோபமேயுடையாள்
வீறெனச்சத்துரு வுடையவளாமென
விளம்பினர் வதிஷ்டரிப்படியாய்.

32

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

விளம்பியவதிஷ்ட முனிவரேகேளாய்
வேதையாங் குடும்பத்திற்கலகம்
தளம்பெரும் நஷ்டவம்மிஷச்சயமும்
தானவளடைகுவ ளின்னம்
கிளம்பியதேக விளர்ப்புடன்பிணியும்
கிட்டிடுங் கெர்ப்பதோஷமாம்பிடை
வளம்பெருங்கணவனு யுட்குப்பிடை
வருமெனகௌசிக ருரைத்தார்.

33

வதிஷ்டர் வாக்கு.

வருமெனவுரைத்த கௌசிகமுனியே
வளர்மக நட்சத்திரமதனில்
தருமென மாதுசெனிக்கினுமலது
தான்றருதுவாகினுங் கேளாய்

பெருமெனபாலியமதிற் பிதாமுதலாய்
 பேசுநெங்குடும்பமும் மரணம்
 குருமாமன முடையவளாமெனக்
 கூறினர் வதிஷ்டரிப்படியாய்.

34

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

கூறியமுனியே குறைபலன்கேளீர்
 கோதையாளாருக்கு மஞ்சார்
 வீறியக்கணவன் புத்திரவிருத்தி
 விளங்கிடா செல்வமுன்வயதில்
 மீரியபின்வயதினிற் செல்வம்
 மிக்கதோர் தனமதைப்படைப்பாள்
 காரிழைசிலநாள் கஷ்டமுஞ்சுகமும்
 காண்பளெனக் கௌசிகருரைத்தார்.

35

வதிஷ்டர் வாக்கு.

காணவேயுரைத்த கௌசிகமுனியே
 கருதியப் பூர்மாமதனில்
 பூணவேமாது ஜெனிக்கினுமலது
 புவையாள் ருதுவதேயாகினுங்கேள்
 வேணவேவுயர்சரீரமு மிளைத்த
 வடிவுடன் சிவப்பதாம்நிறமும்
 தோணவேபோக சுகியுளமாதெனத்
 தொகுத்தனர் வதிஷ்டரிப்படியாய்.

36

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

தொகுத்திடும் வதிஷ்டமுனிவரேகேளும்
 தோகையாள் மறுமணமலது
 வகுத்திடுங்கால்ப் புத்திரவிருத்தி
 வழங்கிடுஞ் செல்வமுமுன்பாய்
 பகுத்திடும்பின்பு சிலநாள்கஷ்டம்
 பாவையாள் வந்ததோர்குடும்பம்
 திகைத்திடகூடியமும் துக்கியுமாவளெனத்
 திகழ்முனி கௌசிகருரைத்தார்.

37

வதிஷ்டர் வாக்கு.

திகழெனவுரைத்தக் கௌசிகமுனியே
 தெளிவுறுமுத்திர மதனில்
 புகழுளமாதுப் பிறக்கினுமலது
 பூர்க்கினுமதின் பலன்கேளாய்

தகமுனக்கணவன் வகைதனில்நஷ்டம்
தான்வருங் குடும்பத்திற்சேதம்
இகழ்மந்தபுத்தியீனமு மாவனென்
றியம்பினர் வதிஷ்டரிப்படியாய்.

38

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

இயம்பிடும் வதிஷ்டமுனிவரேகேளாய்
இம்மாது பெருத்ததோர்தேகி
நயம்பெறயோகி மோகியாகிதனம்
நண்ணியபிரபல முடையாள்
வயமென வம்சயோகத்துதித்தவள்
வரும்புத்திர விருத்தியுமடைவள்
செயமெனபர்த்தூர்க்குச் செல்வம்விருத்திக்குமெனச்
சீர்தவக்கௌசிக ருரைத்தார்.

39

வதிஷ்டர் வாக்கு.

சீர்தவகௌசிக முனிவரேகேளீர்
செயமுள அஸ்தமாமதனில்
பேர்வரமாதூப் பிறக்கினுமலது
பெட்புறருதுவது வாகின்
ஏர்தருமானி யெழில்ருபவதியாள்
இஷ்டமாஞ் செல்வமுமுடையாள்
ஊர்தரும்பர்த்தா விருத்தியுள்ளாளென
உரைத்தனர் வதிஷ்டரிப்படியாய்.

40

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

உரைத்திடும் வதிஷ்டமுனிவரேயதனில்
ஓதுவேனொருபல னுகந்தே
பொருத்திடும்புத்திர தோஷமேயடைவள்
புருஷனார்குடும்பமும் ஈழயமாம்
வருத்தமாம்பல்வகை கவலையுமுடையாள்
வாடியகூண மாஞ்சரீரி
கிருத்தமாம்புத்திரா னவனலாளெனத்
திடமுடன் கௌசிகருரைத்தார்.

41

வதிஷ்டர் வாக்கு.

திடமுடனரைத்த கௌசிகமுனியே
திகழ்சித்திரை நட்சத்திரமதனில்
வடிவுளவாது வருநினுஞ்சென
மல்லதுருதுவதே யாகினுங்கேள்

அடைவுடன்பர்த்துரு வம்மிசகூயமும்
அடைகுவள் விவாதமேபுரிவள்
கடியெனக்கடுரிகாண் மிகுக்கோபியெனக்
கணித்தனர் வதிஷ்டரிப்படியாய்.

42

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

கணித்திடும் வதிஷ்டமுனிவரேகேளீர்
கன்னியாள் பந்திற்குமானாள்
துணித்திடும்பினக் காரியமதனில்
தோகையாள் பிறவேசியாவள்
தணித்திடும்புன்சுகம் பின் துக்கமடைவள்
தரித்திரப் பீடையுமுண்டாம்
வணித்திடும்புபக் குறையுளாளென்றே
வண்மையாய் கௌசிகருரைத்தார்.

43

வதிஷ்டர் வாக்கு.

வண்மையாயுரைத்த கௌசிகமுனியே
வாகுள சுவாதியிற்றினும்
பெண்ணவள்தானுஞ் செனிக்கினுமலது
பேரிருதுவாகினுங் கேளாய்
கண்மையாம் பூபவதியுளக்காந்தி
கருதுஞ் சந்தோஷியாயிருப்பள்
பண்மையாம்புத்திர நஷ்டமுள்ளாளெனப்
பகர்ந்தனர் வதிஷ்டரிப்படியாய்.

44

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

பகர்ந்தோர் வதிஷ்டப்பெருந்தவமுனியே
பாவையின் பலனின்னமுங்கேளாய்
உகர்ந்திடுந்தியாகி யுத்தமகுணத்தன்
ஒங்கிமேலாகியே வாழ்வள்
தகர்ந்திடுங்கணவன் தனக்குரல்கீர்த்தி
தழைத்திடுஞ் செல்வியுமாவள்
அகர்ந்திடுந்தெய்வ பக்தியுள்ளாளென
அதிதவகௌசிக ருரைத்தார்.

45

வதிஷ்டர் வாக்கு.

அதிதவகௌசிக முனிவரேகேளாய்
ஆனதோர் விசாகமாமதனில்
மதிமுகமானு செனிக்கினுமலது
மாருதுவாகினும் பாராய்

பதியெனப் புத்திரயோகமுஞ்செல்வம்
பெருந்தன விருத்தியுமுடையாள்
ததியெனஸ்திரமாம் புத்தியுள்ளாளெனத்
தான்கூற வதிஷ்டரிப்படியாய்.

46

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

தானெனக்கூறும் வதிஷ்டமாமுனியே
தரும்பலனின்ன முங்கேளாய்
நானெனும்வாக்கு விருத்தியுமுடையாள்
நண்ணியவதி காரியாவள்
தேனெனக்கணவன் தனக்கனுக்கூலி
திகழன்பு முடையவளாவள்
கோனெனயோக முடையவளாமெனத்
கோசிகமுனிவரு முரைத்தார்.

47

வதிஷ்டர் வாக்கு.

கோசிகமுனியே கூறுவேன்கேளாய்
குறித்திடுங் கேட்டையாமதனில்
தோஷமாமாது ஜனிக்கினுமலது
துலங்கவே ருதுவதுவாகில்
கூசியவம்ச கூடியமதையடைவள்
குற்றமாம் பர்த்தாவிற்கரிஷ்டம்
வாசமாமங்கை விதவையாகுவளென
வரைந்தனர் வதிஷ்டரிப்படியாய்

48

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வரைந்ததுசரியே வதிஷ்டமாமுனியே
வாய்ந்திடும் ரோகமேயுடையாள்
இரைந்திடும் முடையவளாகினும்
யோகமுன் வயதினிலடைந்து
குறைந்திடும் டின்னால்தரித்திரமடைவள்
கோபியாம் ரூபமுங்குறையாள்
விரைந்திடவற்ப வாழ்வுளாளென்றே
விண்டிடக் கௌசிகருரைத்தார்.

49

வதிஷ்டர் வாக்கு.

விண்டதோர்கௌசிக முனிவரேகேளாய்
விளங்கிய மூலமாமதனில்
கண்டதோர்மாது செனிக்கினுமலது
காணிருதுவாகினும் பாராய்

பண்டுளதேகக் கார்தியுமுடையாள்
பெருகும்புத்திரவிருத்தி
செண்டுளசெல்வ முடையவளாமெனச்
செப்பினர் வதிஷ்டரிப்படியாய்.

50

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

செப்பிடும் வதிஷ்டசீர் தவமுனியே
செயல்பல னின்னமுங்கேளாய்
தப்பிடுஞ்சிலநாள் வருந்தியேபிணியால்
தான்புத்திரதோடமு மடைவள்
ஒப்பிலாக்கணவன் பகைக்குதுக்காதியாய்
ஒங்கிடும் மத்தியவயதில்
மெப்பிடும்ங்கிலியக் குறையடைவாளென
வெதிர்பலன் கௌசிகருரைத்தார்.

51

வதிஷ்டர்வாக்கு.

எதிற்பலனுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
மேன்மையாம் பூராடமதனில்
கதிற்பெருமாது செனிக்கினுமலது
கருதிய ருதுவதுவாகில்
செதூர்ப்பெரும் பாற்பகபாக்கியத்தோடு
செல்வமும் மேன்மையுமடைவள்
சதுருளவெவர்க்கும் நலமுளாளென்றே
சாற்றினர் வதிஷ்டரிப்படியாய்.

52

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சாற்றிய வதிஷ்டமுனிவரேகேளாய்
சரிபலனின்னமும் புகல்வேன்
போற்றியகணகன் வகைநாசமும்பர்த்தா
புகழ்வகை பிரபலமடைவள்
தேற்றியமிகவு மதிகாரியேயாவள்
திகழ்போகமோகி யதிருபி
எற்றியதரும மியற்கையாளென்றே
இருடியாங் கௌசிகருரைத்தார்.

53

வதிஷ்டர்வாக்கு.

இருடியேகேளா யுத்திராடந்தனில்
எழில்மாது செனிக்கினுமலது
தருமெனருதுவேயாகில் தயவுடையாள்
தக்கதோர்குணமு மிக்கவாங்கல்வி

மருடயசெல்வப் பெருக்குமனப்பூர்த்தி
மத்தியவயதினி லடைவாள்
பெண்மெனப்புத்தி விஸ்தீர்ணமாமெனப்
பேசினர்வதிஷ்ட ரிப்படியாய்.

54

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

பேசியவதிஷ்ட முனிவரேயதனில்
பெறும்பல னின்னமுங்கேளாய்
நேரியாமாசியல்லது மன்னரை
நிகரதாம் பெயர்க்கோமணப்பள்
வாசியாந்தியாகி யெவரையுங்காப்பள்
அழகுளாள் மயிர்கருண்டிருக்கும்
பாசமாம்விழிலட்சண முடையாளெனப்
பண்மையாய்க் கௌசிகருரைத்தார்.

55

வதிஷ்டர் வாக்கு.

பண்மையாயுரைத்தக் கௌசிகமுனியே
பகர்திருவேண மாமதினில்
தண்மையாய்மாது செனிக்கினுமலது
தான்றதுவாகினுங் கேளாய்
உண்மையாந்தெய்வப் பக்தியுமுள்ளான்
உயரமாஞ்சரீரி பொதுநிறமுடையாள்
வண்மையாங்கியாதி பெருகுவளிவளென
வரைந்தனர் வதிஷ்டரிப்படியாய்.

56

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வரைந்ததுசரியே வதிஷ்டரேகேளாய்
வழுத்துவேனதின் பலனின்னம்
சிரந்திடும்வஸ்திரா பாணப்பிரியாள்
செப்பிடும் வாக்குமேவிருத்தி
புரிந்திடும்பற்பல தொழிலுமேபுரிவள்
புத்தியுமேன்மையு முடையாள்
நிரைந்திடுஞ்செல்வமும் நஷ்டமுமடைவளென
நிலைபடகௌசிக ருரைத்தார்.

57

வதிஷ்டர் வாக்கு.

நிலைபடவுரைத்த கௌசிகமுனியே
நீடியவவிட்டமா மதனில்
வலைபடமாது செனிக்கினுமலதுருது
வாகினுமதுவுமே கேளாய்

தலைபடசெனித்தவிடமி யோகமுடையாள்
தக்கதோர் செல்வமும்பொருளும்
புலைபடபாவியந்தனி லனுபவிப்பளென
புகன்றனர் வதிஷ்டரிப்படியாய்.

58

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

புகன்றதோர் வதிஷ்டமுனிவரேகேளாய்
புகழ்செல்வஞ் சிலகாலமிருந்து
அன்றுமேசிலகாலம் வருந்தியுமினைப்பள்
அன்புளாள்கணவன் மேல்பட்சம்
உகன்றுமேபுத்திரசேதமே யடைவள்
ஊக்கமாம் பிணியற்பமுடையள்
நகன்றிடுங்கிலேசமா யிருப்பாளதை
நற்றவக்கௌசிக ருரைத்தார்.

59

வதிஷ்டர் வாக்கு.

நற்றவர்கௌசிக முனிவரேகேளாய்
நவின்றிடுஞ் சதையமாமதனில்
பற்றியேமாது செனிக்கினுமலது
பைங்கொடி ருதுவுமேயாகில்
புத்திரதோஷமாகியே முன்னும்
புகலொணாதரித்திர மடைவள்
சுற்றமாங்கணவன் நனக்கடங்காள்ளெனச்
சொல்லினர் வதிஷ்டரிப்படியாய்.

60

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சொல்லியவதிஷ்ட முனிவரேகேளாய்
சூழ்ந்திடுமதின் பலனின்னம்
வல்லதோர்குடும்ப விருத்தியுங்குறையும்
வருமோகி போகியுமாவன்
செல்வமும்சுகமும் பின்வயதிலடைவள்
செப்பிடுங்கருமை நிறங்கலந்தசாரி
புல்லவேகீர்த்திப் பெற்றுமேவாழ்வளெனப்
பூட்டமாய் கௌசிகருரைத்தார்.

61

வதிஷ்டர் வாக்கு.

பூட்டமாயுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
பூரட்டாகியா மதனில்
நாட்டமாய்மாது செனிக்கினுமலது
நவிலக்கேள் ருதுவுமேயாகில்.

கூட்டமாங்குடும்பந் தாய்வழிச்செல்வம்
கூடிடும் பாற்பாக்கியமும்
நீட்டுஞ்சந்ததியுடன் மங்கிலியவிருத்தியென
நிகழ்த்தினர் வதிஷ்டரிப்படியாய்.

62

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

நிகழ்த்திய வதிஷ்டமுனிவரேகேளாய்
நீள்பலனின்னமுஞ் சொல்வேன்
புகழ்தனயோகப் பிரபலமுடையாள்
புத்தியுங் கல்வியுமேலாள்
நிகழ்த்தியயாவற்கு மேலாளுமாகி
தேன்மொழி பிரியமுமுள்ளாள்
மகிழ்வஸ்திராபரண பூஷணமுடையனென
மாதவக்கௌசிக ருரைத்தார்.

63

வதிஷ்டர் வாக்கு.

மாதவக்கௌசிக முனிவரேகேளாய்
மகிழுத்திரட்டாதி யதனில்
போதவேமாது ஜெனிக்கினுமலது
புஷ்பவதியாகினும் பாராய்
ஏதவள்தேகக் காந்தியுமுடையாள்
யெழில் சதசரீரியுமாவள்
ஓதவேபாலிய செல்வியுமாவனென்
றுரைத்தனர் வதிஷ்டரிப்படியாய்.

64

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

உரைத்ததுசரியே வதிஷ்டமாமுனியே
உளல்பலனதிகமுண் டின்னங்கேளாய்
திருத்தமாய்ப்பிறந்த வியத்தினிற்செல்வம்
திகழ்தனலாபம் பாற்பாக்கியம்
பொருத்தமாய்ப்புத்திர விருத்தியும்பெறுவள்
போய்பர்த்துரு குடும்பமேசேர்ந்து
வருத்தமாய்ப்பின்வயதில் கஷ்டமடைவனென
வாகுடன்கௌசிக ருரைத்தார்.

65

வதிஷ்டர் வாக்கு.

வாகுடனுரைத்த கௌசிகமுனியே
வழித்தியரேவதி யதனில்
பாகுடன்பாவை செனிக்கினுமலது
பண்டுடன் ருதுவுமேயாகில்

தோகுடன்மிகவும் பாக்கியமுடையான்
துலங்கிடுஞ் செல்விமனோதரி
ஏகுடன்ரூபலாவண்ணிய முள்ளாளென
இயம்பினர் வதிஷ்டரிப்படியாய்.

66

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

இயம்பியவதிஷ்ட முனிவரோசரிதான்
இயம்புவேனின்னமும் பலன்கேள்
நயம்பெறும்சரீரப்பெல முடன்காந்தியு
நண்ணுமோகன வதியாவள்
வயம்பெறகணவற்கு தனலாபபோகமும்
வாய்க்குமுத்திர ரோடுவாழ்வள்
ஜெயம்பெறசுகமுஞ் செல்வமுமுண்டெனச்
சித்தமாய்க் கௌசிகருரைத்தார்.

67

நட்சத்திரபலாபலன் முற்றிற்று.

இலக்கின பலன்கள்.

மே ஷ ல க் க இ ன ப ல ன்.

வேறு-விருத்தம்.

வதிஷ்டர் வாக்கு.

கருதியேகேட்கவந்த கௌசிகமுனியேகளாய்
உருதியாமேஷந்தன்னி லுதிக்கினும்ருதுவானா லுந்
திருதியேவந்தமாதின் நேகமும்திருவிண்வாந்
அருதியாம்புத்திரதோஷ மடைகுவாள நிகுவாயே.

68

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

அறியவேயுரைக்கவாய்ந்த யருந்தவமுனிவதிஷ்டா
சிறந்திடுங்குலந்தனக்குச் சேயிழைமுத்தோளாவள்
புறியவேயனேகமன்னர் பூஜிதமுடையமாதா
நிறைந்திடுங்கல்விகீர்த்தி நீள்சமசரீரியாகும்

69

வதிஸ்டர் வாக்கு.

ஆகுமென்றெதிர்த்துரைத்த அருமையாமுனியேகளாய்
பாகமாயிடபந்தன்னில் பிறக்கினும்ருதுவேபார்க்கில்
வாகுமேதனமுங்கல்வி வஸ்திராபரணஞ்செல்வம்
ஏகமானாளுமோங்கி யெழி லுடன்வாழ்வாள்பாரே.

70

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

பாரொனப்பகர்ந்ததற்கு பதிற்சொ லுமுனிவதிஷ்டா
நேரொனமேன்மையுள்ளான் நீடிடுங்குடும்பமேலாய்
கூரொனக்குணமுமுள்ளான் குலவிடும்புத்திரநோஷம்
பேரொனப்புத்திரல்கி பெரும்புகழுடையாளென்னே.

71

வதிஷ்டர் வாக்கு.

என்னவேகேட்கவந்த இருடிக்கௌசிகனேகேளாய்
மின்னியமிதுனந்தன்னி லுதிக்கினும்ருதுவேமேனிவ
கன்னிலட்சணமேயுள்ளான் காமியாமதிகபோகி
பின்னும்பெண்பிரஜைதன்னை பெறுவளையதிகமாக.

72

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

அதிகமாம்பெண்பாலென்று அறைந்திடுமுனிவதிஷ்டா
விதியதாம்வயதுபத்தில் வேதையாமவள்தனக்கு
பதியவேயோகமுண்டாம் பர்த்தருக்குப்பிடைகாட்டும்
ததியதாய்சுகமுங்கஷ்டம் தானாகுமென்றுபேசே.

73

வதிஷ்டர் வாக்கு.

பேசுமென்றுரைக்கவந்த பிரபலமுனியேகேளாய்
வாசமாய்கடகந்தன்னில் வருகினும்ருதுவேயாகின்
கூசுமென்மிருதுவாக்கு கோதைசஞ்சாரியாவன்
நேசமாங்கல்விகற்பள் நீடுபிரபலமாம்விருத்தி.

74

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

விருத்தியாமென்றுசொன்ன விளங்கியமுனிவதிஷ்டா
பெருத்திடும்புத்திரப்பேறு பேணிநாச்செல்வம்போகம்
திருத்தமாய்பணியும்வஸ்திரம் திகழும்நர்ப்பேருங்கீர்த்தி
பொருத்தமாய்பெற்றுவாழ்வன் பூவையாள்புலியிற்றானே.

75

வதிஷ்டர் வாக்கு.

தானெனவெதிர்த்துப்பேசுந் தவக்கௌசிகனேகேளாய்
தேனெனசிங்கந்தன்னில் செனிக்கினும்ருதுவேயாகின்
மானெனப்பெரியோர் நேசிமகிழ்ந்திடபுத்திமேலான்
கோனெனசிரத்தையோடு கோரியபக்தியுள்ளான்.

76

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

உள்ளவேபலன்கடன்னை யோதியமுனிவதிஷ்டா
விள்ளவுத்தியோகபத்தி விளங்கிடுங்கல்விசுத்தி

தெள்ளியகணவனுக்குத் தான் பிணிவந்துதீரும்
அள்ளியபுத்திரதோஷ மடைகுவளென்று சொல்லே.

77

வதிஷ்டர் வாக்கு.

சொல்லெனக்கேட்கவந்த கௌசிகாகேளாய்நீயே
வல்லவேகன்னிதன்னில் வருகினும்ருதுவேயாகின்
மெல்லியங்கணவன்மீது மெத்தவும்பத்தியுள்ளாள்
செல்வமும்போகமுள்ளாள் சிறந்திடுந்தனமென்றோதே.

78

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

ஐதுமென்றெனக்குரைத்த வுற்றதோர்முனிவதிஷ்டர்
மாதவள்கல்விபுத்தி மகிழ்கீர்த்தித்திறமையுள்ளாள்
போதவேமணிபொன்னுடை புகழுடன்வந்துசேரும்
ஈதவேயனேகர்தானு மிவட்கனுகூலங்கானே.

79

வதிஷ்டர் வாக்கு.

காணுமென்றெனக்குரைத்த கௌசிகாவின்னுங்கேளாய்
பூணவேதுலாத்திற்றானும் பிறக்கினும்புட்பித்தாலும்
தோணவேதொழில்கள்யாவும் தொகுப்புடன்செய்விவேகி
நாணிடாளெவர்க்குநல்லாள் நம்புத்தியுடையாள்குறே.

80

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

கூறுவதுசரியேயின்னங் குறையுண்டுகேள்வதிஷ்டர்
நேர்ந்திடுங்குடும்பநஷ்டம் நீடியப்பத்தாவோடு
வோர்ந்திடும்புத்திரதோஷ முற்றிடும்பின்னல்புத்திரர்
ஐர்ந்திடவதர்மமியாகி யடைவள்பின்தரித்திரங்கள்.

81

வதிஷ்டர் வாக்கு.

தரித்திரமடைவளென்று சாற்றுங்கௌசிகனேகேளாய்
விருட்சிகமதனிற்றானும் வருகினும்ருதுவேமேவில்
பொருத்தமேகணவர்க்கில்லை புகலுஞ்சொற்கபடியாவள்
பெருத்ததேதர்சரீரியாவள் பேதையாள்கருமைநுமி.

82

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

கருமையென்றாரைக்கவந்த கனதவமுனிவதிஷ்டர்
வரும்புத்திரநஷ்டமோடு வவள்பொருள்சேதமாகும்
தரும்பத்தாவழியுந்தீதாம் தான்பயங்காமேயில்லாள்
பெருகியகுறுபியாவள் பெருஞ்சுகமடையமாட்டாள்.

88

வதிஷ்டர் வாக்கு.

மாட்டாளென்றெடுத்தாரைத்த மகாகௌசிகனேகௌய்
வாட்டமார்தனுவிற்றானும் வருகினும்ருதுவேயாகின்
தேட்டமாம்முகவசீகரம் திகழ்பெலமுளசரி
மாட்டமார்தனமேவிச்சை நற்பிரபலமுள்ளா.

84

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

உள்ளவள்சரியேயென்று வோதியமுனிவதிஷ்டர்
கள்ளவஞ்சகமேயுள்ளாள் கனபோகமாகிவாழ்வன்
விள்ளவள்குடும்பம்மாண்டில் விளங்கியதனமுமுள்ளாள்
கொள்ளுமுன்புத்திரதோஷம் கூறும்பின்லாபமுண்டாம்.

85

வதிஷ்டர் வாக்கு.

உண்டாகுமென்றுசொன்னவொன் கௌசிகனேகௌய்
விண்டதோர்மகார்தன்னில் வருகினும்ருதுவேயாகின்
கொண்டதோர்கணவனுக்குந் தனக்குமேசுகங்கொடாதாள்
பண்டுளாகும்பந்தன்னில் பகையுடன்கிலேசியாமே.

86

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

ஆமெனப்பலனுரைத்த யருந்தவமுனிவதிஷ்டர்
தாமெனும்பிணியும்பாதை தெய்வத்தால்சிலநாளுண்டாம்
சேமெனும்போகமுண்டாம் செனித்திடந்தரித்திரமாகும்
வேமெனுங்கஷ்டம்நேர்ந்து விதவையாய்மரிப்பள்தானே.

87

வதிஷ்டர் வாக்கு.

மரிப்பளென்றுரைக்கவந்த மன்னனேகௌசிகாகேள்
உருப்படிக்கும்பந்தன்னில் யுதிக்கினும்ருதுவேயாகின்
குறிப்படியதிகமோகி கோதையாள்தரித்திரியாவள்
தெறிப்புடனிந்தமாதேதகமுந் திடமுள்ளாளே.

88

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

திடமுடனெடுத்தாரைத்தத் திகழ்தவமுனிவதிஷ்டர்
அடவைடன்செல்வம்நீடியரும் பாக்கியமுடையளாவள்
தடமுளமனக்கிலேசித்தாமதக் குணமேயுள்ளாள்
மடமெனும்புத்திரராலே மனத்துயரடைவாள்பாரே.

89

வதிஷ்டர் வாக்கு.

மனத்துயரடைவளென்ற மகாகௌசிகனேகௌய்
வனத்துடன்மீனந்தன்னில் வருகினும்ருதுவேயாகின்

தனத்துடன்செல்வமோடு தான்குடும்பவிருத்தியாவள்
கனத்துடன்மேன்மையாகி கணவற்குச்சுகமும்நீடும்.

90

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

நீடவேயுரைத்துவந்த நிகழ்குறுமுனிவதிஷ்டா
தேடவேதந்தைவர்க்கம் தான்விருத்தியாகவோங்கும்
வாடிடுங்கணவன்வர்க்கம் வரும்பலசிரேஷ்டமுள்ளான்
கூடிடும்சுகமும்புத்திரர் குலவிருத்தியாகவாழ்வன்.

91

வதிஷ்டர் வாக்கு.

வேறு-விருத்தம்.

வாழ்வனெனவுரைத்த கௌசிகனேகௌய்
வாரலுடசொசேஷத்திர வீடதான
குழ்மந்தமேஷவிருட் சிகத்தில்மாது
தோன்றிடினுமல்லதுகேள் ருதுவேதோற்றில்
ஆழ்கவேயம்புலியும் புகரோன்தானும்
அடைவாகத்தனாகும்பம் மீன்தேள்நண்டில்
மீழ்கவேயிருக்க பகைபாபர்கூட
மொழிகுவேன்னோக்க மிலாதிருக்கக்கேளே.

92

இதுவுமது.

இருக்கவேபொன்ன வனுங்கூடத்தானும்
எழில்கேந்திரகோணமதி விருக்கிலேனும்
பெருக்கவேபுகரோனும் பெலவானாகி
பிறைகேந்திரமல்லதுகேள் லக்கினகேந்திரம்
உருக்கமுடன் தானிருக்க வின்னுங்கேளு
ஒதுமிரண்டிராறெட்டிற்றானும்
வருக்கமாங்கதிர்குஜன் சனியும்பாம்பு
மமர்ந்திருக்கநோக்கில்லாதிருக்கப்பாரே.

93

இதுவுமது.

பார்க்கவேழா மிடமுஞ்சத்தமாகி
பகரக்கேளல்லததில் சுபரேநிற்க
திர்க்கமாஞ்சாதகமே யானுள்தானும்
திகழ்ருபலாவண்ணிய வதியுமாகி
வர்க்கவேபிரபலமாங் குடும்பந்தானும்
இவளாலேகணவனுக்குஞ் செல்வமுண்டாம்
கோர்க்கவேபுகழோடுத் துதியுங்கீர்த்தி
கூடிவந்தனாகுமெனக்கூறுவாயே.

94

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

கூறுமெனக்குறித்த குருமுனிவதிஷ்டா
கோதையற்குமாடு மனைபூமிசெல்வம்
பாருமெனராஜவதிகார மெல்லாம்
பாலியக்திலே யிவளும்படைத்துவாழ்வன்
நெருமில்விதக் கோட்களுடனேகேளாய்
நெருங்கிசனிமுதல் பாலர்கூடல்நோக்கில்
சீருமெனசெல்வமின்றி சிலநாள்வாதை
சிந்தையதுகலங்கி துயரடைவாள்நானே.

95

வதிஷ்டர் வாக்கு.

நானெனவேயுரைத்த கௌசிகனேகேளாய்
தடையாகப்பாபிகள் மாத்திரமேதோன்றி
நானெனவேமேற்குறித்தப் பாவந்தன்னில்
நண்ணியேதானிருக்க வந்தமாத்
தேனெனவேதேகதிட மில்லாளாரும்
திகழாகச்சம செல்வம்திருத்தமாகும்
ஏனெனவேயெக்காலும் வருந்திதானும்
இளைப்பளெனசாதகிக்கு யெடுத்துப்பேசே.

96

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

பேசுமெனத்தானுரைத்த முனிவதிஷ்டா
பெண்ணவளஞ் சனியமிசமாகத்தோன்றில்
வாசமுருந்ததியோகந் தனமுஞ்செல்வம்
வளமாகவாசருக்குச் சமானமில்லாள்
நேசமுருமெத்தொழிலுமே லோங்காது
நேரிழையாள் கருநிறத்தாள்ரூபமில்லாள்
தோஷமாம்மந்த புத்தியுள்ளாளாகி
தூலமாம்சீரமொடு காண்பாள்பாரே.

97

வதிஷ்டர் வாக்கு.

பாரெனவுரைத்த கௌசிகனேகேளாய்
பாவையர்க்கு வாயுளதுகுறைவுமாகும்
கூரெனவேமகவுதோஷ மனுபவிப்பன்
கோதையர் தன்காற்றைகளுட னவயவத்தும்
நேரெனவேகுறையுமடையாளமுண்டாம்
நங்கையவளுந முள்ளாள்நவில்லக்கேளு
பேரெனவேகணவனுக்கு யோகபங்கம்
பெற்றிடவேவாழ்வனெனப் புதன்றேன்கானே.

98

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

காணவேசெல்வாயங் கிசமேயாகி
கன்னியவள் செனிக்கினும்ருதுவேகாணில்
நாணவேமங்கலிய தோஷந்தானும்
நண்ணிடும்பாலியத்தில் நங்கையற்கு
பூணவேபுகலொண தூர்க்குணியுமாவள்
பூமாதசெம்மை நிறமுடையாளாவள்
தோணவேகுடும்ப நஷ்டமாவதோடு
தோகையவள்சோகமது வுடையாளென்னே.

99

வதிஷ்டர் வாக்கு.

என்னவேசொன்ன கௌசிகனேகேளாய்
எழிலானவம்மாதாக் கியம்பக்கேளு
மன்னியமகவற்ப லாபமாகும்
அவ்விதவற்பமுள்ளாள் மத்தியத்தில்
கன்னவேமரணமது வாகப்போவள்
காசினியில்மிக்கதோர் வாழ்வுமில்லை
பன்னியவற்பதன முடையாளாகும்
பழியுள்ளோளாவளெனப் பகர்ந்திட்டேனே.

100

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

பகர்ந்திட்டேனெனவுரைத்த முனிவதிஷ்டர்
பாபிகள்முன் கூறியதானத்திருந்தும்
வகிர்ந்தசனியங்கிசமே வந்தமாத
வருந்தும்பலதுக்கமுமே யுடையாளாகி
தகர்ந்திட்டதரித்திரமும் தனமுநஷ்டம்
தானாகிபழையபொருள் செல்வமும்போம்
இகர்ந்திட்டவருபிசுவ வீணியாகி
இருப்பளேமனோ விசாரங்கொண்டே.

101

வதிஷ்டர் வாக்கு.

கொண்டெனவுரைத்த கௌசிகனேகேளாய்
குறித்தகோள்மேற் சொன்னவிடமிருக்
கண்டிடவேபிறந்தவரும் வியாதியாலும்
காணுமகதோஷமொடு பர்த்துர்தோஷம்
உண்டாகிவைதவ்விய வதியாய்வருந்தி
யேயாததுயரமதைக் கொண்டினைப்பள்
பண்டாகுங்குடும்பத்தாற் சோகமாகி
பாவையருந்தானிருந்துப் பொருந்துவாளே.

102

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

பொருந்துவாளென வுரைத்தமுனிவதிஷ்டா
புகன்றபடிமுன்சொன்ன சுபஸ்தானத்தில்
நிறைந்தகுருவங்கிசமுங் கூடவேறில்
நீள்கன்னியவள் பிறக்கநாட்டின்மீது
சிறந்தனமாடமா ளிகையினோடு
சேரவேயடிமைசெல்வச் செருக்குமுண்டாய்
புரிந்திடுவாள்மகவுதேதாஷ மொன்றேதானும்
பூவையற்குமற்ற வெல்லாம்பெருகும்பாரே.

108

வதிஷ்டர் வாக்கு.

பெருகுமெனவுரைத்த கௌசிகனேகேளாய்
பெண்ணவளும் சுக்கிரனாங்கிசத்தில்
வருகினுமல்லதுகேள் ருதுவேயாகில்
வனிதையவள் சுமங்கலியாய்மரணமாவள்
தருகுமேபிரபலமாம் வாழ்வுஞ்செல்வம்
தானுண்டாம் பொருளோடுபூஷணாகி
அருளுமேதானுண்டா மதிகபுத்தி
அரிவையற்குவிளங்கு மெனவற்குவாயே.

104

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

அறியவேயுரைத்திட்ட முனிவதிஷ்டா
அம்மா னுக்கின்னம் வெகுபலனேவுண்டு
தெறியவேவெண்மை வஸ்திரப்பிரியமுள்ளாள்
தேவியிவள் தன்னாலே கணவனுக்கும்
புறியவேநாட்குநாள் யோகம்நீடி
புகழாகவாகனமும் அடிமைகூடும்
நிறையவேபாற்பசவும் பெருகிரீடும்
நேசமுடன்கீர்த்தியதுப் பெற்றுவாழ்வள்.

105

வதிஷ்டர் வாக்கு.

பெற்றிடுவாளென வுரைத்தகௌசிகாகேள்
பெண்ணவளும் புந்தியுடவங்கிசத்தில்
பற்றிவரில்லது கேளருதுவேபாகின்
பலகலையுமோதவல்லாள் ஞானியாவாள்
சுற்றமுடனயாவருமே புகழ்வார்காண
குழுவேபாபாகின் யோகமற்பம்
குற்றமாய்புத்திரிபா யிரந்தேயுண்பன்
குறையாகக்கணவனுக்கு வாயுள்குன்றம்.

106

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

குன்றுமெனவுரைத்த குருமுனியேகேளாய்
குறுனுடையவங்கிசத்தில் மாதுதானும்
கன்றுகஜேனித்திடினும் ருதுவேயாகின்
கன்னியவள்பலவினத் தொழிலேசெய்வள்
நின்றுபலபேரையுமே விரோதங்கொள்வள்
நிடுநல்லயவதில் மங்கலியாய்போவள்
என்றும் துக்கமுடைய தரித்திரியேயாவள்
இப்பலனுக்கெதிருண்டோ யியம்புவாயே.

107

வதிஷ்டர் வாக்கு.

இயம்புமென்று வுரைத்தகௌசிகனேகேளா
யெழில்மாதுதனக்கு பலனின்னங்கேளு
நயம்பெறவேகுஜனங் கிசமாகிட்டா லும்
நல்லவர்கள்பார்வையுத்தானுண்டாகில்
வயம்பெறவேவஞ்சியர்க்கு தோஷம்நீங்கு
மமங்கலியாளாவது வும்மாறிப்போகும்
ஜெயம்பெறுவாள் தரித்திரமுமணிகிடாது
செப்பினேன்செகமறிய சீராய்த்தானே.

108

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சீராகத்தானுரைத்த முனிவதிஷ்டர்
செப்பக்கேள்குருபுக ரங்கிசத்தில்மாது
நேராகசெனித்திடினும் ருதுவேயாகின்
நெருங்காதுவவள் தனக்குவிசேஷசெல்வம்
போனப்புக்கமும் நற்குணியுமாவள்
பெட்டிறவேதெய்வ பக்தியுள்ளசிலி
கூரானபுத்தியுளாள் குடும்பியாவள்
குறித்திட்டேனிப்பலனைக் குறிப்பாய்த்தானே.

109

வதிஷ்டர் வாக்கு.

குறியெனவேயுரைத்திட்ட கௌசிகனேகேளாய்
கோதையர்க்குப்பலனின்னங் கூறுவேன்பாராய்
நெறியாகசந்தியுமதிக முள்ளாள்
நீடியநண்ணெறி அதிகமுள்ளமாது
கறியெனசெல்வகுறை யுடையோனா
கணவனையேமணப்ப ளெனக்கண்டுகொள்ளு
அறியவேபின்னற்ப செல்வமுண்டாய்
அனுபவிப்பாளெனப் பலனையறிந்துபேசே.

110

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

பேசவேபுந்தி யங்கிசமேயாகிப்
பெண்ணவஞஞ்செனிக்கினும் ருதுவேபாகின்
வாசமாங்கல்விமுதல் சகலந்தானும்
வஞ்சியவள்கற்றுணர்ந்து கீர்த்திகொள்வன்
நேசமாயெல்லோர்க்கும் நல்லோளாவன்
நெருங்கியபந்த துவும் மெத்தவுண்டு
தோஷமாம்கணவனுக்குந் துரோகஞ்செய்வன்
தோன்றுமேயிவளாலே பழியுந்தானே.

111

வதிஷ்டர் வாக்கு.

பழியெனவுரைத்த கௌசிகனேகேளாய்
பாவையரும்பாபுருஷ னிச்சையுள்ளான்
வழியாகவல்லது கேளந்தமாதும்
வஞ்சிப்பாள்பல புருஷராலேசெல்வம்
அழியெனவேமகவு தோஷந்தானுமுண்டு
அடுத்ததோர் மனத்துயருமகன்றிடாது
ஒழியவேபந்துகட்கு விரோதியாவன்
உற்றபலனுரைத்திட்டே னுண்மைதானே.

112

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

உண்மையெனத்தா னுரைத்தமுனிவதிஷ்டர்
ஓதக்கேள்சுபர்பாப கேஷத்திரத்தும்
தண்மையுறுந்தகர் சுன்னிமிதுனந்தேள்மான்
தன்னிலேயிவர்களுமே தாமிருந்து
வண்மையுள்ளபொன்புகர் புந்தியென்னும்
வளமானவிவர்களுட வங்கிசத்தில்
நண்மையாய் செனிக்கினும்பெண்ணுதுவேபாகின்
நங்கையட்குவென்னபலன் சொல்லுவாயே.

113

வதிஷ்டர் வாக்கு.

சொல்லுமெனக்கேட்ட கௌசிகனேகேளாய்
சோர்ந்துபூர்வபிதூர் வம்சதனமுமின்றி
புல்லுமெனநொடித்தவளா யாகிபின்பு
புத்திரர்கள்பத்தாவால் யோகம்நீடி
செல்வமுடன்கிருகம் வாகனமும்பூமி
சேரவதிகார செயத்துடனேவாழ்வன்
வல்லவளாய்மகளோடு செல்வம்நீடி
வர்த்திக்குமெனப் பலனைவறைந்திடாயே.

114

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வரைந்திடென வரைத்திட்ட முனிவதிஷ்டா
வரும்பாபர்சனிகுஜ னங்கிசமேயாகிப்
பிடிந்திடினும் பெண்ணவனும்ருதுவேயாகின்
பேசரியவம்மாது புலியின்மீது
கிறந்திடவேகாணும் பலன்நேரதாக
நீட்டியகணிதவகை நிலையக்கண்டு
கிறந்திடவேயெனக் கெதிராய்சேரதாக
செப்பிடுவாய்யொப்புறவே செகத்தின்மீதே.

115

வதிஷ்டர் வாக்கு.

மீதெனவேயெனக் கேட்டகௌசிகாகேள்
மெல்லியளுக்காயுள் குன்றும்விததையாவள்
போதவேன்பாதிபஸ்தி புத்திரசோகி
பூவையவள் வருவகினிதரித்திரமுள்ளாள்
எதலேபின்குடும்ப விகா தந்தன்னால்
இவள்தனக்கும் தனலாப மியற்கையாகி
வாதெளவே யாவர்களுந் துஷ்டியென்ன
வஞ்சியரும் துர்ச்செய்கை செய்வாள்பாரே.

116

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

பாரொனவேதானுரைத்த முனிவதிஷ்டா
பரிவாகமேற்புகன்ற ராசிலேனும்
சேரொனவேமேற்சொல்லிய கேஷத்திரத்தும்
செப்பியப்படியவர்கள் தாமிருந்து
பேரொனவேசுபக்கோ ளங்கிசமேயாகிப்
பெண்ணவனும் செனித்திடினும்ல்லதுகேள்
சேரொனவேருதுவுமேயாகில்மாது
சித்தமுடனப்பலனைத் தெரியவிள்ளே.

117

வதிஷ்டர் வாக்கு.

விள்ளுமெனவரைத்த கௌசிகனேகேளாய்
விளங்கியவினிமகா தரித்திரியாவள்
தெள்ளியக்குலத்தினுக்கும் ரூபியாவாள்
திகழும்நர்க்குணமுடைய மேன்மையுள்ளாள்
தள்ளவேசிலகாலம் தரித்திரியாகி
தான்பின்புகமதுவே யடைந்திட்டாலும்
உள்ளதோர்கடையில் வைதவ்வியமாவள்
உள்ளதோர்கணவன் வகையினைக்கும்பாரே.

118

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

இளைக்குமெனவுரைக்க வந்தமுனிவதிஷ்டா
இயம்பக்கேள்பாப ரங்கிசமேயாகின்
பிளைக்கவேயற்பாயு ஞடையோனாகி
பிசாசப்போ லுருவமதுக் கொண்டோனாவன்
களைக்கவேகணவனையு மரிக்கச் செய்வன்
கடுமையாங்குணமுள்ளான் தானுமாகித்
களைக்கவேயனேகவித விகாதமுண்டாய்
கீர்த்தியறுத்தப்பு மெனப்புகலுவாயே.

119

வதிஷ்டர் வாக்கு.

புகலுமெனவுரைத்த கௌசிகனேகேளாய்
பொன்னவன் தன்னங் கிசமேதானுமாகி
அதலவவ்வங்கிசங்காண வேதுவான்
அக்கிரகம்பாவ பகையோரேயாகின்
இகலவேயரசர்குலத் துதித்திட்டாலும்
யேந்திழையாள் கிருகியஞ்சாரியாயும்
தகலவேபலரையுமே பிழந்துபின்னால்
தாலியிழந்துபரகுலத்தில் சேர்வாள்பாரே.

120

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சேர்வனெனவுரைத்திட்ட முனிவதிஷ்டா
சுபமித்துருவங்கிசமே யாகத்தோன்றில்
பேர்வளரநல்லோக்கிய வடிவாளாகி
பெட்டபுறவேயரசனுக்குச் சமானமான
கார்வளரக்கணவனையே மணந்துமாதா
கண்ணியவள்மிகமேலாய் பிரபலத்தோடு
ஏர்வளரவெக்கால மிருந்துவோங்கி
யெழிலாகவாழ்வனென வியம்புவாயே.

121

வதிஷ்டர் வாக்கு.

இயம்புவாயெனவுரைத்த கௌசிகாகேள்
யேந்திழையாள் சுக்கிரனங்கிசமாய்த்தோன்றில்
சயம்பெறவே அசனசயனபோகபாக்கியம்
சாரவேயோகியாகி மேலம்பதவியோடு
நயம்பெறவேதனத்தைபுமே விரையஞ்செய்வன்
நங்கையவள்முகவின்றி மிகதவிப்பன்
வயம்பெறவேசுமங்கலியு மாகத்தானும்
வாழ்நானே தான்கழிந்துமாணமாவன்.

122

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

ஆவளெனவுரைத்திட்ட முனிவதிஷ்டா
 ஆன்னவருபுதாங்கிச மாகத்தோன்றில்
 தாவளெனவிரகதியானி போலொத்தும்
 தையலவள்வைத்திய முதல்தொழி லுஞ்செய்து
 போவளெனப்பிரபலித்தும் புவியினமீது
 புகலும்பலவிஷையாதி துருதியாகி
 காவளெனவிப்புவிபி லெவருங்காண
 கன்னியவள் வாழ்ந்திருப்பாள் கண்டுபேசே.

123

வதிஷ்டர் வாக்கு.

கண்டுபேசுமென் வுரைத்தக்கௌசிகாகேள்
 கன்னியருகும்த்திபமாம் வயதில்தானும்
 விண்டபடிவைதவ்வியம் வந்துதீரும்
 விளங்கிடாபுத்திர தோஷமுண்டாம்
 ஆண்டியேதொழில்புரிந்து யேவல்செய்யும்
 ஆன்னவருந்தாதியர் தானுமாகும்
 கொண்டிடத்தனக்குமெள்ள வாழ்வுமில்லை
 கோதையர்க்கு விப்பலனைக்குறிப்பாய்க்கூரே.

124

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

குறிப்பாகக்கூறுமென்ற முனிவதிஷ்டா
 கூறக்கேள்கன்னி யங்கிசமாகத்தோன்றில்
 ஒளிப்பாகயொருவர்கட்குத் தாதியாகி
 யுள்ளபலபேரையுமே வசியஞ்செய்து
 இறுப்பாகமேலான விடமிருந்தும்
 எழில்ராஜஸ்திரீகளுக்கு விஷ்டாளாகி
 தறிப்பாகவிராஜயோகந் தானடைந்து
 தையலவள்வாழ்வளெனச் சாற்றுவாயே.

125

வதிஷ்டர் வாக்கு.

சாற்றுவாயெனவுரைத்த கௌசிகாகேள்
 சரிபலனின்னமுந்தான் சொல்வேன்பார்
 தேற்றவேயனேகதன மார்ச்சித்தேதான்
 திகழாகக்கணவனையு மகிழ்ச்செய்வாள்
 தோற்றவேயிச்சனி முதலாயானோர்
 துவங்குமம்சப் பிரதானக்கிரகத்திற்கு
 ஏற்றவேவிரோதியா கிற்றுருடியாகி
 இம்சையாந்தெண்டனைக் குட்படுவள்பாரே.

126

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

படுவளெனவுரைத்திட்ட முனிவதிஷ்டா
பாவையவள்குணங்கிச மித் தருவாய்தோன்றில்
தொடுவளெனபூமியதி காரமேன்மை
தொகுக்கிலும் பலரெண்ணம்போலநடப்பள்
நடுவளெனவனேகதனம் நன்றாய்ச்சேர்ப்பள்
நாட்டிலுள்ளோர்புகழ பிரபலமேயாவள்
விடுவளெனவெகுபேர்க்கு முதவிசெய்வள்
விபரமாயிதன்பலனை விரித்திட்டேனே.

127

வதிஷ்டர் வாக்கு.

விரித்திட்டேனென வுரைத்தகௌசிகாகேள்
விளங்குமிந்த மாதுசெல்வவதியானும்
பிரித்திட்டமங்கியம் உரொணத்தையுந்தான்
பேசும்விவாகத்தோடு அவக்கியாதியாலும்
சூரித்திட்டபௌவன வயதேயுள்ள
குமரெனனும் பெண்ணேனுங்குறக்கேளு
திரித்திட்டமாகவே வளர்த்துத்தானும்
தென்னவனுக்கிட்டு துபரடைகுவாளே.

128

ஜா த கி ஆ யு ள் பர்வம்.

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

அடைகுவாளெனவுரைத்த முனிவதிஷ்டா
ஆறலொடுபொன்புந்தி சனியின்நால்வர்
உடையசுபகேஷத்திர கேந்திரகோணத்தும்
உச்சவாட்சியல்லது நட்புற்றாலுந்தா
வடிவாகவிருந்து குருவாங்கிசமேயேனும்
வல்லசனியங்கிச மாகவந்தான்
படிவாகவிகைநான்குக் கோளிறுநனும்
பற்றில்முவர்சுபாங்கிசமே யாயுள்கறே.

129

வதிஷ்டர் வாக்கு.

கூறுமெனவுரைத்திட்ட கௌசிகாகேள்
கோதைபர்க்குவயத்துவும் நூறேயாகும்
பாறுமெனமூவர்வலுத்துப் பாங்கிசமாகின்
பாவைபர்த்துருபாமாயு னெழுபத்தைந்தாம்
தேறுமெனவலுத்திருவீரதிலொருவர்
நீயராய்சுபாம்புமுறி லைம்பதாகும்

நேறுமெனப்பாபராகின் நாலெட்டாகும்
கேர்ந்தொருவரேவலுத்து சுபராகிற்கேள்.

இதுவுமது.

கேளேச்சுபருநில் கிளரிருபத்தைந்தாம்
ஆளெனச்சுபர்பாப ரம்சமுறிற்பதினெட்டாம்
தாளெனப்பாபரே பாபாம்சமேயுறின்
வாளெனப்பனிரெண்டு வயதெனவிளம்பே.

கணவன் ஆயுட்பாவம்.

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

விளம்புமெனவுரைத்திட்ட முனிவதிஷ்டா
மேவசரகுருதேவ குருசேய்முவர்
வளம்பெறக்கேந்திர கோணமல்லதுங்கேள்
வாழ்வியமாந்தனத்திலேனும் சுபத்திலேனும்
கிளம்பவேஆஷ்ட மிரண்டேழிற்றானும்
கேகயன்சுன்பாம்பு பின்றியிருக்கிலேனும்
தளம்பெறவே பொன்னோக்கிவலுக்கிலேனும்
தான்குறித்தமுவர் சுபகேசுத்திரமேறி

இதுவுமது.

எறியேபாபரைக் கூடாமற்றானும்
எழில்குருவங்கிசத்தில் முவர்நிற்கில்
கூறியக்கணவனுக்கே வயதுநூறும்
குவலயத்தில்பிரபல வந்தனுவன்
மீறிடவனேகமாட மாளிகட்டி
மிக்கவடிமைகளுட னதிகாரம்பெற்று
தேறிடவேசந்தயு மிகவுண்டாகத்
தேசமன்னர் தனக்குசமன்கீர்த்தியுள்ளான்.

வதிஷ்டர் வாக்கு.

கீர்தியுளோநெனவுரைத்த வதிஷ்டாரீகேள்
கிளர்புந்தி புகரம்சமாகத்தோன்றில்
நேர்த்தியுளக்கணவனையுந் தான்மணப்பள்
நேரிழையும் திரவியத்தில்மேலாளாகி
பூர்த்தியாய்வயதுநாற்பாள் வரையினுந்தான்
புருஷனுக்குவாயுள் தீர்க்கத்துடனேவாழ்வள்

சேர்ந்தியாஞ்செல்வமது யுடையோளாகி
சினேகிதத்தால் பிரபலமுங்கீர்த்தியுண்டாம்

134

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

உண்டாகுமெனவுரைத்த முனிவதிஷ்டா
உற்றகுஜன் சனியங்கிசமாகத்தோன்றில்
பண்டாகப்பழுத்த கிழமாகத்தான்
பாவையவன் கணவனை புந்தானிழப்பன்
கிண்டாண்டுமுப்பதுக்குள் விதவையாவன்
விளங்காது வாழ்வதுவுங் குன்றிப்போகும்
கண்டதோர்மகவுக்குந் தோஷமுண்டாம்
காசினியில்யோகமது இல்லாளாமே.

135

வதிஷ்டர் வாக்கு.

இல்லையெனவுரைத்திட்ட கௌசிகாகேள்
இயம்பியமுவரி விருவர்மாத் திராம்
அல்லவேவலுத்து அன்னியோன்னியாகி
அவர்களுமேசுபாங்கிச மாகவேறில்
புல்லவேகணவனுபுள் நாற்பதாகும்
புகழ்பாலியகால் மின்றிப்பின்காலத்தில்
சொல்லவேசுகமோடு தனமுஞ்செல்வம்
சுற்றமுடன்பெற்றுலகில் வாழ்வாங்குமே.

136

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

கூறவேஇரண்டு கோள்தான்பெலத்து
கொடும்பாபாங்கிசமே யேறிநீற்கில்
நேறவேபாலியத்தில் பத்தாவைதோற்பன்
நீடியமகவுண்டு பத்தாவைதோற்பன்
தேறவேபாக்கியத்துடனே வாழ்வன்
நீங்காகவாண்டுபதி னுறுக்குள்தான்
பேறெனவேகணுவையுந் தானிழப்பான்
பெண்ணுகுமென்றுலகில் பேசவாயே.

137

வதிஷ்டர் வாக்கு.

பேசுமெனவுரைத்திட்டக் கௌசிகாகேள்
பெட்புறவே மேற்குறித்த மூன்றுகோளில்
வாசுமெனவொருவனுமே தான்பெலத்து
மற்றவர்கள்பெலன்குறைந்து சுபாங்கிசமேறில்
நேசமுறுமீராறு வாண்டுமட்டும்
நிலைக்கவேகணவனுபுள் விருத்தியுள்ளாள்

கூசாமல்தவயோக முடையோளாகி
குவலயத்தில்தேன்மைபுடன் வாழ்வாள் தானே.

138

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வாழ்வளெனவுரைத்திட்ட முனிவதிஷ்டா
வரும்பாபாங்கிசமே தானுமாகில்
தாழ்வளெனவருடமது ஐந்தினுக்குள்
தன்கணவனுய்ளது முடிவதாகும்
சூழ்வளெனவிவாகமுத லறுப்புக்கூலி
சுற்றமுடன்தனமதுவும் பெற்றுவாழ்வள்
மீன்கொணுபலவகையாம் வருத்தந்தன்னை
மெல்லியளும்பெற்று துயரடைகுவாளே.

139

வதிஷ்டர் வாக்கு.

அடைவளெனவுரைத்திட்ட கௌகிகாகேள்
அவைகளிலும் குஜனுடையங்கிசமாகி
திடமாகுஜன்வலுத்து முன்சொல்வண்ணம்
தேறியேகின்றிடினு மெட்டுமுன்றில்
வடைவாகுஜனுடன் குஜனைப்பொத்த
வளமிலாபாபிக ளிருவர்குடின்
தடையாகப்பார்த்திடினு மல்லதுகேள்
தக்கவெட்டாமிடம் பாபர்விடதாகி

140

இதுவுமது.

விடாகவாக்கினிலே சனிபாம்பூர்
விளங்குசுபசம்பந்த திருஷ்டியோங்க
கோடாககன்னியர்க்கு விவாகத்தோடே
கிட்டியகணவண்சுக மிலையிழப்பள்
கூடாதுகணவனுய்ள குறைவாகும்
கோதைபர்க்குச்சுகமில்லை குற்றமாவள்
வாடிடவேபலவகையாம் வருத்தமுண்டாம்
வஞ்சியர்க்குமிப்பலனை வகுத்திடாயே.

141

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வகுத்திடுமெனவுரைத்த முனிவதிஷ்டா
வரையக்கேள்விதப்பாவிதோடே
புகரோனுமலதுமதி தானுங்கூடல்
பூவையவள்பலரையுமேதான்மணப்பள்
பகுத்திட்டமற்றொரு விவாகம்பூண்பள்
பார்க்கவிரண்டுமுன்று கணவனைமணப்பள்

மகத்துவமாம்வர்களாயுள் தன்னைக்கண்டு
மங்கையவள்பின்னாக மரிப்பன்பாரே.

142

வதிஷ்டர் வாக்கு.

மரிப்பனெனவுரைத்திட்ட வதிஷ்டாகேளு
மாகொடியொன்னுமந்தப் பாவர்தானும்
சரியெட்டுவிரண்டிடத்திலிருக்கிலேனும்
சாற்றுமவ்வதிப்பகை நீசர்பாபர்
கூரியகூதத்திரத்தில் பாடியோடும்
கூடியனும்சுப்பார்பை யில்லாதாகின்
கோரியவக்கணவனுக்கு யோகபங்கம்
கோதைதாலிபூண்டவுடன் மரிப்பள்ளுனே.

143

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

தானெனவேயுரைத்திட்ட முனிவதிஷ்டா
தான்முன்னுமிடத்ததிப னோடேயாயின்
நானெனவேமுன்னுமிடந் தன்னிலேனும்
நாடிபுந்திசனியிவர்கள் கூடியனும்
ஏனெனவேவேறுசுபர் திருஷ்டியற்றும்
இருக்கசம்பந்தமின்னி புதனும்மந்தன்
கானெனவேயவர்களி னங்கிசமேயாகி
கன்னியருந்தோன்றபலன் கருதுவாயே.

144

வதிஷ்டர் வாக்கு.

கருதுவாயெனவுரைத்த கௌசிகாகேள்
காதலியாள்போகத்தி விச்சையில்லாள்
உறுதியாயொருவரைபு மணக்கமாட்டாள்
உற்றவிரகத்தில்சித்த பிரமைபோலும்
பருதியுபத்தியதுவுள்ளாள்போலும்
கோலையவன்மடித்திறப்பன் பாரின்மீது
அறுத்பாமிவன் தனக்கு யோகமற்பம்
ஆகுமெனவிப்பலனை யறைத்திடாயே.

145

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

அறைந்திடென வுரைத்திட்டமுனிவதிஷ்டா
அடைவாகவுரைத்திட்ட விவர்களோடு
நிறைந்திடெனகுஜன்கூடி குஜாங்கிசமேறில்
நீடுஞ்சிலநாளும்து கூலியாகி
கறைந்திடெனக்கணவனையுந் தானிழப்பன்
கன்னிசித்தபிரமையினால் வாடிநிற்பன்

குறைந்திடவேனியாதியினால் துன்பமாகி
கோதையவள்வருத்தமுற்றுமூல்வாள் காணே.

146

மேஷவிருச்சிக லக்கினங்களிற் பிறந்த
ஐாதகத்தின் புத்திரயோகாவ யோகபலன்.

சாணவேகுருவலது சந்திரன்ருளும்
கடகஞ்சிம்மம்தனு மீனமிவைகடன்னில்
தோணுஞ்சனிபுதன்ராகு முதலாம்பாபர்
துணைசேராசபர்களுடன் றுளும்கூடி
வேணவேயல்லதுகே னிவரேதா னும்
விளங்கவேதனித்துமே தானிருக்கின்
புணவேஜெனித்திடினும் ருதுவேயாகின்
பூவையற்குவரும்பலனை புகலுவாயே.

147

வதிஷ்டர் வாக்கு.

புகலுவாயெனக்கேட்ட கௌசிகாகேள்
புத்திரர்யிரண்டினுக்கு மேலானோரும்
அகலவேபலபுத்திர லாபந்தன்னை
அரிவையரும் பாலியயெளவனத்தில்
இகலவேயிப்பருவம் வயதுயிராறு
இயற்கையாமுதற் கொண்டேபுத்திரவிருத்தி
தகலவேதானடைந்து இந்தமாதும்
நரணிமிசைவாழ்வளெனச் சாற்றினேனே.

148

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சாற்றினேனெனவுரைத்த முனிவதிஷ்டர்
சதுராகமேற்குறித்த கிரகமான
வேற்றியகுரு சந்திரனுடனேயாதல்
எழில்கடகம்மின்சிலை சிம்பத்திலாதல்
போற்றியக்கிரவனுங் குஜனார்தானும்
பொருந்தியேதான் கூடியேயிருக்கில்
தோற்றும்புத்திரர்முன் நசித்துப்பின்னுண்டாகும்
துலங்குமதிலாண்பிரஜை யதிகமாமே.

149

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

ஆகுமெனவுரைத்திட்ட கௌசிகாகேள்
அரும்புகரும்புதன்கூடில் பெண்ணதிகம்
நாகுமெனபுருஷ சந்ததியேயன்றில்
தழைக்கா தூயதுவுமே யற்பமாகும்

போகுமெனசனிபாம்பு பொருந்திச்சேரில்
புத்திரர்கள் புத்திரிகளுண்டாகித்தான்
ஈருமெனலெமனுக்கே யிரையாமென்றே
எந்திழைக்குவிப்பலனை யியம்புவாயே.

150

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

இயம்புமெனவுரைத்திட்ட முனிவதிஷ்டா
ஏற்கையாய்முன்கண்ட பொன்னோடிந்து
நயம்பெறவேசனிபாம்பு புதனோடேதான்
நாடிகூடியாவதுவே நவிலக்கேரு
வயம்பெறவான் தகர்குடமான் தேள்கன்னி
வாட்டமுடனிருந்துபாப பெலனும்பெற்றும்
செயம்பெறவே தனுகோல்தேன்மீனாமிந்த
செருமையுமிராசிகளில் செப்பக்கேளே.

151

இதுவுமது.

செப்பியசனிபாம்பு செவ்வாயிந்த
செயலிலாபாபக் கோளிவர்கடம்மில்
கொம்மாகவெவரோனும் நின்றிடினும்
குருமுதல்சபகோள் பெலமற்றிருக்கில்
மெய்யாகஜெனித்திடினும் ருதுவேயாகின்
மெல்லியர்க்கு புத்திரபலமில்லையிலை
தப்புறவேஜெனிக்கினு மந்தபுத்திரர்
தானிலைக்காதே மாணமாகும்பாரே.

152

வதிஷ்டர் வாக்கு.

பாரெனவுரைத்திட்ட கௌசிகாகேள்
பரிவாகச்சசியலது சுக்கிரன்கூடில்
கூரெனவே காலதாமதத்தின்மேலே
கோதையர்க்கு ஒருபுத்திரலாபமுண்டாம்
பேறெனவேகுருசந்திரன் பெலமேதாழ
பேசுகவிமீன் தனுசசிம்மம்நண்டில்
சீரெனவேபெலக்க சுபரவரைப்பார்க்க
சித்திக்கும்பெண்மகவும் புத்திரரில்லை

153

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

இல்லையெனவுரைத்திட்ட முனிவதிஷ்டா
இரயிபாவது புந்தியாவதுசேரில்
வல்லபுத்திரசந்ததியும் விருத்தியாகும்
வரையக்கேள்சனிபாம்பு முதனினோரும்

புல்லமேற்கூறிய விடத்திலேறில்
புத்திரர்களே விருத்தியில்லாமற்றான்
அல்லலாய்நின்றிடுவா ளந்தமாதும்
அவனிதனிவிப்பலனை யறிந்துபேசே.

154

வதிஷ்டர் வாக்கு.

பேசுமெனவுரைத்திட்ட கௌசிகாகேள்
பேதையரும் ஸ்திரீகாரப்புத்திராராலே
வாசமாய்கர்மபாத்திதையு முண்டாம்
வரையக்கே ளவ்விதகீகரகந்தானும்
தோஷமாய்பகைநீச சேஷத்திரத்தை
சூழ்ந்தடையிலிம்மாதுத் தனக்குத்தானும்
நேசமுறுபுத்திர விருத்தியில்லை
நேரிழையாள் தனக்கென்று நிகழ்த்துவாயே.

155

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

நிகழ்த்துவாயெனவிரைத்த முனிவதிஷ்டர்
நீடியகுருசந்திர னிவர்கள் தானும்
மகிழ்வாகவெக்கிர வங்கிசந்தன்னில்
மருவியேயிருக்கின்ற கோட்கட்குற்ற
புகழாகும்பெலாபெலத்திற் கேற்றதான
பொருந்தியகிரணமதின் றன்தொகையும்
திசுழாகுருசந்திர னிவர்களோடும்
சேர்ந்தகோள்பெலாபெல மென்னும்பார்த்து.

156

இதுவுமது.

பார்த்துதனியெடுத்து பொன்பெலனுக்குள்ள
பரிவாகவெண்பேர்க்கு கொடுத்துவந்த
பூர்தியீவுசுபகோளால் கண்டசங்கை
புருஷபுத்திரர்க ளென்றுந்தானுணர்ந்து
நேர்த்தியாய்ச்சசிபலன் முன்போலுமிந்தி
நின்றதோர்வுபெண்பால் தாயென்றும்
சேர்த்தியாய்பாம்புசனி முதற்பாபிக்கும்
செப்புவாய்புத்திர கூடியமென்றுதானே.

157

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

தானென்றுவுரைத்திட்ட கௌசிகாகேள்
தானத்திற்குருசந்திரன் பெலன்கள் தன்னை
எனென்றுந்தனித்தனியே யவரவர்கள்
எண்களாற்பெருக்கி யொன்பதிற்கழித்த

நானென்றசேஷமதை தானறிந்தும்
நடக்கின்றதசாபுத்தி தன்னில்தானும்
கோனென்றபுத்திரலாபக் காலமென்றும்
குறிப்பாகக்கண்டறிந்துக் கூறுவாயே.

158

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

கூறுவாயெனவுரைத்த முனிவதிஷ்டா
குருசந்திரனிவர்களிலே பெவர்களுனும்
எறவேகுருசெவ்வா யங்கிசமேதில்
எழில்புத்திராயோக வல்லவர்களாகி
மீறுமேகிரகமுடன் காலியுமி
மிக்கதோர்சேஷத்திரமும் விருத்தியாகும்
தேறவேமேலானக் கிரத்தியோடும்
தேயத்திலவாழ்வரெனத் தெரியச்சாற்றே.

159

வதிஷ்டர் வாக்கு.

சாற்றுமெனவுரைத்திட்ட கௌசிகாகேள்
சார்ந்துமேபுந்திபுக ரங்கிசமேதில்
நேர்த்தியாய்வித்தையில் வல்லோர்களாகி
நீடியேசமயோக மடைந்துவாழ்வர்
பேற்றுமெனமேற்கண்ட சகிபொன்மந்தன்
யங்கிசமேயடைய புத்திரசோகத்தோடு
தோற்றுமெனப்பலவாராய் வருத்தமுற்று
துக்கமுமடைவனெனத் தொகுத்திடாயே.

160

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

தொகுத்திடெனவுரைத்திட்ட முனிவதிஷ்டா
தோன்றியயோகாவ யோகத்திற்கும்
புகர்மதியோன் பொன்னிந்தமுவர் தானும்
பொருந்திவிடை நண்டுதனுமினமிந்த
அகர்தபவத்தனிவிருந்து மவ்விடங்க
ளவர்தனுக்குவிரோதபாப சேஷத்திரமின்றி
பகுத்தபாபபகையோர்கள் கூடப்பார்க்க
பாவையறியில்லாதிருக்கில் பலன்சொல்வாயே.

161

வதிஷ்டர் வாக்கு.

பலன்சொல்வாயெனக்கேட்ட கௌசிகாகேள்
பாவையவள்பத்தாவை யடைந்தநாளாய்
நலன்மிக்கக்கணவனுக்கு கிசேஷமாக
ராஜயோகமில்லா திவன்கூடச்சேர்ந்து

கலனன்றிகிரகவாகனம் சம்பத்துக்
காணவேமிக்கதோர் கீர்த்தியோடு
கிலகாதவிலிதப் பிரபலமுமுண்டாய்
விருத்தியுடன்வாழ்வனென விண்டிட்டேனே.

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

விண்டிட்டேனின்னமுந்தான் விவாங்கேளு
விளங்கமேற்சொன்னகோள் மூன்றுதம்மில்
கண்டிட்டவிருவர்களு மேற்புகன்று
காண்பெலசுபகேஷத் திரந்தைதப்பெற்று
பண்டாகவிருந்திடிலோ மேற்குறித்த
பரிவானசுபபலனே மிகநடக்கும்
உண்டாகும்ராஜயோ கங்கனென்றும்
உறுதியுடனிப்பலனை யுரைத்திடாயே.

வதிஸ்டர் வாக்கு.

உரைத்திடாயெனவுரைத்த முனிவதிஷ்டர்
உகந்துரைத்த பொன்னிந்துபுகரோனாதல்
குறித்திடாயல்லதுகே விருகோளாகிக்
கும்பமானுடேதேள் மிதுனமிந்த
தரித்திடாராகிகளில் வேறுபாபர்
தான்கூடாதிருக்க விரந்தையலாட்டு
பரித்திடாபர்த்தாவின் பழையசொத்து
பல்லாருநஷ்டமது யடைந்துபோமே.

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

போமெனவேயுரைத்திட்ட கௌசிகாகேள்
புகன்றவிடம் சுபமித்துருஸ்தானமாகில்
நாமெனவேசிலநாளுங் கஷ்டமுண்டாம்
நன்மையுண்டாம் சிலகாலம்நங்கையற்கு
தாமெனவேபாபர் சம்பந்தமேனும்
தானலதுபாப கேஷத்திரமேயாகில்
ஐமெனவேயழிவோடு தரித்திரியாகி
அதிககஷ்டமோடு நஷ்டமடைந்துவாழ்வள்.

வதிஷ்டர் வாக்கு.

வாழ்வனெனவுரைத்திட்ட முனிவதிஷ்டர்
வருந்தகர்தேளதனில் ஜெனிக்கில்மது
மீழ்கவேரவிமதிபொன் இராகுகேது
மிக்கதோரிவர்களிட தசைகளானும்

சூழ்கவேசனிபாம்பு சந்திரனார் தன்
சுயபுத்திதனிலுமிந்த மாதினுக்கு
நாழ்விலாசெவ்வமொடு குடும்பமோங்கும்
தக்கதோர்ராஜயோக மிதனிற் பேசே

166

வதிஷ்டர் வாக்கு.

பேசுமெனவுரைத்திட்டக் கௌசிகாகேள்
பாம்புக்குஜன் தசைதனிலே சிலதுபாகம்
பாசமாம்புகர்புந்தி சனிதசையில்
பாம்புரவிசனியிவர்கள் புத்திகாலம்
தோஷமெனபர்த்துருக்கு யோகபங்கம்
தோன்றுமேபலவித கஷ்டநஷ்டம்
நாசமாம்புத்திரர்க்குத் தேகாரிஷ்டம்
நஷ்டமாங்கஷ்டதிசை யென்றுகாணே.

167

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

காணுமெனவுரைத்திட்ட முனிவதிஷ்டர்
காணையுடன்கோலதுவே லக்கினமாகி
பூணவேஜனித்திடினும் ருதுவேயாகில்
புகர்சனிபெலன் கெடாமேயிருந்தும்
தோணவேதிரிகோண கேந்திரமேறி
சோகேஷத்திர உச்சமித்துருவில்நின்று
கூணமெனும்பாபிகளைச் சேர்ந்திடாமல்
சிறந்தசரமதில் நிற்கவயதுகூறே.

168

வதிஷ்டர் வாக்கு.

கூறுமெனவுரைத்திட்ட கௌசிகாகேள்
கோதையர்க்குவயதுமே யெண்பதாகும்
நேறுமிந்துபலத்திடிலோ வயதுநூறும்
நிலவுபுகர்சனி யிம்மூவர்தம்மில்
தேறுமெனச்சனிநீங்கி யிருவர்தாமும்
தேள்கடகம்மீன்கன்னி தேடிநிற்க
பாறுமெனச்சுபக்கோட்கள் லக்கினத்தை
பற்றிடினும்பார்த்திடினும் ஜெனிக்கிற்கேளே.

169

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

கௌடாஜாதகியு மழகுள்ளாளாய்
கீர்த்தியுடன் திருபவதியுமாகி
வேளடாமயில்போன்ற சாயலாகி
விளங்கிடும் சூயில்போன்றமொழியுமாகி

தாளடாதனைனக சம்பத்துண்டாய்
தரணிமிசைநாகரீக முடையாளாகி
ஆளடாவயது அறுபதுதான்மட்டும்
அன்போடுவாழ்வனென வறைகுவாயே.

170

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

அறைகுவாயெனவுரைத்த முனிவதிஷ்டர்
அவ்விதமாயிருந்திட்ட கிரகத்தோடு
குறையாகவோர் பாபிவந்துகூடில்
கோதையற்கு வற்றபலன்கூறக்கேளாய்
நிறையாகவற்பிதி யுடையாளாகி
நிந்தையாமற்ப பிணியாலும்வாடி
கறையாகபுத்திர சோகமோடுங்
கணவனுக்குமரிட்ட முடையாளென்பாரே.

171

வதிஷ்டர் வாக்கு.

பாரெனவேயுரைத்திட்ட கௌசிகரகேள்
பரிவாகமேற்கண்ட ஸ்தானந்தன்னில்
சேரெனவேபாபர்களை யிருந்துவாழில்
ஜாதகியுமற்பமா மாயுளோடும்
கூரெனவேகுடும்பமது நஷ்டத்தோடு
கூரெனாதிரித்திரமு மனுபவித்து
வாறெனவேவையகத்தில் நிந்தையோடு
வாழ்வனெனவிப்பலனை வரைந்திடாயே.

172

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வரைந்திடாதெனவுரைத்த முனிவதிஷ்டர்
வாகாகப்பாபர்களுஞ்சுபருங்கூடி
உரைந்திடவேபாபர்களுக் குறைக்கக்கேளு
உத்தமகேசத்திரமா யுகந்தேநிற்கில்
பொரிந்திடசாதகியும் புகழாய்மிக்க
பொருளோடுதனதான்னிய முடையோளாகி
நிறைந்திடவயதுவைம் பதுவரைக்கும்
நிலமதனில்சுகமாக நீடிவாழ்வாள்.

173

வதிஷ்டர் வாக்கு.

வாழ்வனெனவுரைத்திட்ட கௌசிகரகேள்
வளமாகமேலுரைத்த கேசத்திரந்தானும்
தாழ்வாகவவைபாப கேசத்திரமாகில்
தையலவுள்பாவிய வயதிறுந்நும்

ஆழ்கவேதேக வியோகமாவன்

அடுத்துமேபலவிதக் கஷ்டமோடு

மீழ்காதநஷ்டமுடன் துன்பமுற்றும்

மிக்கவேதுயாமுளர னென்றுசாற்றே.

174

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சாற்றுமெனவுரைத்திட்ட முனிவதிஷ்டா

சந்திரன் புகர்முடவன் மூவரேனும்

போற்றியமூவரி லிருவரேனும்

பொருந்தியமேஷந்தேள் சிம்மம்நண்டு

எற்றுமெனவித்தலத்தில் பலன்குறைந்து

இன்னமோர்பாவிபிதனைக் கூடிநிற்கில்

ஆற்றுமெனஜாதகிக்கு மற்பவாயுள்

ஆவதுடன் கணவனுக்கும் ரோகங்காட்டும்.

175

வதிஷ்டர் வாக்கு.

காட்டுமெனவுரைத்திட்ட கௌசிகாகேள்

காணவேமேற்சொன்ன கோட்கள்தானும்

நாட்டமாய்ப்பாபருடன் சேர்ந்திடாமல்

நலமாகத்தனித்தவரு மிருப்பாராகில்

பூட்டுமெனயெளவனமாய் ஜாதகிக்கும்

புகழாகவயதுமுப் பத்திரண்டும்.

தாட்டியாயுள்ளவளாய் கணவன் தன்னைத்

தையலிழந்தேதவிப்பாள் பாதேசத்தில்.

176

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

தவிப்பனென வுரைத்திட்ட முனிவதிஷ்டா

தானுரைத்தகோட்களையுந் தயவதாக

குவிப்பாககுருமுத லானநல்லோர்

கூடினும்நோக்கிடினும் சிலதுகாலம்

கவிப்பாகதேகசவுக் கியத்தினோடும்

கணவனுக்கும் சவுக்கியமுமாவதன்றி

பலவகையாம் வருத்தமுற்றுசேஷமத்தோடு

பாரிலறுபதுவாண்டு வாழ்வாள் கானே.

177

வதிஷ்டர் வாக்கு.

காணுமெனவுரைத்திட்ட கௌசிகாகேள்

கருத்தாகக்குறித்திட்டக் கொட்களான

பூணுமெனசெபுகர் சனியோடுமூவர்

புகழ்துலாம்மகாகும்பம் சிம்பம்நண்டு

தோணுமிதிற்சுபரோடு கூடிநிற்கில்
 னுலங்கியஜாதகியு மறிவுள்ளோளாய்
 வேணவேபுராதனம் படைக்கும்செல்வி
 வயதுவெழுபத்திரண்டு மிருப்பாள்கூறே.

178

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

கூறுமெனவுரைத்திட்ட முனிவதிஷ்டா
 கொடியதோர்ராகுகேது செவ்வாயான
 பாருமெனவிப்பாவி யோடுசேரில்
 பாவையர்க்குவயதுபனி ரெண்டுக்குள்ளும்
 நேருமெனப்பலவிதச் சுகங்கள் தன்னை
 நேராகயனுபவித்துப் பின்னிழப்பாள்
 சேருமெனச்சுபபலமாய் சுபரேகூடில்
 சுத்தமுடனைம்பதாண்டும் சுகமுண்டாகும்.

179

வதிஷ்டர் வாக்கு.

உண்டாகுமெனவுரைத்த கௌசிகாகேள்
 உறுதியுடன் மேற்குறித்தராகியான
 பண்டுகோலமான்கலசம் சிம்பம்நண்டு
 பகருமிந்தராகிகளில் சுபர்கள் தானும்
 துண்டாகச்சுபர்களுமே பலமுமற்றுத்
 தீயனெனும்பாபிகளே கூடிவாழில்
 மிண்டாகும்ஜாதகியுங் கஷ்டத்தோடு
 மேதினியில்கவையுடன் வாழ்வாள் சொல்லே.

180

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சொல்லெனவுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
 சுன்னுடன் சக்கிரனிருவர்
 வல்லதோராட்சி யுச்சமாமனையில்
 வளம்பெறவனுப் பெற்றிருக்க
 நல்லதோர்குருமுதலான சுபகோட்கள்
 நாடிபேகூடிடப் பார்க்க
 புல்லெனஜாதகிப் புருடன் தன்னையுள்
 புகலுவாய் புவிதனில்விளங்க

181

வதிஷ்டர் வாக்கு.

விளங்கிடக்கேட்ட விஸ்வாமித்திரனே
 விரித்தகோள் புகன்றவாறிருக்க
 களங்கமில்லாமல் கன்னியாள்புருடன்
 கரணவேபாயுள் விருத்தியதாய்த்

தளங்கிடா திருக்க தானவன்மேலாய்
தழைத்திடசெல்வமு மோங்கி
உளமதுகனிக்க அடிமையாளுடனே
உலகினில்வாழ்வ ளென்றுரையே.

182

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

உரையெனவுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
ஒங்கியவிவ்விதக் கோளே
குருவங்கிசம்பெறி லரசர்க்குச்சமானமாய்
கோதையாள் பூமிதனையாள்வள்
கரையெனபுந்தி யங்கிசமாகில்கேள்
கணவனும்கல்வி வல்லவனாய்
திரையெனஉலகில் கீர்த்தியுமடைவாள்
தேவியும்தனமதைச் சேர்ப்பாள்.

183

வதிஷ்டர் வாக்கு.

சேர்ப்புளென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
செல்வியுமா யுளைம்பதுவே
கார்ப்பனவென்றுக் கணவனைப்படைப்பாள்
களங்களு ரங்கிசமேறில்
பார்ப்பெனகணவன் பாஸ்கிரீலோலனுமாய்
பலவிதசம்பத்து முடைத்தாய்
தோர்ப்பெனவயது அற்பமாயுலகில்
தோன்றியே வாழ்குவானென்னே.

184

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

என்னவேயுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
எழில்சனி யங்கிசமாகில்
பன்னவேகணவன் அடிமையாளாகியும்
பண்ணுமோர் ஜீவனமோடு
பின்னவேரோகம் பாதையுந்தரித்திரம்
பீடிக்குமாசரால் பகையும்
இன்னமும்பலவாய் கணவற்குதோஷமு
மிருந்திட வனுபவிப்பாளே

185

வதிஷ்டர் வாக்கு.

அனுபவிப்பாளென வறந்தகௌசிகனேகேள்
அறவின் அங்கிசமாகில்
தனியெனஜாதகிப் பருவபாலியத்தினில்
தன்னுடைய கணவற்குத்தானும்

வினையெனஞ்ஞைரோகத்தால் மரணமும்
வாய்த்திடும் பிறதேசாடணமும்
கனியெனப்பலவித வார்த்தையுமாடுவாள்
காரிழையாளெனச் சாற்றே.

186

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சாற்றெனவுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
சந்திரன் புகர்சனியிவர்கள்
தோற்றமாய்முன்று வாறெட்டுபனிரண்டில்
தோன்றியே பாபரைக்கூட
வேற்றெனக்கணவன் பணத்தினில்மரணம்
யெய்துவான் சுகமிவட்கில்லை
ஆற்றிடாதுக்க மவளுமேகொண்டு
அயலூரில்போய் பரதவிப்பாள்.

187

வதிஷ்டர் வாக்கு.

பரதவிப்பாளெனப் பகர்ந்தகௌசிகனே
பாரதேஸ்தனுதுலை தனிலும்
உரமெனக்கன்னிதேள் மிதுனமே-த்தினும்
ஊருசேய்பாம்புசன் னிருக்கில்
விரதமாய்ஜாதகி பாலியமதனிலும்
விதவையுமாகியே தவிப்பாள்
தரமெனவிரண்டுகோ னுறில்கிழவி
தன்னிலே விதவையாகுவளே

188

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

ஆகுவளென்ற வதிஷ்டமாமுனியே
ஆனதோர் லக்கினத்தோனும்
பாகமாய் வெற்றிமுதியொடுங்கொடிய
பரிதியுஞ் சனிகுஜனிவர்கள்
ஏகமாய்க்கடியாறெட்டு வியத்தில்
இருந்திட ஜாதகிபணியால்
தாகமாய்புத்திர சோகமுமடைந்து
தான்சுகமின்றியே யிருப்பாள்.

189

வதிஷ்டர் வாக்கு.

இருப்பளென்றுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
எழில்குருமுதலி யச்சபர்கள்
சிறப்புடன்பார்க்கக் கூடியுமிருக்கில்
சிறிதுநாள்வருந்தி பின்சுகிப்பாள்

வெறுப்பெனவேண சவுக்கியமோடும்
வெகுதனம்புவிதனில் படைத்தும்
குறிப்புடன்கீர்த்தி யோங்கியேமேலாய்
குணவதியாகவே வாழ்வன்

190

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வாழ்வளென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
வளமுடனெட்டி ரொண்டாரும்
மீழ்கவேசுத்த மல்லதுசபர்கள்
மேவியேயிருந்திடப் பார்க்க
சூழ்கவேசாதகியநித்தியம் வரையினும்
சமங்கலியாகவே யிருந்து
தாழ்விலாயோகக் கணவனைமணந்தும்
தாணியில்வாழ்வ ளென்றறிவாய்.

191

வதிஷ்டர் வாக்கு.

அறிகுவாயென்ற கௌசிகாகேளாய்
அன்னவள்கணவன் தன்னுடைய
நிறைகுணபூர்வதன மதுவன்றியும்
நீடியநூதன தனத்தை
பிரியமாய்த்தேடி பூமிவாகனமும்
புகழ்மனைகன்று காலிகளும்
புரியவேபூவைவந்த நாள்முதலாய்
பெருகுமென்றறிந்துநீ யுரையே.

192

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

உரையெனவுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
உகந்துமே புகாங்கிசமாகில்
நிறையெனஜாதகி லீலாவினோதியாய்
நிகழ்காமவகிருபவதியாய்
அறையெனவெள்ளை வஸ்திராபரணமும்
அனுகுவள்பிரியமாய்தானும்
கறையெனக்கல்விபாட்டு சங்கீதமும்
களிப்புடன்கேட்டுமே மகிழ்வான்.

193

வதிஷ்டர் வாக்கு.

மகிழுவாளென்ற கௌசிகாகேளாய்
மருவிடபுகனங் கிசமாகில்
புகழுடன்கல்வி திறமைவாக்குடையாள்
புத்தியில்சா தூயவதியாய்.

திகமுடன்தாதியர் போலுமேபுவியில்
 தீங்கதுவணிகடாநாளும்
 நிகழெனநிதியும் செல்வமும்வாழ்வும்
 நீடிடுமெனவே கூறும்.

194

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

கூறுவாயென்ற வதிஷ்டபாமுனியே
 குருவுடையவங்கிசமாகில்
 நேறுமோஜயோகம் சற்குணியாய்
 நேர்மையையத் தனங்களைப்படைத்து
 தேறுவாள் தந்திரவித்தை புத்தியுமாய்த்
 தேன்மொழியாளுமே யிருந்து
 மீறுமேபுத்திர லாபமொடுகுடும்பமும்
 மிக்கவேவிருத்தியாமென்னே.

195

வதிஷ்டர் வாக்கு.

என்னவேசேயின் அங்கிசம்பெற்றிடி
 ஏந்திழை தைரியமுடையாள்
 பன்னவேசண்டையுத்த மாமதனில்
 பாவையாள் முதன்மையாய்நிற்பாள்
 மன்னியகணவன் தன்னையுமிழந்து
 மாதவள் தனித்து தூர்க்குணியாய்
 அன்னவள்வெட்கமான மில்லாளாய்
 அவனியிலிருப்ப னென்றறையே.

196

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

அறைகுவாயென்ற வதிஷ்டபாமுனியே
 அடர்சனியங்கிச மேறில்
 குறையதாயவளும்வது கையில்லாளாய்
 கோதையாள் பின்காலமதனில்
 சரியிலாபர்த்தா தன்னையுமடைந்து
 சாற்றொணு கஷ்டமேபட்டு
 பிறியவேயில்லர வாழ்க்கையும்விட்டு
 பேசொணுதரித்திரி யாவாள்.

197

வதிஷ்டர் வாக்கு.

ஆவளென்றுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
 அரும்புதன் புகர்கூடினாலும்
 தாவெனகேந்திர திரிகோணமதுவும்
 தக்கதோர் சுபசேஷத்திரமாகி

ஏவெனகுருசசி வீசுண்ணியம்பெற்றிடில்
ஏகமாங்கிரகவாகனம் பூமிபலவும்
காவெனக்கன்னியர்க்கே வந்துசேர்ந்திடும்
களிக்கவே யென்றுரைசொல்லே.

198

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சொல்லெனவுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
சோர்விலா மேற்கோளுடனே
வல்லெனசனியல்லது பாம்புகள்
வாகுடன்சேரி லம்பா தும்
புல்லெனப்புருடன் தன்னைபோல்தானும்
பூவையாளெவரைபு மாள்வாள்
அல்லெனமான மில்லாதவருமாய்
அரசரைக் கூடுவள்பாரே.

199

வதிஷ்டர் வாக்கு.

பாரெனவுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
பாபிகளன்றியே கூடில்
நேரெனவிசேஷக் கல்விவிருத்தியுமாய்
நேரிழை யனைகருக்குமேலாய்
சீரெனப்பிரபுபோ லிருந்துமேயுலகில்
சிறப்புடன் புகழ்ந்திடாதானும்
காரெனக்கணவன் யன்றியேமாது
களிப்புடன்போகமே யடைவன்.

200

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

அடைவென்னுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
அறைந்திட்ட கிரகமாகியதோர்
வடிவுளபுந்திபுக ரிவர்தாமும்
வாகுடன்முன்று நெட்டினும்
நடைபணிரண்டுன் ரண்டுபதினென்றினில்
நண்ணியே பாபரும்கூடிடில்
தடையிலாஜாதிக்கு சொந்தமம்பொருள்களை
தையலாள் பிறருக்குமேயீவாள்

201

வதிஷ்டர் வாக்கு.

ஏவென்னுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
இயம்புமேற்சொன்ன ஸ்தானத்தில்
தாவியேசுபர்கள் கூடியேவாழில்
தானவந்தருமமே செய்வாள்

மேவெனவின்னவள் சொத்ததுதானும்
மிக்கதோர் சுபங்கட்குச்சேரும்
ஐவெனவிவட்குக் கீர்த்தியும்பெருகும்
அரிவையர்க்கிப்பலன் சாற்றே.

202

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சாற்றெனவுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
சதுருடனக யககோட்கடமக்கு
ஊற்றென உபயபாரிசமதனில்
ஓதிடப்பாபர்க ளிருக்கில்
நேர்த்தியாய்தனக்கு பலவாறுகிடைத்த
நிதியெலாம் வழக்கினுலழியும்
தோற்றுமேதானும் தோகையாள்வாடி
தொல்லையும் படுவளென்றுரையே.

203

வதிஷ்டர் வாக்கு.

உரையெனவுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
ஒருமையாய் குருபுகர்தானும்
நிறையெனத்திரிகோண சுபபலனோடுமே
நீடிய சசிகேந்திரமாகி
யரையெனக்கதிருச்ச மாஹிநட்பாகி
அரியயம்மனை பலன்பெற்று
நிரையெனவிருக்க ஜாதகிதனக்கும்
திண்டியபலனதைச் சொல்வாய்.

204

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சொல்லெனவுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
சோதிநால்பத்து பதினெண்பான்
வல்லதோர்பாம்பு சனிபாபர்களன்றி
வழுத்துமேழாமிடமலது
நல்லதோர்சுபர்கள் நாடியேயிருக்கில்
நங்கையாள் ஜாதகிதனக்கும்
புல்லவேயாவரும் புகழ்ந்திடத்தானும்
புவிமன்னர்போ லிவள்வாழ்வள்.

205

வதிஷ்டர் வாக்கு.

வாழ்வளென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
வளமிலா பாபர்கள்குடில்
ஐழ்கவேபூர்விக செல்வமுமழியும்
அருஞ்சுபர் பாபர்களாகிற்

முழுவதாய்ப்பாபர் வீட்டினி லுறையில்
தையலாள் தரித்திரப்படுவாள்
சூழ்கவேதுக்கத் துன்பமும் படுவாள்
தோகையர்பலனிது மொழிவாய்

206

விஸ்வமித்திரர் வாக்கு.

மொழியுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
மோதிடுங் குருசனியிருவர்
வழியுடன்சொந்த சுபகேதத்திரமாகில்
வஞ்சியாள்புத்திர விருத்தியுமாய்
செழிப்பெனயோக நிதிவிருத்தியாகு
சேயரால்கீர்த்தியு மடைந்து
பழியதுவிழாமல் பாவையாள் தானு
பாரினில் வாழ்குவாள்மேலாய்

207

வதிஷ்டர் வாக்கு.

மேலெனவுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
மேற்சொன்ன குருசனியிவர்கள்
சாலெனவிரோத கேதத்திரத்திருந்து
சனிபாம்பு பாபரைக்கூடினும்
மூலமாயாறைந்து ரண்டிந்தவிடத்தில்
முடவனும்பாம்பு குஜனுநினும்
கோலமாயவ்விடத் தகிபர்கள் தானும்
குறுகியே நீசத்திலிருக்க

208

இதுவுமது.

இருக்கவேயல்லதுசனி புதனிவர்கள்
எழிலாட்சி தன்னிலேயிருக்க
வருக்கமாம்புத்திர லாபமேயில்லை
வாகுடனக் கோளினுடனே
பெருக்கமாம்சனியும் அல்லதுபுந்தி
பெட்டிடன்கூடியே யிருக்கில்
செருக்கதாய் சுவிகாரமுதலியபிமான
சேயுண்டா மின்னமுங்கேளே.

209

இதுவுமது.

கேழ்க்கவே தெளகித்திரபுத்திரர் தம்மால்
கிளிமொழிகருமத்தை யடைவள்
ஆழ்கவேயிவ்வித மிருந்தகிரகத்துடன்
ஆம்பத்தாமிட மதில்தானும்

தாழ்கவேபாபிகளாவது வல்விடத்
ததிபன்பலன் குறைந்துமேயிருக்கில்
மீழ்கவேசருமபுத்திர ரின்றியே
மெல்லியாள் வருந்துவார்களே.

210

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

காணுமென்றுமைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
கருதியப்படி நின்றகோட்கள்
வேணவேகுருமுதல் சுபர்கள்விசுஷணியம்
மல்லது சம்பந்தமேயாகில்
பூணவேயற்பப் புத்திரவிருத்தியுடன்
பூவையாள் யோகமதாக
தோணவேமனது திருப்தியதாகவும்
தோகையாள் வாழ்குவள்கமாய்.

211

வதிஷ்டர் வாக்கு.

சுகமெனவுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
சுகருது வலதுமேபிறக்கில்
இகமெனவிரண்டைந்தே தொன்பானிந்த
இடங்களில் குருசந்திரனலது
புகர்சுபபலத்துடன் பொருந்தியேயிருக்கில்
புத்திரியதிகமே விருத்தி
அகமெனபுத்திரர்பின் வயதுற்றிடும்
அரிவையாள் தனக்கெனவோதே.

212

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

ஒதவேயவ்விதப் பெண்பிரஜைதானுமே
உற்றிடுங் காலமுதற்கொண்டே
போதவேகுடும்பம் தழைத்திடும்மேலாய்
பொந்தியே யோகமும்லாபம்
சோதியாங்கிரகம் வாகனம்கேசுத்திரம்
சூழ்புவிமன்னர் சன்மானம்
ஏதவேயிவ்வித யுத்தமப்பலன்கள்
எழிலுடன்மாதாக்கு நடக்கும்.

213

வதிஷ்டர் வாக்கு.

நடக்குமென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
நவின்றதோ வல்விடத்ததிபர்
இடக்கெனசனிபுதன் கேசுத்திரமேநிற்கில்
ஏறியேபாம்புபுகை யிவர்கள்சேர்ந்து

சடக்கெனவிரண்டைந்தே தொன்பானிற்றான்
சனிபாம்புபுதனிரண்டு பாபிசேர்த்தால்
முடக்கெனமுன்னும் பிறந்தசேயிறக்கும்
மொழிகுவாய்பின்னால் விருத்தியென்றே

214

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

விருத்தியாமென்ற வதிஷ்டமாமுனியே
விளங்கிய லக்ஷினமதற்கு
பொருத்தமாம் பத்தாமிடத்தினிலாவது
புகழுமேழிரண் டொன்பாள் தனிலும்
வருத்தமில்லாமல் சுபர்களேவிருக்க
வல்லதுபாபர் பார்த்திடினும்
பொருத்தமாம் புத்திரலாபமில்லாமல்
பூவையாள் சுஷ்டமேயடைவாள்.

215

வதிஷ்டர் வாக்கு.

அடைவளென்றுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
அடைவுடனுரைத்த சேஷத்திரத்தில்
தடையிலாபுந்தி சசிமித்துருசுபரும்
தான்குடி யிருந்திடமாது
கடையதாய் காலதாமதத்தின்மேல்
கனபுத்திரலாபமே யடைந்து
வடிவதாயந்த புத்திரர் தம்மால்
வஞ்சியர்சௌக்கியம் பெறுவாள்.

216

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

பெறுவளென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
பேசியவவ்வித விராசி
அறியவேசுத்தமாகி யவ்வதிபர்கள்
அருங்கோணகேந்திர சுபசேஷத்திரமேயிருந்து
பிரியமாய்சுபருடச் சம்பந்தமாகியே
பெற்றிடினு மவருடையதிருஷ்டி
நிறையெனவிசேஷ புத்திரரால்யோகம்
நிலைத்திடும் நங்கையர்தனக்கே.

217

வதிஷ்டர் வாக்கு.

தனக்கெனவுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
தையலாள் தனக்குமேநல்ல
கணக்கவே காணவாகனம்பூமிபொன்
காணியுங்கன்றுடன் செல்வம்

சினக்கவேயோகம் செளக்கியமோடு
 சிறந்ததோர் மாடமாளிகையும்
 இணக்கமாய்க்கட்டி யேந்திழையாளும்
 எழிலுடன்வாள்வ னென்றியம்பே.

218

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

இயம்பிடகுரு சனியுடனிலக்கினத்திற்கு
 இரண்டே மொன்பதாமிடத்தும்
 வயம்பெறவலது வத்தானபதிகள்
 வாழுமோருறிய கிரகத்தின்
 பயன்பெறபலாபல வெண்களையெடுத்துமே
 பரிவாக யவரவர்க்குற்ற
 நயம்பெறும்பூரா யெண்கள்பேருக்கு
 நலமுடன் கொடுத்துமேவந்த.

219

இதுவுமது.

வந்ததோரீவில் சுபபுருஷகிரகவிஷு
 வளமாகக்கண்ட தெத்தனையோ
 தொந்தமாமத்தனை புருஷசந்ததிதிர்க்கம்
 துலங்கும்பெண் சுபக்கோட்களீவு
 விரைதயாமெத்தனை யத்தனைபெண்தீர்க்கம்
 விளங்கிடு மாதவள்தனக்கு
 அந்தமாயிதனை யாராய்ந்துகண்டு
 ஆன்பெணித்தனை யெனவறிவாய்.

220

வதிஷ்டர் வாக்கு.

அறிகுவாயென்றக் கௌசிகாகேளாய்
 அன்புடன்மேற்கண்ட சுபக்கோள்
 பெருகியவெண்களையவ் விராசிபரலெண்ணினால்
 பெருக்கியே யொன்பதில்கழிக்கச்
 சரியென சேஷமும்வந்ததோரீவைச்
 செப்புமோரேழினிற் பெருக்கி
 திரையெனவொன்பதில் கழித்தசேஷமதான
 தசாபுத்தி தன்னிலேபாராய்.

221

இதுவுமது.

பார்க்கவேபுத்திரலாப விருத்தியினோடு
 பாக்கியயோகமும் வாய்த்து
 சேர்க்கவேகிரமவாகன சம்பத்தும்
 சிறந்திடும் ராஜயோகங்கள்

வர்க்கவேயிவ்வித ஒவ்வொருதசையூணில்
எழில்பாவ மதுகளைக்கண்டு
திர்க்கமாய்நி தானித்து தெளிவாகப்பலன்களைத்
தெரிந்துநீர்சாற்றவே வேண்டும்.

222

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வேண்டுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமா முனியே
விளங்கிய லக்கினந்தானும்
பூண்டி.டபுந்தியங்கிசம் பெற்றநீழல்
பூவைபாள்சுல்லியில் வல்லாள்
வேண்டியவஸ்திரா பரணவலங்காரமும்
விளங்கிடும் சுகமோடுசெல்வம்
காண்டிடக் கிரகவாகனம்பூமி
காணவேவாழ்குவள் மேலாய்.

223

இதுவுமது.

மேலெனஜாதகி சமவயரமாக
மிக்கதோர்நீண்ட தாய்க்கழுத்தும்
கோலமாம்வடிவும் மானிறமுள்ளாள்
குறையிலா வாழ்கினுங்கேளாய்
தாலமேல்புத்திர தோஷமேயடைந்தும்
தனமது விருத்தியுண்டாகி
சீலமாம்ஞான வதியாகிக்கடைக்கு
செல்லியும் புருடீனையிழப்பாள்.

224

வதிஷ்டர் வாக்கு.

இழப்பளென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
எழில்புகர் அங்கிசமாகில்
செழிப்புறம்பூமி செல்வமுமோங்கும்
சேயிழையதிருப முடையாள்
வழிப்பெருமகனே வஸ்திராபரணமும்
வாகுடன்தரித்திடும் நல்லாள்
தழைத்திடப் புத்திரவிருத்தியுமுண்டாய்
தையலாள் காமியாயிருப்பாள்.

225

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

இருப்பளென்றுரைத்த வதிஷ்டமா முனியே
எழில்குரு அங்கிசமாகில்
சிறப்புடன்ஜாதகி கணவனா தனக்கு
சிக்கியாம் உத்தியோகவிருத்தி

குறிப்புளநல்லக் குணவதியாகியே
குறைவிலாபுத்திரரைப்பெறுவாள்
பொருப்புடனெவரும் புகழ்ந்திடமேலாய்
புண்ணியவதியென வாழ்வாள்.

226

வதிஷ்டர் வாக்கு.

வாழ்வளென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
வருஞ்சனி யங்கிசமாகில்
தாழ்வெனவந்த ஜாதகிதானும்
தயங்கிடும் மலடியேயாகும்
மீழ்வெனவதிகக் காமியாய்த்தானும்
மேதினிதன்னிலே கேளாய்
சூழ்கவேபலரைத் தோகையாள்சேர்ந்து
சுகங்களை யனுபவித்திடுவாள்.

227

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வாளெனவுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
வருங்குஜ னங்கிசமாகில்
தாளெனஜாதகி பாலியவிதவையாய்த்
தானாகிடும்ப் சூயமடைந்து
கோளெனப்பலர்க்குமே விரோதியாளாகியே
குலவும்சீமந்த புத்திரியாய்
ஆளெனவாழ்ந்த ஆரையுமிழந்தும்
ஆரவையாள் வாழ்வளென்றறையே.

228

வதிஷ்டர் வாக்கு.

அறையுமென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
அருங்குரு சனிபுகர்சந்திரன்
நிறைந்திடுமிவர்கள் திசைதனிற்றானும்
நீள்புகர்பாம்பு சசிபுந்தி
பிறிந்திடாதிவர்கள் புத்தியில்தானும்
புகழுளவிவாக சோபனமும்
குறைந்திடாச்சுகமும் கணவற்குத்தாமும்
கூடிடும்புடும்ப விருத்தியுமாம்.

229

இதுவுமது.

விருத்தியாம்புத்திர லாபமோடிவற்கு
விளங்கிடும் ராஜயோகங்கள்
கருத்துளகிரக வாகனம்பூமியுங்
கன்றுடன்காவி யபிவிருத்தி

திருத்தமாம்வஸ்திரா பாணங்கள்சேர்க்கையும்
 திகழுளதன லாபயோகமும்
 பொருத்தமாய்ப்புத்தியிலிவ் விதப்பலன்களும்
 புகலுவாய் தசையிலுமென்றே.

230

விஸ்வமித்திரர் வாக்கு.

என்றெனவுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
 எழில்குஜன் கதிர்பாம்புதசையில்
 நன்றெனச்சனிபாம்பு சேய்கதிரிவர்கள்
 நண்ணிய புத்திகாலத்தில்
 மன்றெனஜாதகி தனக்குமேகேளாய்
 மாகொடியரோகமும் மாணமுமணுகும்
 கன்றெனச்சுதரோடு கணவற்குத்தானும்
 கஷ்டநஷ்டமோடு துன்பமேகாட்டும்.

231

இதுவுமது.

காட்டியேபலபொருள் சேதமேயாகி
 காணவே குடும்பமதிற்றானும்
 வாட்டியேசத்துரு பயமோடுரோக
 மறையொண வுபாதிபாற்றானும்
 கூட்டியேதுன்பம் கொப்பவாதனையால்
 குறுகிடவணு கிடுங்கண்டம்
 நாட்டியேபலவகைத் துக்கமுந்தானே
 நண்ணிடும்தசை புத்தியுதனில்.

232

வதிஸ்டர் வாக்கு.

நண்ணிடுமென்றக் கௌசிகாகேளாய்
 நாடிடும்புதனவர் திசையில்
 வண்ணமாம்சசிகுரு சனியிவ் திசையில்
 வாய்த்திடும் வித்தையும்ஞானம்
 திண்ணமிலாமல் திகழ்பலனோங்கும்
 தேடியேபொருள் பூமிவரும்
 கண்ணெனவிவ்வித புத்தமப்பலன்களைத்
 களிப்புடன் கண்டு வீகுப்பாய்.

233

விஸ்வமித்திரர்வாக்கு.

வகுத்திடுமென்ற வதிஷ்டமாமுனியே
 வண்புகர் சனியிவ் தாமும்
 பகுத்திடும்நட் பாட்சியுச்சத்தினும்
 கோணமுமாய்

தொகுத்திடச்சரமா யிருவருமிருக்க
தோன்றிய ஜாதகிதனக்கு
மிகுத்திடும்வய திவ்வளவென்றும்
மேன்மையாய்க் கண்டுரைசெய்வாய்.

234

வதிஷ்டர் வாக்கு.

உரைசெயுமென்றக் கௌசிகாகேளாய்
உற்றிடும் சரமாகில்வயது
பெற்றிடும்வயது எழுபத்திரண்டு
பேசியத்திரம் ஸ்திரமாகில்
குறையெனவயதுப் பதினமூன்றுக்குள்ளாம்
கூறவேயுபய யுபயமாகில்
நிறையெனவைபத்திம் நாலுக்குளென்றும்
நீள்சரதிரமாகிலிராறு.

235

இதுவுமது.

சாமுடனுபயமே யாகில்நாற்பத்தாறு
சாற்றியஸ்திரமுபயமாகில்
தருமெனநாற்பத் திரண்டுக்குளென்றும்
தக்கதோர்கோணசுப கேந்திரம்நீங்கி
பெருமெனவேறிடங் களிவிருக்கில்
பேசிடசரம் சரமாகில்
வருமெனவயது பதினான்குக்குளெயென்றும்
வாகுடனறிந்து வயதின்னமுங்கேளே.

236

இதுவுமது.

கேட்டிடசாமுடன் உபயமேயாகில்
கழுவாய்வயது மெட்டேயாகும்
மட்டிலாசாமுடன் ஸ்திரமுமேயாகில்
மறைகுவாய் வயதுநாலொன்றும்
இட்டமாம்ஸ்திரமுடன் ஸ்திரமுமேயாகில்
இயம்புவாய்வயது மிருபத்தேழு
வட்டமாம்ஸ்திரமுடன் உபயமேயாகில்
வழுத்துவாய்வயது முப்பாடுனென்பானென்றே.

237

இதுவுமது.

என்னவேயுபயமொடு யுபயமேயாகில்
எழிலானவயது வைம்பதுவாம்
மின்னவேயுபயமொடு சரமதுவாகில்
மொழிசுவாய்வுபத்தி னென்பதெனவயது

பன்னவையுபயமொடு ஸ்திரமுமேபாகில்
பகருவாயெண்பத்தி நாலெனவயது
மன்னவையிவ்வாறு மகிழுடன்கண்டுமே
மருவியவயதுமே கூறே.

238

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

கூறெனவுரைத்த வதிஷ்டயாமுனியே
குருபுகர் பலத்துடன்தானும்
நேரெனகடகமீன் தேளினிலிருந்திட
நீடியசசி புகாலது
ஏரெனவியாழ நேழுக்கேழாகவும்
எழிலுடனமர்ந்துமேயிருக்கில்
சீரெனஜாதகி தனக்குமேவயதுதான்
செப்புவாய் பூரையுளுவே.

239

வதிஷ்டர் வாக்கு.

பூரணமென்ற கௌசிகாகேளாய்
புகழ்குரு குஜனுமேசேர்ந்து
காரணமாகலக்கினந் தன்னிலும்
களிப்புடனிருந்திடவலது
நேரெனலக்கினத் திரிகோணத்தேனும்
நீடியசசிகேந் திரத்திருக்கில்
வாரணிமாதுவாயுன் விருத்தியதாய்
வையகமீதினி லிருப்பாள்.

240

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

இருப்பளென்றுரைத்த வதிஷ்டயாமுனியே
எழில்சசிசனிகுரு விவரில்
சிறப்புடனிருவ ராறெட்டுபனிரண்டில்
சீரியபகை நீசம்பெற்று
வெறுப்பெனவிரோதியாம் பாபரைக்கூடியே
விளங்கிடும் லக்கினமதற்கு
குறிப்புடன்ரண்டு பனிரண்டில்தானும்
கொடுஞ்சனிபாம்பு சேய்கேளாய்.

241

இதுவுமது.

கேட்டிடவவ்விதப் பாபிகள் தாமுமே
கேவலமாய்க் கூடியிருக்கில்
நாட்டமாம்ஜாதகி தனக்குமேகேளாய்
மற்பமாய்

வாட்டிடதரித்திர யோகாதிபீடைய
வஞ்சியாளடைந்துமேதானும்
பூட்டகமாகப் புவிமீதுதானும்
பூவையாள் வாழ்வனென்றோதே.

242

வதிஷ்டர் வாக்கு.

ஒதுமென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
உறுஞ்சசி புகர்கதிபுந்தி
போதவேயிவர்கள் கேந்திரகோணத்தினும்
புகமுள வாக்ஷியில்நிற்க
ஜாதகிதனக்கு வாயுள்விருத்தியுமாய்
சகலபாக்கியங்களும் பெற்று
நீதியாய்த்தானும் நிதிதனைமடைத்தும்
நிலையுடன்மன்னர்போல் வாழ்வாள்.

243

விஸ்வாயித்திரர் வாக்கு.

வாழ்வனென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
வளம்பெரும் கடகலக்கினத்தும்
தாழ்நிலாபுதனார் அங்கிசம்பெற்றிடில்
தையலாள் ஜாதகிதானும்
மீழ்கவேகணக்கினும் மிக்கதனசேர்க்கையும்
மிக்கபலமுயற்சியுஞ் செய்வாள்
சூழ்கவேபர்த்தாவைச் சேர்ந்தநாள்முதல்
சொல்லுவேன் பதிபலன்கேளே.

244

இதுவுமது.

கேளெனவவ்விதப் புருஷனார்தனக்குமே
கீர்த்தியுடன் வியாபாரமோங்கி
தாளெனபலதன பெரும்பொருள்செல்வமும்
தழைத்திடுங் கிருகவாகனமும்
வேளெனக்குடும்ப விருத்தியும்சுபமும்
விளங்கிடும்மேலெனயோகம்
ஆளெனவாழ்ந்துயாவரும்புகழ்நீதிட
அடைந்திடச்சக பதவியுமுண்டாம்.

245

வதிஷ்டர் வாக்கு.

உண்டெனவுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
உற்றதோர் புகரங்கிசமாகில்
கண்டிடமாது ரூபவதியாகப்பலர்
காணவிச்சிக்கவே பொருந்தி

பண்டெனவதிகக் காமியாயிருந்தும்
பலவிதரோக முள்ளவளாய்
கொண்டெனசெல்வம் யோகமும்வாய்த்து
கோதையாள் வாழ்ந்துமேவருவாள்.

246

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வருவளென் றுரைத்தவதிஷ்டமாமுனியே
வடர்சனி யங்கிசமாகில்
மருவெனஜாதகி மறுபுருடன்றனை
மாதவள்மகிழ்ந்துமே மணப்பள்
பிருவெனப்புயியில் விரோதியாளாகி
பேசவேகடுரி யாயிருந்து
தருவெனதரித்திரமுடையவளாகியும்
தையலாளிருந் துமுள்வாளே.

247

வதிஷ்டர் வாக்கு.

வாளெனவுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
வக்கிர னங்கிசமாகில்
ஆளெனஜாதகி யற்பிணியாளுமாய்
ஆளற்குவிரோதியுமாகி
கோளெனக்கலகம் கோதையாள்முட்டி
கூருணு விவாகத்தைச்செய்து
தாளெனப்பொருந்தி தாணியின்மீதில்
தையலும் வாழ்குவாள்பாரே.

248

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

பாரெனவுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
பண்புளகுரு வங்கிசமாகில்
நேரெனஜாதகிகணவனூர்தனக்குமுன்
நெருங்கியகஷ்டநஷ்டமதாய்
கூரென்பின்னால் யோகமும்பொருந்தி
குறையிலா வஸ்கிரபூஷணமும்
ஈரெனச்செல்வம்பெருகிசமங்கலியாய்
செழிப்புடன் வாழ்குவாள்காண.

249

வதிஷ்டர் வாக்கு.

காணுமென் றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
கருகியசனிகுரு விவர்கள்
பூணமேயாட்கியுச்ச கேந்திரத்து

நாணவேசேப்பாம்பு முதலினோர்சேராது
நண்ணும்சப பலத்துடன்றானும்
தாணவேமகரமொடு மீனமதிற்றானும்
தோன்றியேபாபிகளன்றியேயிருக்கில்.

250

இதுவுமது.

இருந்திடலா தகிதனக்குமேதானும்
இளமைமேல் வயதுளமட்டும்
பொருந்திடசுமங்கலிய வதியாயிருந்தும்
புகழுடன்பலவகை தனங்களுந்தேடி
சிறந்திடசகலவித ஐஸ்வர்யவிருத்தியாய்
செல்வமும்மேலான சுகமதுபெற்றும்
நிறைந்திடயாவுரும் புகழ்ந்திடக்கீர்த்தியாய்
நேரிழையிருப்ப ளென்றுரையே.

251

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

உரையுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
ஓதியகோள வருடனும்
விரோதமாம்சபர்களல்லதுபாபிகள்
விளங்கிடக் கூடியேயிருக்கில்
குறையெனமத்திப வயதுசுமங்கலியுமாய்
கோதையாள் தனங்கொஞ்சந்தேடி
அறையெனசிலகாலம் தரித்திரமடைந்துபின்
அரிவையாள் பின்சுகப்படுவாள்.

252

வதிஷ்டர் வாக்கு.

சுகமெனவுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
சொல்லிய குருசனியிவர்கள்
அகமெனவாறெட்டு பனிரண்டிலும்
அரும்பகை நீசத்துமிருந்து
உகமெனவேழெட் டொன்பதாமிடங்களில்
உறும்பாம்பு குண்கதிரிரண்டு
கதமெனபாபிகளிருக்கில் பாலியத்தினம்
கணவனை யிழப்பளென்றறையே.

253

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

அறையவேசொன்ன வதிஷ்டமாமுனியே
அவ்விதமிருந்திடும்பாபர்
குறையிலாகுருமுத லானதோர்குபர்களின்
கூறிடும்விசுணியம் பெற்றறியல்

நிலையவேயாண்டு முப்பதுவரைக்கும்
 நீடிடகனாவற்கு வாடிள்
 திறையெனவிருத்தி சுகத்தையும்பெற்று
 ழேயேவாழ்குவா ளோங்க

254

வதிஷ்டர் வாக்கு.

ஒங்குமென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
 உற்றதோர் சம்மகும்பத்தில்
 தாங்கியேசேப்பாம்பு கூடிபேயிருக்கில்
 தையலாள் பாலியந்தனிலே
 ஏங்கியேதானு மிருந்துமேமாது
 ஏந்திழை வைதவ்வியமாவள்
 பாங்குளப்பாவை பரதவித்திடுவாள்
 பாரினிலென்றுரை சாற்றே.

255

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சாற்றெனவுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
 சனிகுருவிருவ ரிவர்தாழும்
 தோற்றமாய்லக்கின மதற்குமேகேளாய்
 துலங்கியதனவிய லாபம்
 ஏற்றவேயிருந்து சுபபலன்பெறினும்
 அல்லது அசுபமேபெறினும்
 கூற்றெனவந்த ஜாதகிதானும்
 கூற்றொணுதுக்கழு மடைவாள்.

256

வதிஷ்டர் வாக்கு.

அடைவளென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
 யானலக்கினத்தி லாவதுவே
 வடிவுளவேழாமிடத்திலாவதுவே
 வாகுடன்மேற்சொன்ன சனிகுருவிருக்கில்
 தடையிலாஜாதகி கனாவனூர் தனக்குமே
 தக்கதோராசர் முலமதாய்
 படியினில்ஜீவன விருத்தியும்தனதான்னிய
 பவிதமுண்டாகியே நின்னம்.

257

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

இன்னமுங்கேளாய் விசேஷமதாகவும்
 எழில்செல்வமுடன் வரும்போகம்
 மின்னெனமாது மேன்மையாய்வாழ்ந்து
 மெல்லியாள்வருவது மலாமல்

கன்னியாள் தன் னுட கணவனார் தனக்குமே
காணவேயாயுள் விருத்தியதாய்
மன்னியேயிருவர் சுகமுடனிருந்தும்
மாபெருங்கீர்த்தியாய் வாழ்வார்.

258

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வாழ்வரென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
வருங்குருசேய் சனிமூவர்
தாழ்விலாதங்கள் ஆட்சியுச்சம்நட்பில்
தங்கிசுபஸ்தானமே யிருக்க
மீழ்கவேபொன்னும் நண்டுஅரிகன்னிதனு
மீனமொடுவிடை யினிலிருக்க
சூழ்கவேசனிகடகம் துலைதனுமான்மீனில்
சொல்லுமில்விராசிதனி விருக்க

259

இதுவுமது.

இருக்கவேசேபோனும் சிம்மம்விருச்சிகமுடன்
எழில்மகரம் மேஷம்விடைதன்னில்
பெருக்கமுடனுற்றிட வுள்ளஜாதகத்திற்கு
பேசுமேமொன்பதா மிடத்தில்
வருக்கமுடன்பாம்பு புதனிரண்டுபாபிகளுமே
வாகுடன்சேராது யிருக்கில்
செருக்குடன்செல்வமும் குடும்பமதுவிருத்தியும்
சேயரால்யோசுமு முண்டாம்.

260

வதிஷ்டர் வாக்கு.

உண்டெனவுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
ஒதியமூவரி விருவர்
கண்டிடமேற்சொன்ன விராசியாமதனில்
காணவேபலத்துமே யிருக்கில்
விண்டிடஜாதகி வெகுசீர்த்தியோடுமே
விளங்கியே வுலகினில்தானும்
பண்புடன்வேண புத்திரரைப்பெற்றுமே
பாவிடவாழ்வ ளென்றுரையே.

261

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

உரைத்திடுமென்ற வதிஷ்டமாமுனியே
உற்றதோர் லக்கினமதற்கு
குறித்திடவேழு வொன்பதாமிடங்களில்
கூறிடும் பாபிகனிருக்க

கருத்துடன் குருகுஜன் சனியிவர்முவரும்
காண்பகை நீச்சத்திலேனும்
கருத்துடன் சனிபுதன் விட்டினிலிருக்க
சாற்றியபனிரண் டிரண்டுக்கேளே.

262

இதுவுமது.

கேழ்க்கவேபாபிக ளிருக்கினுமதனில்
காணவே ஜாதகிதனக்கும்
தாழ்கவேதனக்கும் புத்திரான்றியும்
தையலாள்வருத்தமே யடைந்து
மீழ்கவேபரபுத்திரர் நம்மைபுமடைந்து
மெல்லியாள் மனமதுவாடி
குழ்கவேபலவிததுன்பமு மடைந்துமே
தோகையும் வருந்துவன்கானே.

263

வதிஷ்டர் வாக்கு.

காணுமென்றுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
கருதியலக்கின மாமதற்கு
பூணவேயைந் தொன்பதேயடேழும்
பொருந்து மிவ்விடங்கலல்லது
தாணவே மூன்றைந்தேழவனுடனே
சனிபுதன் பாம்புகளேனும்
தேசணவேயிருக்கினும் பார்க்கினும்புத்திரர்
தோகையாள் தனக்கிலைசாற்றே.

264

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சாற்றெனவிரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
சரியவருடன் குருககிரோன்
தோற்றவேயிருக்கினும் பார்க்கினும்ஜாதகி
தோஷமாய்ப் பலதேசமலைந்து
போற்றியேசாலதாமதத் தின்பேரினில்
புத்திரதாப முண்டாகும்
தேற்றமாமுந்திப் பெண்ணனுஜனிக்கும்
தேறியப்புத்திரர் ஜெனிக்கும்பின்னோதே.

265

வதிஷ்டர் வாக்கு.

ஓதெனவுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
உகந்து பொன்சனிகுசனிவர்கள்
தாதெனமுவரி லொருவர்மேற்கூறிய
தானங்களேற மற்றவர்கள்

தேனபலமது குன்றியேநின்றிடி
கிகழுளப்புத்திரர் பிறந்தும்
எதெனப்புத்திரர் சிலகாலமிருந்துமே
எமனுறேகுவா ரென்னே.

266

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

என்னவேசொன்ன வதிஷ்டமாமுனியே
இயம்பிடுங் கன்னிமீன்தேள்மான்
குன்னியவிவைகளில் குஜனுடனல்லது
குருசனியுடன் புகராவது
பன்னியவல்லது பாம்புகளாவது
பாவிசந்திர னிருக்கில்
உன்னியேபார்க்கிலும் பெண்களேயதிகமாய்
உலகிணிற்பெறுவளென் றுரைப்பாய்.

267

வதிஷ்டர் வரக்கு.

உரையுமென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
ஓதியவாறதிற்கதிர் பொன்
குறைவிலாதிவ்விதப் புருஷகோளிரண்டு
கொப்பென வந்துமேசேரில்
நிறைபவேஜாதகி யானுடன்பெண்ணுமே
நீடியயுலகினி லீன்று
பெருமாய்சுகமும் பெற்றுமேநாளும்
பெட்டிடன்வாழ்வ ளென்றறிவாய்.

268

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

அறியவேசொன்ன வதிஷ்டமாமுனியே
அவ்விதராசி யிலிருந்தக்
கிரகங்களுடனே பவக்கோட்கள்சேரில்
கிளிமொழி புத்திரர் தன்னால்
பெருகியவிரோதம தாவதுமவர்க்கு
பிறருக்குமக வெனவிருப்பர்
தெரிவைக்குபுத்திரர் தங்களால்சுகமிலை
திகைத்திடுவா ளெனக்கூறாய்.

269

வதிஷ்டர் வாக்கு.

கூறுமென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
குலவியலக்கின மதற்கு
நேறுமேயீராரிண்டைந் தெட்டொன்பான்
நீடியயில்விடக் கனினில்

சூரியன்செவ்வாய் கூடினுமலது
சூழ்பணியோடு சேய்சேர
வீரியசுபர்களிருந்தாலு மவர்க்கு
வீரோதிகளான கோள்கூட

270

இதுவுமது.

கூடவேயல்லது பார்க்கவேயிருக்கினும்
குருசனி தனிதனியாக
நாடியேபகைநீச மலதுவாறெட்டில்
நண்ணியேயவைகளி லிருக்கியில்
நீடியபுத்திரர் நிலமதிலின் தீன்று
நமனுக்கு இறைதந்துமா து
வாடியேபுவியிற் ஜாதகிதானும்
வருந்தியேவினைப்ப ளென்றறிவாய்

271

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

அறியுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமா முனியே
அவ்விதக் கோட்களைத்தானும்
குருமுதலானச் சுபர்களேபார்க்கக்
குலவியஜாதகி தனக்கு
வரிசையாயனேகம் மைந்தரையின்று
மறவிக்குத் தந்துமேயின்பு
நிரையதாய்ப் புத்திரதீர்க்க முண்டாகியே
நீடியே வாழ்குவள்தானே.

272

வதிஷ்டர் வாக்கு.

தானெனவுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
தங்கியகுரு சனிமான்மீன்
தேனென விவைகளுடன் கூடிக்கிரகத்
திகழ்பலாபல வெண்களெடுத்து
போனெனயவரவர் பூராயென்பேருக்குப்
புகழாய்முன் கூறியபடியே
வனெனக்கண்டறிந் தெண்களெத்தனையோ
யத்தனைப்புத்திர ராகவுமே.

273

இதுவுமது.

ஆகவேவிந்த வொவ்வொருகிரகம்
அரியசம்பந்த மேயான
பாகமாங்கிரகப் பலாபலனுக்குமே

எதமாமெண்களை யிராசியின்பலனுடைய
எண்ணினில் பெருக்கியேவெட்டில்
சுனையாய்க்கழித்த சேஷமுன்வந்த
சுவையுமுன் போலவேழில்.

274

இதுவுமது.

எழிலுடன்பெருக்கி யெனாபதிற்கழித்த
இசைந்ததோர் சேஷமுமான
பழிலுடன் திசாபுத்திகளி லந்தபுத்திரப்
பாவங்களுக்கு சுபமித்தரு
வழியானகிரகங்கள் வருந்திசைப்பொசிப்பி
லாகுமக்கால மாமதனில்
தழைத்திடவிவாகாதி புத்திரலாபஞ்செல்வம்
தாள்வருமயோகமே சொன்னேன்.

275

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சொன்னனென்றுரைத்த வதிஷ்டாமாமுனியே
சுத்தமாய் மேலுமேகண்ட
பன்னியசேஷமதற்குமே வந்ததோர்
பரவிய திசாபுத்தியாக
உன்னியக்கிரகங்கள் பாபிகளாகியே
உற்றதோர் லக்கினமதற்கு
கன்னியவாக்கு விரையமெட்டாயுங்
காணவேலிம்மனைக் குடையோர்.

276

இதுவுமது.

உடையவராவது யம்மனை தன்னிலே
உற்றதோர் கிரகமேவருகில்
அடையவேயவ்விதத் திசாபுத்திகாலத்திற்
அரும்புத்திர நஷ்டமோடின்னம்
வடிவுளக்கணவற் கரிஷ்டமாம்ரோகம்
வந்திடுங்கெண்டந் தண்டனைபும்
மிடியதாய்ப்பலவிதக் கஷ்டமொடுபொருள்சேதம்
மேனிவந்தனுகுமே பாராய்.

277

வதிஷ்டர் வாக்கு.

பாருமென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
பார்மகனிந்து பொன்புகரிவர்
கோரியகிசைகளில் காரியணிபுகரிவர்
சூறியபுத்தி யாமதனில்

பேருறும்யோகமும் விவாகமும்சுகமும்
பேசவேதன தான்னியமோங்கி
சீருறும்கிரகவாகன முடன்சம்பத் தும்
சிற்றதிடுமென்று நீதெரிவாய்.

278

விஸ்வாயித்திரர் வாக்கு.

தெரியுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
கினகரன்புந்தி கேதிவர்கள்
சரிதிசைகளினிற் சனிமதிமாற்புகர்
சார்ந்திடும் புத்தியாமதனில்
வருமகனிற்கு வருத்தமாய்ரோகமும்
வாய்த்திடும் பலவிதகஷ்டம்
உருகிடமனமும் சோகதுக்கமதாய்
உலகினி லுழலுவாள்கானே.

279

வதிஷ்டர் வாக்கு.

காணுமென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
கருதிய சிம்மலக்கினத்தும்
பூணவேபொன்னின் அமிசமாமதனிலும்
பூவையாள்வந்துமே செனிக்கில்
தோணவேயோகக் கணவனைமணந்தே
தோகையாள் நல்லொழுக்கமதாய்
வேணதோர்புத்திரப் பாக்கியசம்பத்துடன்
விளங்கவே புவிபினில்வாழ்வாள்.

280

விஸ்வாயித்திரர் வாக்கு.

வாழ்வனென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
வசார்குரு வங்கிசமாகில்
குழ்கவேயதிகபோக மொழியுமாய்
சுகமுளசரீர காந்தியுமாய்த்
தாழ்விலாருபலாவண்ணிய முடன்வெகு
தையலர்தங்களைப் பெறுவாள்
மீழ்கவேகிரகவாகனம் பூம்பொன்
மிக்கவே விவருக்குமுண்டே.

281

வதிஷ்டர் வாக்கு.

உண்டெனவுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
ஒங்கிடுங்கிருக வாகனங்கள்
பண்டெனசகலப் பாக்கியமுடைய
வகைபணர்ந்த மோகாநி

தொண்டனும்நல்ல புருடனைமணர்ந்து
தோகையாள் சுதத்துடன்நாளும்
விண்டசங்கீத வித்தைகள்யாவும்
விளங்குகற்றுணர்வ னென்றறிவாய்.

282

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

அறியவேசொன்ன வருந்தவவநிஷ்டா
அரும்புதனங் கிசமாகில்
பிரியமாங்கல்வி ஞானமாம்பலவும்
பேதையாள் கற்றுமேயுணர்ந்து
நெறியுளநல்லகணவனை மணர்ந்து
நேரிழை கீர்த்தியோடுலகில்
சரியெனசுகல சம்பத்தும்பெற்று
சத்துருடன்வாழ்வ னென்றோதே.

288

வதிஷ்டர் வாக்கு.

ஒதெனவுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
உற்றசே யங்கிசமாகில்
போதவேவந்த ஜாதகிபுவியில்
பொல்லாத விரோதமேயுடையாள்
எதெனரோகவழியா யெந்நாளும்
இருந்துமே புருடனைமணர்ந்து
தெனகணவன் தன்னைமுன்னிழப்பாள்
தெளிவுடன் கண்டுநீசாற்றே.

284

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சாற்றெனவுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
சனியவனங் கிசமாகில்
தேற்றெனவந்த ஜாதகிதானும்
தேகமேக்ஷண மதடைவாள்
போற்றெனவவளும் புவியினிற்றானும்
புத்திரதோஷமே யடைந்து
சுற்றெனபர்த்துரு சூதயத்தையுமடைந்து
கோதையு மிருப்பளேகூறாய்.

285

வதிஷ்டர் வாக்கு.

கூறுமென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
குலையதேவர்கள் குருவும்
காரியுமிவர்கள் கலந்துகூடியுங்
காணவே யல்வதுதெனாய்.

சேறவேயொருவர் யொருவரைத்தானும்
 திருஷ்டியாம் பார்வையேயாகி
 கோரியேகேந்திர கோணமேயேறிக்
 குலவியேயிருந்தவர் தானும்.

286

இதுவுமது.

தக்கதோராட்சி யுச்சமேறித்
 தானவர் பலத்துமேயிருக்க
 மிக்கதோர்க்கதிர்மதி யாமிவர்தானும்
 முரிதண்டுநண்டு பின்வில்லில்
 பக்கதோரிந்தயீ ராசியிலிருந்து
 பரிதியும் புதனையேகூடி
 நிற்கவேயவற்கு யிரண்டினிற்புகரும்
 நீடியேயிருக்கினு மின்னம்.

287

இதுவுமது.

இன்னியலக்கினம் பொன்னவனிருக்கினும்
 எரில்கேந்திர கோணமேயுரினும்
 வின்னமில்லாமல் வந்தஜாதகற்கு
 வருடமே எண்பத்தியாலும்
 நன்னயமாக நடக்கினும்மாது
 நற்றிடமோடு யெவ்வனமாய்
 கன்னியமாகத்தேதக சவுக்கியத்தை
 களிப்புடனடைந்துமே வருவாள்.

288

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வருவளென்றுறைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
 வாசுடன்மேற்கண்ட கோட்கள்
 பெருவளர்க்கதிர்மதி பேசியயிவர்கள்
 பெண்ணிறைகோல் மான்கும்பம்
 தருவளரிந்தராசியிற் சேர்தலதுத்
 தனித்துமே யவரிருந்தாலும்
 குருசனியிவர்க பலத்துமேற்சொன்னக்

289

இதுவுமது.

வாழவேயின்னம் லக்கினத்தலது
 மதியுடனாவது கேளாய்
 குழவேபாபிகள் சேராதிருக்கினில்
 சுத்தமாய்வந்த ஜாதகியும்
 கோழவேபாண்டுத் தொண்ணூற்றியாறும்
 துலங்கிடவாயுளும் பெருகி
 ஆழவேயுலகில் அன்புடன் தானும்
 அறிவையும் வாழ்குவாள்பாரே.

290

வதிஷ்டர் வாக்கு.

பாறெனவுறைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
 பகர்களத்திர காரான
 கூறெனவசரர் குருசுக்கிறனும்
 குலவாயுள் காரகான
 கோறெனசனியிவர்க் குலவியேகேளாய்
 கோல்விடைகும்ப மீனதனில்
 நேறெனக்கூடி நிலைத்துமேயிருக்க
 நீடியலக்கினத் ததற்கு

291

இதுவுமது.

அதற்குமேரண்டு யெட்டுவொன்பானாய்
 ஆனதோரந்த ராசிகளில்
 குதற்கமாய்ப்பாம்பு குஜன்கதிரிவர்கள்
 குலவியே யில்லாமலிருக்க
 மீதற்கமாயேழு வொன்பதின்பொன்னும்
 வல்லதுசுபர்களு மிருக்க
 சிதற்கமாய்வந்தச் சாதகிப்பலன்றனை
 ஜெகததுளோ ரறிந்திடச்செப்பே.

292

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

செப்புமென்றுறைத்த வதிஷ்டனேகேளாய்
 ஜாதகித்தன்னுடக் கணவன்
 இப்புவிதன்னில் யாயுள்தீர்க்கமதாய்
 இருந்துமேவெகு நாளுமட்டும்

செப்பவேபலவித மானவுத்யோகமும்
மேன்மையாய் புரிந்துமேயதனால்
ஒப்பிலாசம்பத்து மோங்கியக்கீர்த்தியும்
உலகினில் பெற்றுமேவாழ்வாள்.

293

வதிஷ்டர் வாக்கு.

வாழ்வளென்றுறைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
வாகுடனின்னித மிருக்கும்
சூழ்வனமுடவன் சுக்கிரனோடாகிச்
சுத்தலக்கினத்திற்கு நேராய்
சூழ்வனரண்டியே மொன்பானிந்த
இடங்களிலாவதுத்தானே
தாழ்வனபாபிகள் பகையதாய்நின்றுத்
தான்கூடினாலுமே சுத்த.

294

இதுவுமது.

சுத்தமாங்காணச் சுபர்களேயன்றி
சுகமிலாப்பாபிக ளிருக்கப்
பத்தியயந்தஸ்தானாகிபதிகள்
பலமதுப் பெற்றுமேவாழ
இத்தராமீது வந்தஜாதகியவள்
இருந்துமே சிலகாலம்வருந்தி
உத்தமகணவற்கு வோங்கவயதருபதும்
உலகினிற்சுகமுட னிருப்பாள்.

295

விஸ்வாயித்திரர் வாக்கு.

இருப்பளென்றுறைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
எழில்புகர்முடவனு மிவர்கள்
பொருப்பனப்பெலமற்று பகைகீசராசியில்
பொருந்தியே யிருக்கினுங்கேளாய்
வெருப்பனப்பாப ரவருடன்கூடினின்னு
மேவிலக்கினத்தையும் பார்க்க
கருப்பனயிரண்டேழ் பெட்டிந்தபிடங்களில்
காரிசேய் பாம்பிவந்திற்.

296

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

உரையுமென்றுறைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
உற்றதோர் குஜன்குருயிருவர்
அரையவேயவரவ ராட்சிவிருக்க
அருங்கன்னிதுலை குடம்மேஷம்
இரைதண்டுகடக மிந்தராசிகளினில்
இருசேம்பகை பெறுதிருக்க
கரைதனுமேடங் குடம்விடைராசி
கணக்கனை பாம்புகளகேளே.

304

இதுவுமது.

கேட்கயிவ்விரண்டுக் கிரகஞ்சேராமல்
கிருபையாய் காணநின்றிடினும்
சூழ்கவேயிந்தும் சுக்கிரன்தனக்கும்
தோன்றொன்பதா மிடமதினும்
வாழ்கவேயேழு வொன்பாமிடத்ததிபரும்
வருங்குரு நிறைமதிச்சபரும்
தாழ்விலாக்கடி யிருக்கினுமலது
தக்கதோர்சுபர்கள் பார்த்திடினும்.

305

இதுவுமது.

பார்க்கவேவந்த பாவையாள்தனக்கு
பண்புளவிஷேஷமாம் புத்திரர்
திர்க்கமாயுதித்துந் திகழ்பலபாகமாய்
திரவியம் தான்னியம்பூமி
ஏர்க்கவேகிருக வாகனம் செல்வமும்
எக்காலும் விருத்தியேயோங்கி
பூர்க்கவேபுவியில் புகழ்வாழ்ந்திடுவள்
விண்ணியவதி யெனச்சாற்றே.

306

வதிஷ்டர் வாக்கு.

சாற்றுமென்றுறைத்த கௌசிகாகேளாய்
சரிமேற்கூறிய யேழொன்பதினிலே
ஏற்றியச்சனிப்பாம்பு பாபர்களிருக்க
ஏரியகுஜன் சனியிவர்கள்

தேற்றியமான்சூடம் மிதுனமோடுகன்னி
தென்னியநண்டு சிலையிவையில்
தோற்றமாயிருக்க ஜாதகிதனக்குந்
தோஷமேயடைவ தோடின்னம்.

307

இதுவுமது.

இன்னமுங்கேளாய் யேங்கியேமது
எழில்புத்திர ரறிஷ்டமேயடைந்து
உன்னியஸ்விகார புத்திரரைவளர்த்தும்
ஒங்குமவ்வித புதல்வரவரால்
கன்னியாமிவட்குக் கர்மபாதித்தையுங்
காணவுண்டாவது மன்ற
மன்னியவுலகில் மாதுமேவருந்து
மனமதுக் கலங்குவாள்சொல்லே.

308

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சொல்லெனவிதைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
சூழுவவ்விதக் கோட்கடம்மை
வல்லதோர்குருமுதற் சுபக்கோட்கள்நோக்கினும்
வலதுசுபர் சேர்ந்துமேயுறினும்
நல்லதோர்ஜாதகி யனேகநான்புத்திர
றின்றியே வருந்தியேயின்பும்
வெல்லதோர்புத்திர லாபமும்யோகமும்
வெகுதனந்தேடியே வாழ்வான்.

309

வதிஷ்டர் வாக்கு.

வாழ்வனென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
வாய்த்தலக்கின மதாமதற்கு
தாழ்வினியாரண்டேழ் பாக்கியமிவைகளில்
தங்கிடாப் பாபிகளின்
சூழ்கவேசுபர்க ளிருக்கினுமலது
சுபர்களே பார்த்திடவின்னம்
மீழ்கவேபுதன்சனி குஜனிவர்முவரில்
மொழிந்திடு மிருவர்களது.

310

இதுவுமது.

அல்லதுகுருபுகர் சந்திரன்னுனிவர்
 ஆட்சியிலிருக்க கேளலது
 வல்லதோர்சிம்பம் தனுகும்பம்மீனம்
 வரும்மேடம் விடையினிலிருக்க
 புல்லவேமந்தப் புவையர்தனக்கும்
 புத்திரலாப விருத்தியுமாய்
 நல்லதோர்பார்த்தா தன்னையேமணர்ந்து
 நங்கையாள் வாழ்வளென்றறிவாய்.

311

விஸ்வமித்திரர் வாக்கு.

அறிவளென்றுறைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
 ஆனலக்கினத்திற் குக்கேளாய்
 புறியுமேரேழு மண்டொன்பதிலாவது
 புதன்சனி குஜனோடாவதுவே
 கறியவேபாம்புமுதல் விரோதிகள்சேரினும்
 காணவேயளது பகைநீசமாகினுமே
 உறியவேபுந்திசனி கூடியிருந்திடினும்
 உலகினில் வந்ததோர்மாதா

312

இதுவுமது.

மாதவள்தனக்குப் புத்திரரேயன்றி
 மனமது வாடியேதானும்
 ஆதரவாகவே வன்னிபுத்திரர்களை
 யாறியவே வளர்க்கினுமதுவும்
 போதவேபுவியில் விர்த்திவாராமல்
 பொல்லாங்கு வுள்ளவளாகி
 ஏதவேசத்துரு யெங்கெனுமாகியே
 ஏந்திழைவருத்தமே யடைவள்.

313

வதிஷ்டர் வாக்கு.

அடைவளென்றுறைத்த கௌசிகாகேளாய்
 அவ்விதகிரக மாமதனை
 வடிவுளபொன்முதல் சுபர்களைபார்க்கினும்
 வல்லதுக்கூடினுங்கேளாய்

படிமிசைச்செல்வம் பாவையாளடைந்து
பாலர்களிரண்டுமே யின்னு
தடையிலாக்குடும்பம் தழைத்திடநாளும்
தையலும் சுகமுடனிருப்பாள்.

314

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

இருப்பனென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
இலக்கினமதற்கைந்தி லொன்பான்
நெருப்பனசேய்ராகு கூடினுமலது
நீள்கதிர்பாபிகள் கூடினும்
பொருப்பனப்பொன்கதிர்கு ஜனிவர்தாமும்
பொருத்தமான மின்கடகமலது
வெருப்பனக்கதிரோடு அஸ்தமனமாகவே
வீற்றிருக்கினுஞ் சொல்லக்கேளாய்.

315

இதுவுமது.

கேட்கவேயல்லது சந்திரன் சுக்கிரன்
கிளரைந்தே மொன்பதிலேற
மீட்கவேமேற்சொன்ன பாபிகளிருக்கினும்
அல்லதுபார்க்கினும் பாராய்
தாழ்க்கவேஜாதகி கொர்ப்பத்தினாலுந்
தக்கதோர் பிரசுசத்தாலும்
ஆழ்கவேதேக கஷ்டாவரிஷ்டமும்
அடைவதோடின்னமுன்கேளே.

316

இதுவுமது

கேட்டிடவதனால் கண்டமும் நேரும்
கொர்ப்பசேசுமொடு பொல்லா
வாட்டிடும்பிணியும் வருத்தமும்படுவன்
வருஞ்சுதச் சேதங்களாகி
ஊட்டிய யுதிரமதலையே யடைந்து
உயிரதுச்சேத மதாகும்
நாட்டினில் பலவிதத்துக்கமுமடைந்து
நங்கையும் வாடுவாள்கூறாய்.

317

வதிஷ்டர் வாக்கு.

கூறுமென்றுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
 குறித்துமேற்கொல்லியவிடத்து
 எறியகோட்களை பொன்முதல்சபர்களும்
 எழில்விழி நோக்கினுமலது
 சேரினுமவ்விதத்துன்பங்களனுதிப்பின்
 சிறப்புடன் மாதவன் தானும்
 கோரியபுத்திரர் தங்களைப்பெற்றுமே
 கோதைசுகப்படுவனென்றுரைப்பாய்.

318

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

உரையுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
 உள்ளமேற்கூறிய விடத்தில்
 பிறையுடன் புகர்பாரம்பு பேசும்பெண்கோட்கள்
 பெலத்துட னிருந்திடப்பெண்ணே
 வரிசையாயுலகில் வாகுடன்பெறுவாள்
 வஞ்சியற் காணதுவில்லை
 பரிசையாயிதனைப் பாருளோரறியப்
 பண்புடன் கண்டிரைசெய்வாய்.

319

வதிஷ்டர் வாக்கு.

செய்யுமென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
 செங்கதிரலது பொன்முதலாம்
 உய்யவேபுருடக் கோட்களேயுறினும்
 உற்றவர்கோக்க சேரிடினும்
 வையகமீதுவனேகப் பெண்பெற்று
 வருந்தியே மாதிவற்பின்பு
 துய்யவேபுருஷ சந்தகிரீன்றுத்
 துலங்கிட வாழ்குவள்மாதே.

320

இதுவுமது.

மாதேயென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
 மன்னியேமேடகும் பத்தில்
 போதவேசனிகுஜன் பொன்னுடன்கூடிய
 புகழ்ச்சைபலபல வெண்களை

தோதெனயவரவர்க்குபூராயென்பேருக்கு
துலங்கிடக் கொடுக்கவந்தயீவு
ஓதெனப்புத்திரலாப மாமென்றும்
உரைத்திட வேண்டுமே காண்பாய்.

321

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

காணுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
கருதராசிபல வெண்களையும்
பூணவேநின்றக் கோட்களெண்களையும்
பெருக்கியே பெட்டினில்கழித்த
தோணுமோர்சேஷமும் வந்ததோரீவையும்
துலங்கவே யேழினிற்பெருக்கி
வேணவேநவத்திற் கழிக்கவேவந்த
விளங்கிய சேஷபலனுரைப்பாய்

322

வதிஷ்டர் வாக்கு.

உரையுமென்றுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
உற்றதோர் சேஷமுமுரிய
வருந்தசாபுத்திச் சுபக்கிரகமதனின்
வாழுஞ்சஞ்சார காலத்தில்
பெருகியப்புத்திரலாபமாம் விருத்தியும்
பிரபலயோக முண்டாகும்
அரியவேபாபர்தினசயாகிற்பினியும்
அரிட்டமும் நேருமெனச்சொல்வாய்.

323

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சொல்லுமென்றுரைத்த வதிஷ்டனேகேளாய்
சேயிந்துக் கதிர்குருதிசையிற்சிலபாகம்
புல்லவேயுந்திபுகரிவர்கள் தசைகளினும்
பொன்சனிபாம்புப் புகருடனிலவர்கள்
வெல்லும்புத்திகனினில் ஜாதகிதனக்கும்
விவரக சுபசோபனம் நடக்கும்
நல்லதோர்குடும்ப விருத்தியுக்கணவற்கு

324

வதிஷ்டர் வாக்கு.

உண்டெனவுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
 ஒதவோயின்னமும் பலன்கள்
 பண்டெனப்பிரபலமோடு நூதனகிராமம்
 பலசெல்வம் வாகனம்பூயி
 கண்டிடக்கன்று காலிவிருத்திகளும்
 களிப்புறுமில் வகைப்பலன்கள்
 கொண்டிடநாளுந் குறையிலாதோங்கி
 கோதையும் வாழ்குவன்மேலாய்.

325

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

மேலனவுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
 வேதியன்றிசைமற் றோர்பாகம்
 மூலமாம்பாம்பின் றிசைச்சிலப்பாகம்
 முடவனுமித்திசைதன்னில்
 சீலமாய்ப்பலன்கள்
 சிறப்புடனளித்துக்
 கோலமாக்கதிர்சேய்ப் பாம்பிவர்புத்தியில்
 கொடுத்திடும் பலனதைச்செப்பாய்.

326

வதிஷ்டர் வாக்கு.

செப்புமென்றுரைக் கௌசிகாகேளாய்
 சேயுடன்கணவற்கு அரிட்டம்
 ஒப்பிலாதோஷம் துக்கமும்பீடை
 உற்றிடும்தேச சஞ்சாரம்
 தப்பிதமாம்பலவிகாதமும் வழக்கும்
 தன்முடன்பூமியும் போகும்
 கப்பியபொல்லாக் கஷ்டமும்நேர்ந்து
 கலங்குவன் மாதெனச்சாற்றே.

327

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சாற்றெனவுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
 சார்புளன் குருவிவர்தானும்
 தேற்றெனக்கேந்திரத் திரிகோணமாட்சி
 தேடியேயிருக்க நட்புக்கம்

தோற்றமாயிந்துப் புகரிருவருமே
துலங்கமின்றேள் கண்ணிகோல்மான்
ஏற்றமாயிவர்களே றியேநிற்க
எந்திழையாள் வயதியம்பே.

328

வதிஷ்டர் வாக்கு.

இயம்புமென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
ஏறியக்கோட்க ளாமிவர்கள்
தயங்கிடாதிவர்கள் தனித்தலச்சேர்ந்தே
தானவரிருப்பரோயாகில்
நயம்பெறவயது அறுபதுவரையும்
நாணயவதி பதியாக
வயம்பெறவுலகினி லாசாரஜீவியாய்
வாழ்வளென்றே கண்டுணர்வாய்.

329

விஸ்வமித்திரர் வாக்கு.

உணருமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
ஒதியமேற் சொன்னவிடமும்
கண்மருங்கிரகமா மிவைகளுடனே
வருஞ்சனிபாம்பு குஜனிவர்கள்
மணமிலாக்குடி மருவிபேணிநுக்கில்
மாதவளஞ்சாரியாகி
குணமிலாதவளா யாயுள்விருத்தியுமாய்
கோதையஞ்சாதி விட்டகல்வான்.

330

வதிஷ்டர் வாக்கு.

அகல்வளென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
அந்தணனின்து புகரிவர்கள்
இகலவேகேந்திரத் திரிகோணம்நீங்கியே
இசையிலாபகைநீசமேற
தகலவேலக்கினம் தனக்கிரண்டுநீரயம்
தாணுறப்பாபிகள் தாணும்
புகலவேயற்பவாயுளும் பெற்றுமே
புயியினில்பிணியுடன் வாழ்வான்.

331

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வாழ்வளென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
வந்தண்ணிந்துசரமேல்
நீள்கவேபூரணவாயுள் நூறுவரையும்
நிலத்தினில்விருத்தியாய் வாழ்வள்
நாழ்கவேஸ்திராசியாகி லற்பாயுளாம்
தானுறயுபயமே மத்தியம்
சூழ்கவேயிதனை சுத்தமாய்க்கண்டு
சொல்லுவாய் சாதகர்தனக்கே.

332

வதிஷ்டர் வாக்கு.

தனக்கெனவுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
தானமேசாந்திரமாகில்
இணக்கமாவயது எழுபதுக்குள்ளாம்
எழில்சரமுபயமதாகில்
கணக்கெனவயது வைம்பதுக்குளாம்
காணவேயுபயஞ் ஸ்திரமாகில்
முணக்கமாவயதுமுப்பதுக்குள்ளே
முடிவதுசொல்லவேவேண்டும்.

333

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வேண்டுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
வியாழனோடிந்திவரிருவர்
காண்டிடப்பலேனை கேந்திரகோணத்தில்
கனிப்புடன் வீற்றுமேவிருக்கில்
ஆண்டிடப்புவியில் வந்தஜாதகிக்கு
ஆயுளேபூரணமாகி
பாண்டெனவுலகிற் பாவையும்வாழ்வள்
பலபொருள் தேடியேகாண்.

334

வதிஷ்டர் வாக்கு.

காணுமென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
சுருதிய லக்கினமதற்கு
பூரணவேயாறெட்டு விரையமாமதனில்
பொன்னிந்துகடியேவிருக்க

நாணவேயற்பவாயு ளாமதனில்
நாவியேபாபிசேர்ந்திருக்கில்
தோணுமோர்வயதுப் பதினாறுக்குள்ளே
தோகைக்கு வாயுள்முடிவாகும்.

335

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

ஆகுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
அவ்விதராசி யில்தானும்
பாகமாயிரண்டுசுபர்களுங்கூடி
பண்புடனிருக்கவேகேளாய்
ஏகமர்மவயது மறுபத்தாறும்
ஏந்திழைவாழ்ந்துமேயிருந்து
தாகமாயதன்பின்பு ஆவியும்நீங்கி
தானவன்கையே சேர்வன்.

336

வதிஷ்டர் வாக்கு.

சேர்வனென்றுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
சிறந்திடுங்குருவிந்திவர்கள்
நேர்பெறவொவ்வொருப் பாபியைக்கூடும்
நிலையதாய்முன்சொன்ன சேஷத்திரம்
பேர்வனரேறினும்லது பாபசேஷத்திரம்
பற்றிமுன்னுறெட்டு விரையம்
ஏர்பெறநிற்கினும் ஜாதகிதனக்குமே
இயம்புவாயற்பமேவாயுள்.

337

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

அற்பமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
ஆனதோர்குருஇந்து இவர்கள்
கொற்பனமித்துரு வானவோர்பாபரை
கூடிடிவயது பதினெட்டாகும்
அற்பனகுருசந்திரன் பலமற்றுபகைசீச
அசுபசேஷத்திரமகிவிருக்க
கற்பனலக்கினந்தன்னிலாவதுவலது
காணலக்கினத்தைப் பார்க்க.

338

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

பார்க்கவேவிண்டுப் பாரிசத்திலேகேள்
பாபிகள் நின்றமே யிருக்கில்
ஏர்க்கவேவந்தச் சாதகிப்புலியில்
எழிலுடன்நன்றதாய்வாழ்ந்து
பூர்க்கவேநல்லப் புகழ்பெருங்காலம்
பூவையும் வாவிபமதனில்
தோர்க்கவேமாது ஆவியும்நீங்கித்
தோகையும் மரணமேயாவள்.

339

வதிஷ்டர் வாக்கு.

ஆவளென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
அந்தணனிந்திவர்தாமும்
தாமனயவர்கள் தாமுமே பெலக்கில்
தான்வயதைம் பத்திரண்டும்
நாமெனவுலகில் நங்கையும்வாழ்ந்து
நற்குணமுடையவளாகிப்
போமெனப்பின்பு ஆவியும்நீங்கி
புகழுளநற்பதியடைவாள்.

340

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

அடைவளென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
அம்புலிதனக்குமேகேளாய்
வடிவுளவுபயபாரிசத்தினிவாவது
வரியலக்கினமதாமதற்கு
உடையதோருப யபாரிசமலதுகேள்
உற்றவாறெட்டினி லாவது
மிடியுளபரமிகனி ரண்டுபேர்சேர்ந்தூரில்
முப்பத்திரண்டு வயதறிவாய்.

341

வதிஷ்டர் வாக்கு.

அறியுமென்றுரைத்த கௌசிகேளாய்
அந்தணனல்லது சுங்கன்
குறியெனலக்கின மலதுவேழாமிடம்
குலவியேயிருக்கினிற்கின்கேளாய்

நிறையவேவயது விருத்தியுடையளாய்
நீணிலத்தோர்களும் புகழ்
பிறியமாயெவற்கும் பேணியேநடந்து
பெரும்போகபோகமும் பாராய்.

342

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

பாருமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
பண்புளவக்கினமதற்கு
கூரியவிரண்டு மூன்றினிற்சுன்பாம்பு
குற்றமாம் பாபர்களின்
நேரவேசத்தமாயிருக்கினு மலனுசபர்
நின்றுமே யிருக்கினும்பார்க்க
ஏறியவொன்றேழு நலமதாமிந்த
இடத்தினிலியம்பிடக்கேளாய்.

343

இதுவுமது.

கேட்கவேகுருவிந்து புகர்புதன்வொன்றாகி
கேந்திரதிரிகோண மேற்
வாழ்கவேவுச்ச நட்பாட்சியாமிடங்களில்
வாகுடனிருந்திடக் கேளாய்
தீழ்கவேசெவ்வாய்க் கேந்திரமலது
திரிகோணமேறி நின்றிடினும்
மீள்கவேஜாதகி கணவன்மிகப்பொருள்தேடி
மேதினியிலாய் ஞடனிருப்பான்.

344

வதிஷ்டர் வாக்கு.

இருப்பனென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
ஏற்கவேமேற் சொன்னபடியே
விருப்பெனக்கதிர் புதன்விளங்குஞ்சேயிவர்கள்
வீண்பகை நீசமேயேறி
தருப்பெனமகாம்கும்பம் விடைகோல்தேள்
தானுறுமிந்த ராசிகளினில்
பொருப்பெனவிருந்துமே பாம்புசனிமுதலிய
புல்லரைக்கடி நின்றிடினும்.

345

இதுவுமது

நிற்கினு மிரண்டேழுமொன்பதாமிடமிந்த
 நீடியவிடமதிற் கேளாய்
 பக்கமேகுஜனுடன் பாம்புசனிமுதலிய
 பாபர்களிருவர் சேர்ந்திடினும்
 மிக்கவேயேழலது வெட்டிற்குஜனுடன்
 இருபாபரொருவர் கூடிடினும்
 துக்கமாங்கணவனுய்ஸ் தோஷமுடன்
 தோன்றிடும் பலசேதமறிவாய்.

346

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

அறியுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
 அந்தணன்புகர் புதன்முவர்
 குறியெனப்பெலந்துக் கேந்திரதிரிகோணம்
 குலவியச்சய மித்துருவிடத்தில்
 நிறையெனப்பாபர்கள் கூடாமலிருந்திட
 நீடியசாதகித்தானும்
 பறுவமாங்காலம் கணவனுளுடன்
 பலசெல்வம் பாலைக்குமுண்டாம்.

347

வதிஷ்டர் வாக்கு.

உண்டெனவுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
 உரைத்தகோள்முவரிலிருவர்
 கண்டெனபலமற்றுபகை சேஷத்திராமலது
 காணவாறெட்டு விரையத்தில்
 பண்டெனமேற்சொன்னக் கிரகமேநிற்கினும்
 பாவையும் பாலியமதனில்
 கொண்டதோர்கணவற்குதோஷமோடினும்
 கூறெனாகஷ்டமும் காணும்.

348

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

காணுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
 கழரிய மூவரிலொருவர்
 நாணலெபெலன்கெடில் நங்கையாள்தனக்கு
 நவிலுமோர்வயது முப்பானும்

தோணுமோர்காலம் துலங்கியவதின்
தோஷமாங்கணவனை கைசேர்வன்
பூணலேபின்புப் பூவையான்வாடி
புவிதனிவழுவாவான் நேரே.

349

வதிஷ்டர் வாக்கு.

நேரொனவுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
நேர்ந்திடும் லக்கினமதற்கு
பேரொனவிரண்டேழெட்டொன் பானிடத்தில்
பெரும்பாபரன்றியேயிருக்கில்
கூறெனஜாதிக் கணவனூர்தானும்
குறைவிலா செல்வமதோங்கி
காரொனப்புகழக் கனயோகமுடனே
காசினியில்வாழ்வனென்றியம்பு.

350

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

இயம்புமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
இலக்கினமாதியவதற்கு
நயம்பெறவிரண்டா மிடத்தினிற்சுபர்கள்
நாடியே இருந்திடக்கேளாய்
வயம்பெறவெட்டில் பாபர்க்கிருக்க
வந்ததோ ஜாதிகத்தானும்
சுயம்பெறமாதாச் சுமங்கலியாகவே
குழ்புவிதனிலிவன் மரிப்பான்.

351

வதிஷ்டர் வாக்கு.

மரிப்பனென்றுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
மருவியலக்கினமதற்கு
குறிப்பதாயதற்கு நவத்தினில்சுபர்கள்
குலவியேவிருந்திட நன்றாய்
பொறுப்பெனவந்தப் பூவையாதியான்
புனியினி லெவர்களுமெச்ச
இருப்பெனவஸ்திராபரண பூஷணங்களை
எழிலுடனணிகுவாளென்னே;

352

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

எண்ணுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
 இலக்கினமாகியவதற்கு
 வண்ணமாய்முன்றேழ் பதினென்றிலிருக்க
 வரும்புகர் சனியுடனலது
 பண்ணவேபாம்பு கூடினும்பார்க்கிலும்
 பாரினில் ஐதகியானவனும்
 புண்ணெனவதிக மோகியேயாகி
 புருடனைவிட்டுமே யிழப்பாள்.

353

வதிஸ்டர் வாக்கு.

இழப்பென்றுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
 இனன்புதன் குருவிர்தமுவர்
 தழைப்பெனக்கேந்திர திரிகோணமுச்சம்
 தக்கதோ ராட்சியிலேற
 பழிப்பெனசனிபாம்பு முதலியப்பாபரை
 பாராமற் கூடாமலிருக்க
 செழிப்பெனப்புத்திர விருத்தியும்யோகமும்
 சீருடன்காணவே நடக்கும்.

354

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

நடக்குமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
 நண்ணியலக்கினமாமதற்கு
 படக்கவே யொன்பானேழாமிடந்தானும்
 பாம்புமுதல் பாபிகளின்றி
 கடக்கவேசத்தமாயிருந்திடவலது
 களிப்புடன் சுபர்கள்பார்த்திடினும்.
 விடுக்கவேயதனி லிருக்கினிமதற்கு
 விளங்கிடப் பலனுறைச்செய்யே.

355

வதிஷ்டர் வாக்கு.

செய்யுமென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
 சீருடனிருக்கோளவ்வாறு
 பையவேஜெனித்திடப் பாவையாடனக்கு
 பலவிதச்செவ்வமும் பெருகி

வையகம்புகழும் தனதான்னியமோடு
வளம்பெரும் புத்திரராலும்
துப்பவேகணாவனாலும் வெகுயோகமும்
தோகையா ளடைகுவள்கானே.

356

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

காணுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
கனகனும் புதனிவர்தாமும்
பூணவேகேந்திரத் திரிகோணமெனினும்
புகழ்வாக்குவிரைய மூன்லாபம்
தோணவேயிருந்து பகைநீசமிலாவிடில்
துலங்கியச் சாதகித்தானும்
வேணவேபாலியத்தில் வெகுபுத்திரலாபமும்
விளங்கதி பலமுடன்வாழ்வள்

357

வதிஷ்டர் வாக்கு.

வாழ்வளென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
வழுத்தியக்கோட்களி வருடனும்
தாழ்கவேபாபிகளாவது தனம்விரையம்
தக்கநவமேழிந்த விடத்தில்
சூழ்கவேகுருபகை நீசமுறப்பாம்புபுத
ஐடுசனிபாபர் களிநுக்க
ஆழ்கவேஜாதகிபலபொருள் நாசமொடு
அருஞ்சுதரைப் பெற்றுமேயிழப்பாள்.

358

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

இழப்பளென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
இயம்பியவக்கேயனை தாமும்
சூழ்கவேபொன்னிந்துமுதலிய கபகோட்கள்
சுத்தமுடன் நோக்கினிற்கேளாய்
மீள்கவேமுன்னுமுண்டானவை நஷ்டமாய்
மிக்கவே பின்காலமதனில்
தாழ்விலாப்புத்திர லாபத்தையடைந்துமே
தான்விருத்தியடைவனோகாண.

359

வதிஷ்டர் வாக்கு.

காணுமென்றுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
கருதுமிரண்டே மொன்பாதனில்
பூணவேபாம்பு சனிபுதன்கொடியப்
பாவிகளதனிலே விருக்கில்
காணவேமாது மலடியாய்வாழ்ந்து
நங்கை ஸ்விகாரபுத்திரரால்
தோணவே கர்மபாத்தியமடைவனென
தொகுத்துநீ கண்டுரைசெய்வாய்.

360

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

செய்யெனவுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
சென்மலக்கினமதா மதற்கு
துய்யவிரண்டேமொன்பானே தேனுமிரண்டுத்
தானத்திலாவது கேளாய்
புய்யவேபுகரலது புந்திகிருஷ்ணப்பட்டச்
புன்மதிபாம்பி வர்தம்மில்
எய்யவேயெவர்களேறி நின்றாலும்
இயம்புவேன்கேள் பலனினிதாய்

362

இதுவுமது.

இனிதெனச்சுபர்களிந்து நோக்கினும்
எழிலுளஜாதகி தனக்கும்
கனிதெனசந்ததியதிக பிரபலமாகிக்
கனிப்புறும் பெண்களால்தானும்
உனிதெனவுலகில் வேரங்கிடநாளும்
உற்றதோர் கீர்த்தியும்பெற்று
புனிதமாய்ப்பொருளும் புகழுடன்தேடி
பூவையுஞ் சுகமதையடைவாள்.

362

வதிஷ்டர் வாக்கு.

அடைவனென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
அவ்விதராசியிற் பாபர்
தடையெனக்கடியிருக்கினும் நோக்கினும்
தனையாகள் விருத்தியேயின்றி

கடினமாம்ரோகப்பாதையு மடைந்து
கலங்குவன் குடும்பநாசமுமாய்
நெடியதோர்பகையும் நின்றதயும்வினைந்து
நேரிழை யலைவனெனச்சாற்றே.

363

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சாற்றுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
சரியவன் தனக்குமேகேளாய்
நேற்றியாய்ப்புத்திரர் நிலைத்துமேசிற்கினும்
நேர்ந்திடும் மத்தியகாலத்திற்
தோற்றுமேபின்பு தோகையாளுடனே
தோன்றியக்கணவரும் புதல்வர்
தேற்றவேபரதேசமே யடைந்துமிவர்
திகைத்துயிர்மாள் வரென்றுரையே.

364

வதிஷ்டர் வாக்கு.

உரையுமென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
உருங்குருகுஜன் ததிர்புந்தி
நிரைபணியிவர்கள் திசைகளிலிந்து
நீள்புகர்பொன்சனி புந்தி
வருகுமக்கால மதனிலேவிசேஷ
வளம்பெரும் யோகமும்வாய்க்கும்
பெருகியவிவாக சுபசோபனாதிகளும்
பெட்டபுறம் புத்திரருண்டாம்.

365

இதுவுமது.

உண்டாகுமின்னங் கணவனார் தனக்கு
ஒங்கிடும் பிரபலச்செல்வம்.
கண்டிடகிரகவாகன சம்பத்தும்
கனதன தான்னியாதியோடு
பண்டென்வஸ்திராபாண பூஷணங்களும்
பலித்திடுமி லாபமென்மேலாய்
விண்டிடுமதிகார விருத்தியுங்கணவற்கு
விளங்கவே நீடிக்குமறிவாய்.

366

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வரியுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
வருஞ்சனிசசி புகரிவர்கள்
குரியதோர்திசைகளில் குருபாம்புசசிசனி
குலவியப்புத்தி காலங்களில்
அரியஜாதகிக்கு அனேகவிதவிதா தமும்
அரிட்டமும் புத்திரதோஷம்
பிரியவேகணவற் கனேகவிதபாடையும்
பேசுமவயோகமே நடக்கும்.

367

வதிஷ்டர் வாக்கு.

நடக்குமென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
நண்ணும் புதனங்கிசமாகில்
தொடுக்குமே யனேகம்பூமியுங்கிரகம்
துலங்கும் வானமுஞ்சம்பத்தும்
அடுக்கதாயி நுக்கப் புத்திரரன்றியே
அரிவையர் தானுமே வருந்தி
எடுக்கொணுதூல சரீரமோடிருந்து
இப்புவிதன்னிலே வாழ்வாள்.

368

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வாழ்வளென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
வான்குருவங் கிசமாகில்
சூழ்கவேஜாதகி கணவனூர்தன்னுமே
கனராஜயோகமோடின்னம்
மீள்கவேதன தான்னிய கிரகவாகனமுடன்
மிக்கபுத்திரர்கள் சம்பத்தும்
ஆழ்கவேயடைந்து யனேகபொன்றேடி
ஆசாரஜீவியாயிருப்பாள்.

369

வதிஷ்டர் வாக்கு.

இருப்பளென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
இயல்புகாங்கிசமாகில்
பொருப்பெண்ணாதகி பர்த்தூர்விரோதமாய்
பலருக்கு மனுகவியாக

சூரிப்பெனதனங்களை கொள்ளையதாகவே
குலவியப்பலருக்கு மீய்ந்து
தரிப்பெனயிவளும் தாரினில்மேலாய்
தான்புகழோங்குவாள்மாது.

370

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

ஒங்குமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
உருமந்தனங்கிசமாகில்
திங்கென ஜாதகிக் குடும்பவிருத்தியின்றி
திகிலுளவிபால் சோர்ந்து
எங்கவேவேதப் பாதையும்பொருந்தி
எனஸ்திதியோ டிவள்தாழ்ந்து
பாங்கிலாதாசி பலதேசமலைந்து
பாதைபட்டுழலுவாள்காண.

371

வதிஷ்டர் வாக்கு.

காணுமென்றுறைத்த கௌசிகாகேளாய்
கண்டசேயங்கிசமாகில்
பூணவேஜாத பாலியவயதில்தன்
புருஷனையிழந்துமேநின்று
வேணவேபுத்திரர் தங்களைபெற்றுமே
விழுதாவில்பெமனுக்குயிந்து
தோண்டுவெகுதோஷமு மடைந்துழன்றுத்
தோகையுமிருப்பினன்றையே

372

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

அறையுமென்றுறைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
ஆபுள்காரசனாச்சனியும்
உறையுபுத்திரகார னானதோர்குருவும்
ஒதுமாதுந் காரசசியும்
நிறையவேயவருச்சமாகிநிட்டு
நீள்கேந்திர கோணமதிலேற
வறைகதிர் புந்தி தகாறிதனுமிதுனமொடு
வானகோல் சும்பமதில்நிற்க.

373

இதுவுமது.

நிற்கவெபுவிதனில் வந்ததேதோர்ஜாதகி
 நீடியப்பூரண வாயுள்
 மிக்கதோர்வயது தொண்ணூர்க்குமேலாய்
 மேதினிதன்னிலே யிருப்பள்
 தக்கதோரிந்தகோள் மூவரிலிருவர்தான்
 தானுரைத்தப்படியிருந்து
 புக்கவேயிந்துவை புகழ்சுபர்நோர்க்கிட
 புகல்வயதருபத்தியாரே.

374

வதிஷ்டர் வாக்கு.

ஆறெனவுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
 அம்புலிபலமதுக்கெட்டு
 சிறெனபகைநீசகேதத்திரத்திலேனும்
 செப்புமூன்றாரெட்டுவிரையம்
 பேறெனயிருந்துக் குருபெலன்கெடினும்
 பேசிடும்சனியவன்பெலக்கி
 கோறெனவயது நாற்பத்தியாறும்
 குறைவிலாதிருப்பனென்றறிவாய்.

375

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

அரியுமென்னுறைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
 அச்சனிபலமதுக்குறைந்து
 குறியுமூன்றெட்டார் விரையமாமலது
 கூறியப் பகைநீசமேவ
 தெறியவேவயது முப்பத்திரண்டினுள்
 திகழுளப் பாலியந்தனிலே
 பிறியவே மாரகம்வருமெனக்கண்டுமே
 பேசுவாய் பூவைபாள்தனக்கே.

376

வதிஷ்டர் வாக்கு.

தனக்கெனவுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
 தானெட்டுவாக்கு வீராயில்
 இனக்கமாயதனில் தவிசுஜன்பாம்பும்
 யேறியே மிருந்திடக்கேளாய்

கனக்கெனசுபர்கள் கேந்திரகோணத்திற்
காணவே யில்லாமவிருக்கில்
செனிக்கவேவந்தஜாதகி பாலியத்தினிற்
சேரமாரக மதுக்காணும்.

377

விஸ்வமித்திரர் வாக்கு.

காணுமென்றுரைத்த வதிஷ்டாமாமுனியே
காரியுங்குரு ரண்டுபேர்கள்
தோணுமதி கதிர்கேந்திரகோணத்திற்பெலத்துமே
துய்யசுபர் சம்பந்தம்பெரிசிலோ
பூணவேவந்த ஜாதகிதனக்குமே
புகல்வயதருபது வளர்க்கும்
வேணவேயெவற்கும் விளங்கவேவாழ்ந்து
விண்பதியடைகுவளர்சாற்றே.

378

வதிஷ்டர் வாக்கு.

சாற்றுமென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
சரியிவரோடுமே கேளாய்
எற்றியபாபிகள் கூடினும்லக்கினத்திற்கு
இரண்டு பாரிசத்தினிலேனும்
தூற்றியப்பாபிகள் தோன்றியேநிற்கினும்
துலங்கிடுஞ் ஜாதகிதனக்கு
ஆற்றவேயற்பவாயுளா மென்றுமே
அறியவே தெரிந்திடச்செல்லோ.

379

விஸ்வமித்திரர் வாக்கு.

வேறு-விருத்தம்.
சொல்லெனவுரைத்திடும் வதிஷ்டாமாமுனியேகேள்
சுன்னவன்பகை நீசமேறியே
சோர்வுறப்பாபவர்க்குடிபல் பாலியத்தில்
சுத்தஜாதகியாயுள் முடிவாம்
புல்லவேயில்லித மிருந்திடுங்கோட்களைப்
பூரணச்சந்திரன் குருவும்
புகரிவர் நோக்கினுமல்லதுகேரினும்
புகலும் லக்கினமெனுமதற்கு

வல்லதோருபையப் பாரிசத்தினில்லதுகேள்
 வம்புலிதனக்குமே பாராய்
 வாருளவுபையபாரி சத்தினிலாவது
 வண்மைசேர் சுபர்களுமிக்க
 நல்லதோர்வயதுயன் பதின்மேலாய்
 நங்கையாள் தானுமேயிருந்து
 நயம்பெறவதிகம் பிறபல்லியயோகமும்
 நாடிடச்செல்வமும் வாழ்வன்.

380

வதிஷ்டர் வாக்கு.

வாழ்வனென்றுரைத்திடுங் கௌசிகமுனியேகேள்
 வலகதிர் சந்திரானிவர்கள்
 வாருசேர்பலமுள்ளச் சுபசேஷத்திரங்கனிலும்
 வளர்கேந்திர கோணத்திலிருந்து
 ஆழ்கவேயவாவற்கிணையுள்ள சுபர்களை
 அடவாகக் கூடியிருந்திடினும்
 ஆனதோறேமொன்பானிடத்திற் பாபர்களின்றி
 அருஞ்சுபர் வீக்ஷண்ணியமலது
 சூழ்கவேசுபர்களுமிருக்கிற் றாதசுகிணவன்
 சுகமுடன் வெகுவயதிருந்து
 சத்தவிருத்தப்பருவகாலம் வரைமேலாக
 சூரமுள வல்லபனுமாகி
 மீழ்கவேயாவரும் பணிந்திடவாள்ருவன்
 மொழியும்வ்வித கோட்களுடனே
 மீறியவிரண்டுப்பாவிகள் சேர்ந்திட
 மத்தியவயதிற் கணவனிறப்பான்.

381

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வேறு-விருத்தம்.

மறிப்பனென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
 மன்னியலக்கின மாமதற்கு
 குறிப்புளயேழு பணிரண்டொன்பதனில்
 சூலகப ரிருக்கினிமலது

தரிப்பென வந்தஸ்தானுதிபதின்
தரும்புகர்ச்சி குருவைச்சேர
இருப்பெனப் பூமிக்கீரகவாகனங்கள்
எந்தழைப் படைத்துமேவாழ்வன்.

382

வதிஷ்டர் வாக்கு.

வாழ்வனென்றுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
வாகுளலக்கின மாமதற்கு
தாழ்வுளயேழுட்டுபனிரண்டிற்பாபர்
தானுற யவ்விடத்ததிபர்
பாழ்கவேபாபமனையலதுபாபர்களோடு
பற்றிகூட வலதுபார்க்க
ஆழ்கவேபால்லியத்தில் மங்கலியாகியே
அதிககனமுடையளயிருப்பன்.

383

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

இருப்பனென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
இலக்கன மாகியவதற்கு
அருப்பனரண்டே தொன்பதாமதிபதிகள்
ஆறில் சனிவீட்டிலாவதுவே
குருப்பனமுன்றாறு விரைத்திலேனும்
குளவியரண்டேழி நவமதிலேனும்
பொருப்பெனயெதிலேனும் பாபர்களிருக்க
புருடற்குமாரகமுண்டாகும்.

384

வதிஷ்டர் வாக்கு.

உண்டெனவுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
ஒதுமவ்விதக் கோட்களுடனே
பண்டெனயிரண்டுச் சுபர்களேகூடல்
பாவையாள் வயதருபத்தாரும்
கண்டிதமாகவே மாங்கில்லியவிருத்தியுடன்
கணவனோடொற்றுமே யிருந்து
தொண்டெனயோகவதியாகிப் புலியில்
துலங்கிட வாழ்பவளாகும்.

385

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

ஆகுமென்றுறைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
 ஆரும்புகர்ச்சி யிவர்களுடனே
 தாகமாஞ்செல்வாய் பாம்புமுதற்றீக்கோள்
 தன்னிலெவரேனுமே சேரில்
 போகவேகணவனாத்தனக்குமே விரோதமாய்
 பூவையும் பலரையாதரிப்பள்
 பாகமாம் மத்தியவயதினிற்கணவனும்
 பாலோகஞ் சேருவன்காணே.

386

வதிஷ்டர் வாக்கு.

காணுமென்றுறைத்தக் கௌசிகரகௌராய்
 கனகனிந்திவர்களா கிடினும்
 தோணவேசந்திரணலது லக்கினத்திற்கு
 திரிகோணகேந்திர மதிலிருந்து
 பூணவேபத்துநால்வாக்கில் சுபர்மேவிட
 பூவையர் கணவனாத்தானும்
 வேணதோர்கிராமமும் பூமிமுதல்செல்வமும்
 விளங்க வாழுஞ்சுமங்கலியாம்.

837

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வேறு-விருத்தம்.

ஆமெனவுரைத்திடும் வதிஷ்டமாமுனியேகேள்
 ஆனதோர் புந்திபுகர்மதிகதிர்
 அவரவர்களுக்குறிய கேந்திரகோணத்தினில்
 அருஞ்சுபப் பலத்துடனிருந்து
 தாமெனவமேமுதனமிந்த யிடங்களில்
 தான்பாபக் கோட்களையின்றி
 தக்கசுபரிருந்திடவல்லது சுத்தமாய்த்
 தழைக்கவே தானுமேயிருக்கில்
 நாமெனப்புவிழினில் வந்தஜாதகியுமிக
 நலம்பெரும் பிரபலமான
 நற்புத்திரவாபமெனும் ஸ்திரிபுருஷசந்தி
 நங்கையர் விருத்தியதாசு

மேவுப்புவி ராஜயோகம்பெற்றுமே
புலியினிலெவர்களும் மகிழ
பூஷணவலங்காரவதியாகி நிதியோங்க
புகழுடன்வாழ்குவாள் சீரே.

388

வதிஷ்டர் வாக்கு.

சீரெனமேற்சொன்ன காகம்நால்வரில்முவர்
சிறப்புடன் பலத்துமேகேளாய்
சித்தமாய்நவமேலு மாறிலாவதுசபர்கள்
சேரவிருக்கினி லற்பமான
பேரெனஸ்திரிவிருஷம் புத்திரா திலாபமும்
பெருகியே மிகவுமேலான
பேசுநற்கதையே யடைந்துவாழப்படுவன்
புகன்ற நாற்கோட்களிலிருவர்
வீரெனபலத்துமே சுபசேஷத்திரமாகிரு
வீட்சண்ணியம் பெற்றிடினுமலது
விளங்கவேசந்திரன் சுக்கிரனிலிருவர்
விழிநோக்கி யிவர்களைப்பார்க்க
பூரென புருஷசந்தியற்பம்பெண்களோ
புகழுடன் வெகுவிருத்தியாகி
புகலுறும் சாஸ்திரவிருத்தியோங்கிடச்சுகழுடன்
பூதலம்புகழ்வே வாழ்வான்.

389

விஸ்வாயித்திரர் வாக்கு.

வேறு-விருத்தம்.

வாழ்வனென்றுறைக்கவந்த வதிஷ்டமாமுனியேகேளாய்
குழுகமேற்சொன்னநால்வர் தன்னிலோர்க்கோட்பலக்கில்
தாழ்கவேஜாதகித்தான் புத்திரவிருத்தியின்றி
ஆழ்கவேபுலியின்மீது அகமதுவாவோனே.

390

வதிஸ்டர் வாக்கு.

வேறு-விருத்தம்

வாடுவனென்ற வதிஷ்டமாமுனியே
வரிய லக்கினமெனுமதற்கு

நாடியாண்டேழ்நவமதிற் கதிர்மதி
 நண்ணிடசனிபனி மாலவர்கூட
 தேடியவல்லது பாம்புகுஜசனியிவர்
 தனமேழு நவத்தினிவிருக்க
 பூடியேவந்தஜாதகி தனக்குப்
 புத்திரரேயிலே யெனப்புகல்வாய்.

391

விஸ்வமித்திரர் வாக்கு.

புகலுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
 புகழ் சுபர்கலந்ததிர்நிற்க
 அகலமுன்சிலநாள் புத்திரரின்றியே
 அதன்பின்பு பெண்களைபெற்று
 இகலவேகாலதாமத்தின் வேற்கேளாய்
 ஈனமாம் புத்திரரைப்பெருவாள்
 புகலவேபெற்றும் புகழ்துயில்லாமல்
 பூமியிலுழலு வாள்காணே.

392

வதிஷ்டர் வாக்கு.

கர்ணுமென்றுறைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
 சுயமும்க்கோளொடு சண்டு
 வீணரம்பாபிகள் சேரில்சிலகாலம்வரை
 விளங்கவே சந்ததியிருந்து
 பூணவேகாலதாமதத்திற்கு வதவும்
 புத்திரர் நஷ்டமேயடைந்து
 நாணவேபலவாராய்ச் சிதிரியேபோமென
 நயம்பெறக்கண்டுறை செய்வாய்.

393

விஸ்வமித்திரர் வாக்கு.

செய்யுமென்றுறைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
 சுக்கிரன் கதிர்மதிப்பாம்பு
 நையவேயிவர்களின்றின சயினில்குஜன்குரு
 நிலவொடுசனியிவர் பொசிப்பில்
 எய்யவேவிவாக சுபசோபனமோடின்தம்
 ஏராளமான பூமிகளும்
 துய்யவே கிரகவாகன சேஷத்திரங்களும்
 ஞாலங்கிடும் செல்வமும்பார்த்து

394

இதுவுமது.

பார்க்கவேபர்த்தா பந்துக்கள்தனக்கும்
பாவியகுடும் பங்களுக்கும்
திர்க்கமாம்ராஜயோகப் பிரபலமும்
திகழுறந்தனமுந்தானியமும்
பூர்க்கவேவஸ்திராபாண பூஷணங்களும்
புகழுடன் துதனமுஞ்சேரும்
வர்க்கவேநாளும் உத்தமப்பலனாய்
எழிலுடனனடக்கு மென்றறிவாய்.

395

வதிஷ்டர் வாக்கு.

அறியுமென்றுரைத்த கௌசிகானோய்
ஆறில்குருசனிபுதன்றிசையில்
பறியசனிபாம்பு குருபுகர்பொசிப்பில்
பர்த்துருபுத்திராதிகளுக்கு
குறியதோர்தோஷமும் கொப்பபங்கங்களும்
குற்றமாமரிஷ்டங்களா லும்
பிறியவேபலனித வுபாதிகள்செய்தலுமே
பிடைகளநேர்வதோடினம்.

396

இதுவுமது.

இன்னமுங்கௌய் கணவன்முதலானோர்க்கு
இமிசைபொடுவரும்யோகபங்கம்
பன்னியப்பலவிநத் துக்கசோகங்களும்
பாதேசசஞ்சாரமோடு
கன்னியநஷ்டங்கள் கணவன்முதலானோர்க்கு
காட்டிடும்கஷ்டமாம் பிணியும்
வின்னமாம்சித்தப் பிறமைமுதலான
வெகுதுயரானுகிடுங்குறே.

397

விஸ்வமித்திரர் வாக்கு.

கூறுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
குலவுமில்விதலக்கினமதனில்
சூறுறுங்குருவினங்கிசமாகில்
செழித்திடுங்கும்பமேனிருத்தி

பேறுறுமாசாஜீவியாய் தேவதாய்
பக்தியுமுள்ளவளாகி
நேறுளசெல்வமொடு நீடுமுகாரமும்
நேர்மைபுடன்பெற்றுமேவாழ்வன்.

398

வதிஷ்டர் வாக்கு.

வாழ்வனென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
வரும்புதனங்கிசமாகில்
நீழ்கவேகல்வி முதலியனித்தையில்
மேன்மையதாகிய வறிவும்
தாழ்கவேபல்வி தக்கஷ்டநஷ்டங்களும்
தையலாள்படுவதோடினனம்
சூழ்கவேபுத்திரதோஷமுமடைந்துமே
தோகையும்வாழுவன்காரனே.

399

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

காணுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
கருதுபுகாங்கிசமாகில்
பூணவேநல்லருபவதியாகியும்
பொருளதுதேடவல்லவளாய்
தேனுமோர்நடனசங்கீதவுல்லாசியாய்
துலங்குவனெவர்களும்புகழ்
வேணதோர்நிதியொடு யோகவதியாகியே
விளங்கிடவாழ்வனெனச்சாற்றே.

400

வதிஷ்டர் வாக்கு.

சாற்றுமென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
சனியவனங்கிசமாகில்
போற்றெனஜாதகி புவியினில்நாளுமே
பொய்யெனுந்தொழிலனுபுரிவன்
ஏற்றதோர்கணவன் மேலெனன்றம்விரோதமாய்
இருந்துமேபலருமேயிகழ்
தோற்றுமேதானுந் தோகையாளிவனும்

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

புகலுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
புவிமகனங்கிசமாகில்
தகலவேஜாதகிதாரியதிடசித்தமும்
தழைக்கவேதனம்பூமிபடைத்து
இகலவேயெவ்வன வயதில்புருடன்சக
மின்றியே மனமதுவாடி
இகலவேநாளுங் கலகமதாய்நின்று
அவிதபட்டுழல்வுளெனவியம்பே.

402

வதிஷ்டர் வாக்கு.

இயம்புமென்றுறைத்த கௌசிகாகேளாய்
எவ்விதகிரகங்களதிலோ
வயம்பெறஜெனனமோ வலதுருதுவேயான
வரிவையர்ஜாதகமதற்கு
நயம்பெறப்பலவிதப் பலாபலன்யாவையும்
நன்குடன்கண்ணொப்பதுவே
ஜெயம்பெறுமுலகினில் சேறதோங்குமென்று
சிற்றமதினுற்றுரைச்செய்வாய்.

403

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

செய்யுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
சீரிலாப்பாபர்கள்தானும்
பொய்யவேரண்டாம் ராகியிலிருக்க
பொல்லாதப்பாவ கன்னிகையாம்
பையவேபானுஞ் சேய்கூடியிருக்க
பண்டிலாமுழுபாடியாகும்
துய்யவேகதிர்மதி கூடியேயிருக்க
தொழில்செய்து ஜீவிப்பளநிவாய்.

404

வதிஷ்டர் வாக்கு.

அறியுமென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
ஆனதோர் சிம்பலக்கினத்தில்
உறைசந்திரனேறசேயங்கிசமாகில்
உரைக்கினிலனுசாரியாகும்
மறைவிடகோலில் சசியிருக்கசேயங்கிச
மாகவே கொடியவனாவன்
இறைமேடந்தேள் லக்கினஞ்சசியுறசேயங்கிசை
யாகிடிப்பரிவிடப்பாவி.

405

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

பாபியென்றுரைத்த வதிஷ்டமா முனியே
பாபுரெட்டினிலுறவிதவை
மேனியேசந்திர நெட்டினிலிருக்கக்கேள்
விதவையுமாகியே திரிவாள்
எனியேயேழாதி நவத்தாதிதநீர்கூடி
யாறெட்டிலேறிடவிதவை
தாவினேநவத்தாதி யெட்டாதிசுபர்வீட்டில்
தா னுறவாலிமனிதவை.

406

வதிஷ்டர் வாக்கு.

விதவையென்றுரைத்த விஸ்வாமித்திரனே
விண்டிருமேழுட்டில்கேளாய்
பிதையவேசனிசேய் மேனியேயிருக்கில்
வாஸிபத்தினில் விதவையாவள்
புதையவேபாப ரேழினிலிருக்க
பூவையும் வாஸிபவிதவை
சுதையவேயெட்டில் பாபர்கனிருக்க
சாற்றுவாய்விதவையாமென்றே.

407

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

யாமெனவுரைத்த வதிஷ்டமா முனியே
யம்புலிப்புந்திபுங்கூடி
வேமெனலக்கினத் தன்னிலேயிருக்க
விதவையின் தன்மையுள்ளவளாம்
ஆமெனயஷ்டவர்க்கினிலெத்தனைவருட
மாகவேசேருகின்றனபோ
தாமெனயத்தனை வருடத்தில்விதவையெனத்
தானறிந்துந்தெரியவேவோதே.

408

வதிஷ்டர் வாக்கு.

ஓதுமென்றுரைத்தக் கெளகிசாகேளாய்
யுற்றசுபாரிண்டினிலிருக்க
மாதவன்கணவனை விட்டுமுன்போவாள்
மலகதிர்சனி கூடியிருக்க
போதவேபாபரேழினைப்பார்க்கப்
பூவவாஸிபத்தினிலிறப்பள்
ஆதவன்சனிகூட யவருடன்சுபர்கூட
அறிவையே றெருவரைமணப்பாள்.

409

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

மணப்பளென் றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
மருவிடவெட்டினிற்பாபர்
சுணப்புடனுச்சம் சுபக்களையிருக்க
சுமங்கலியாகவேமரிப்பன்
வணப்புடன்விடை கன்னிதேனில்சந்திரனுற
வஞ்சியற்குப் புத்திராற்பம்
குணப்புடன் தேள்மேடம் லக்கினமாய்சசியுற
குணங்கஞ்சையாந்தனையரில்லை.

410

வதிஷ்டர் வாக்கு.

இல்லையென் றுரைத்த கௌசிகாகேளால்
எழிலுளவொன்பதாமாதி
சொல்லுமோராறெட்டுத் தன்னிலையிருக்க
சூத்திரர் பிள்ளையுமாகும்
நல்லதோர்நவத்தாதி விரையமேயேற
நவிலுவாய்விப்பிரர்பிள்ளை
புல்லவேமதிக்கு பணிசண்டில்குருபுகர்
போயுறவற்பலாயுளாகும்.

411

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

ஆகுமென் றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
அஷ்டமாதிசனியுங்கடி
பாகமாய்பதினென்று யெட்டினிவிருக்கப்
பகருவாய் சதவயதென்றும்
ஏகமாம்முன்றாதி யைந்தாதிவேழாதி
இந்துவுங் கூடவயதற்பம்
சோகமாம்நவத்தாதி பாபருமுச்சமுறச்
சுமங்கலியாந்தர்க்கவயதாள்.

412

வதிஷ்டர் வாக்கு.

திர்க்கமென் றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்த
திக்கழேழில் பாபருமிருக்க
முர்க்கமாம்முன்றில் சுபார்களுமிருக்க
மொழிகுவாய் சன்னியாசிபெண்ணும்
எர்க்கவேமகாரும்ப லக்கினமாக
இந்துமதனிலையிருக்க
பார்க்கவேகுருவினங்கிசமாகப்
பதிவிரதையா மெனச்சாற்றே.

413

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சாற்றுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
சரிமேடந்தேள் லக்கினமாக
போற்றியிந்திருக்கப் பொன்னங்கிசையாகப்
பூவையாள் பதிவிரதையாகும்
ஏற்றவேமகரக் கும்பலக்கினமாக
இந்துஷுமதனிலேயிருக்க
தோற்றவேபுந்தியங் கிசமாகக்கணவனுடன்
தோகையற் கெப்போதுஞ்சுகமே.

414

வதிஷ்டர் வாக்கு.

சுகமெனவுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
சுத்தமான கும்பலக்கினமாய்
புகவிந்திருக்க புகாங்கிசையாகிலோ
பூவையே மலடியுமாவள்
தகலவேசனிசேய் லக்கினமேயேறிட
தரைசுதனங்கிசைபுகறேற
மகலபாபர்நோக்க மலடியால்பலபேரை
மாதவள்ளேசித்துச்சேர்வாள்.

415

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சேர்வளென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
செங்கதிர் புதன்கூடியிருக்க
நேர்வளர்மாதுபலர் சிந்தனையறிவள்
நீர்கதிர்குருகூடியிருக்க
ஏர்வளர்வஞ்சனைசெய்தொழிலறிபவள்
எழில்கதிர் புகருமேகூடல்
ஆர்வளர்ஆயுத வகையினுல்திதிதேடி
அரிவையும் வாழ்வள்கானே.

416

வதிஷ்டர் வாக்கு.

காணுமென்றுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
கதிர்சனி கூடியேயிருக்க
பூணவேமாதுபித்தனை செம்புவிற்றுப்
புனியிலுயர்பவளுமேயாகும்
தேர்ணவேதனுமீனம்-லக்கினமாய்சகியுற
துலங்குங்குரு கதிாங்கிசையாக
வேணவேசபகர்மம் செய்துமேமாதவள்
விளங்கவே புவிதனில்வாழ்வள்

417

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

வாழ்வனென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
வளர்மிதுனங்கன்னிலக்கினமாய்
ஆழ்கவதிவிற்துற சனியங்கிசையாகில்
அலிவடிவாகவேயிருப்பாள்
நாழ்கவேலக்கினந்திர மாகிலுரைவிட்டு
தானவளே காமலிருப்பாள்
சூழ்கவேயுபமதாக சிலநானூறில்
சுற்றுவள்வழிநடையில் சிலநாள்.

418

வதிஷ்டர் வாக்கு.

நாளெனவுரைத்துக் கௌசிகாகேளாய்
நவிலுமேழினில் பாபரிருக்க
ஆளெனச்சுப்பார்க்க கணவனிலையப்படி
யாயிருக்கினு மோட்டிவிடுவாள்
நீறெனநிலைமகன் புகரினங்கிசையிலுற
நீடுமேழாமிடமேற
நாளெனப்புருடனை நேசித்துயிச்சித்துத்
தையல்போய் விடுவளெனக்கூறும்.

419

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

சூறுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
குலவியேயேழினிற்பாபர்
ஆறுமென்றே பலமற்றுமேயவருற
ஆழ்கிலாமாதவளாகும்
ஏறுமேழாழாமிடஞ் சாவிராசிபர்க்
எழாதிச்சாமதிவிருக்க
தாறுமென்றேவந்ததை யல்காதகியும்
தான்யாத்கிரை செய்வன்பாரே.

420

வதிஷ்டர் வாக்கு.

பாரெனவுரைத்தக் கௌசிகாகேளாய்
பழுதிலாதனு மீனலக்கினமாய்
சீரெனச்சோமனுற சுக்கிரனங்கிசையாக
சீர்புருடனிச்சையாள் சுகம்மி
தேரெனச்சனிசே யிருக்கச்சந்திரன்பார்க்க
தலைநறைவரும் வரைவாழ்வள்
காரெனச்சிங்கம் லக்கினமாகச்சோமனுற
கலக்கபுதன்தேவிதானாவாள்.

421

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

அகுவளென்ற வதிஷ்டமாமுனியே
 அறியலக்கினங்கடகமாக
 பாகமாய்ச்சிசேயங் கிசையாகிடப்
 பாவையவள் பலருடன்சேர்வள்
 தாகமாய்ச்சிங்கமே லக்கினமாகத்
 தான்திற்சசியுறச் சனியங்கிசையாக
 மோகமாய்பிறர்முகம் பார்ப்பவளாகியே
 மொய்குமுளிருப்பளெனச்சாற்றே.

422

வதிஷ்டர் வாக்கு.

சாற்றுமென்றுரைத்த கௌசிகா கேளாய்த்
 தனுசுமீன் லக்கினமாக
 தோற்றுமிந்திருக்க சனியங்கிசையாகத்
 தோகையும் வெகுசாயியாவள்
 ஆற்றவேமான் சும்பலக்கினமதாக
 அம்புலிய்திலுற சனியங்கிசையாகில்
 தேற்றவேகிழ்ஜாதி யாரையேசேர்வள்
 தெளிவுடன் கண்டிதைச்சொல்லே.

423

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

கொல்லுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
 ஜென்மத்திற் கேழாவதிடமே
 வல்லதோர்கதிரவன் மனையாகவதனிலே
 வக்கதிர் தானுமேவாழ
 புல்லவேஜாதகி கொண்டோனைச்சினந்துமே
 போமெனவோட்டியேவிடுவள்
 எல்லவேசனிபுதன் ஏழினிவிருந்திட
 எந்நாளும் நடந்துமேதிரிவள்

424

வதிஷ்டர் வாக்கு.

திரிவளென்றுரைத்த கௌசிகா கேளாய்
 திகழ்விடை கோலிவிந்தேற
 கரியவேகாரிற்சனியாக
 கணவனை விட்டுமேமாதா

வரியசஞ்சலமாகி வேறொருபுருடனை
வனிதையுங்கூடி யேமணப்பன்
அறியவேயேழினில் சனிபுகர்சேய்கூட
அவல்போவளென்று நியறிவாய்.

425

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

அரியுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
அடைவுளையேழெனுமிடத்தில்
பரியவேசபரும் பாபருமிருக்கப்
பாபுருடரிச்சையேகொள்வன்
சூரியவேமினுனம் கன்னிலக்கினமாய்
குலவியோசோமனதிலிருக்க
நிரியவேபுகருடைய யங்கிசையாகவா
பெகம்நல்லழி பரயோகம்.

426

வதிஷ்டர் வாக்கு.

யோகமென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
யுற்றதோர் சுக்கிரன்னுனம்
சோகமாய்மேடம் விருட்சிகத்திருக்கச்
சோமனும்மான் கும்பமேற
நாகமாயவரை பாபர்கன்பார்த்திட
நரணியில்வந்த ஜாதகியும்
மோகமாயெங்கனு மோடியேதிரியும்
விபசாரியாவளென்றுறைப்பாய்.

427

லிஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

உரையுமென்றுறைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
உம்பர்கள் தன்னுடகுருவும்
விருட்சிகம்மகாம் லக்கினமாயிருக்க
விண்மதிப்புகருமேகூடச்
சரியனயவரையாபர்கன்பார்த்திடச்
சாதகமாகியமது
சூரியனவிந்தக்குவலயம்பழிக்கவே
கோதையும்விபசாரியாவன்.

428

விதிஷ்டர் வாக்கு.

ஆவனென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
 ஆறல்கதிர்கூடியேயிருக்க
 வாவியேபொன்புகர் கூடியேயிருக்க
 வஞ்சியுமமங்கலையாவான்
 மேவியேபொன்புகர் கூடியேயிருக்கவு
 மிந்துவுமவரையேபார்க்கவு
 ஓவியமா திற்கு வாலிபத்திசைதனில்
 உற்றதோர்கலியாணமாகும்.

429

விஸ்வாமித்திரர் வாக்கு.

ஆகுமென்றுரைத்த வதிஷ்டமாமுனியே
 அம்புலிகுருவுமேகூடி
 பாகமாயேழாமிடத்தினிலிருக்கப்
 பாவையர் தனக்குக்கிழபுருடன்
 சோகமாமேழாமிடமதுத்தானும்
 சுக்கிரன்மனையாகவிருக்க
 தாகமாய்வந்த சாதகித்தானும்
 தரணியிலனுக்கலபாவை.

430

வதிஷ்டர் வாக்கு.

பாவையென்றுரைத்த கௌசிகாகேளாய்
 பகருமேழாமிடந்தானும்
 தேவையேபுதனவர் மனையாகவிருக்க
 திகழுடன்வந்த ஜாதகியும்
 ஆழ்கவேயுலகில் யாவரும்புகழ்
 அருமைசேர்புலமையாளாவன்
 மீழ்கவேயிந்தப்படி கண்டுபிறக்கும்
 மேதினியோர்களுக்குரையே.

431

தர்க்கசோதிட மென்னும்

கௌசிக சிந்தாமணி.

முற்றிற்று.

